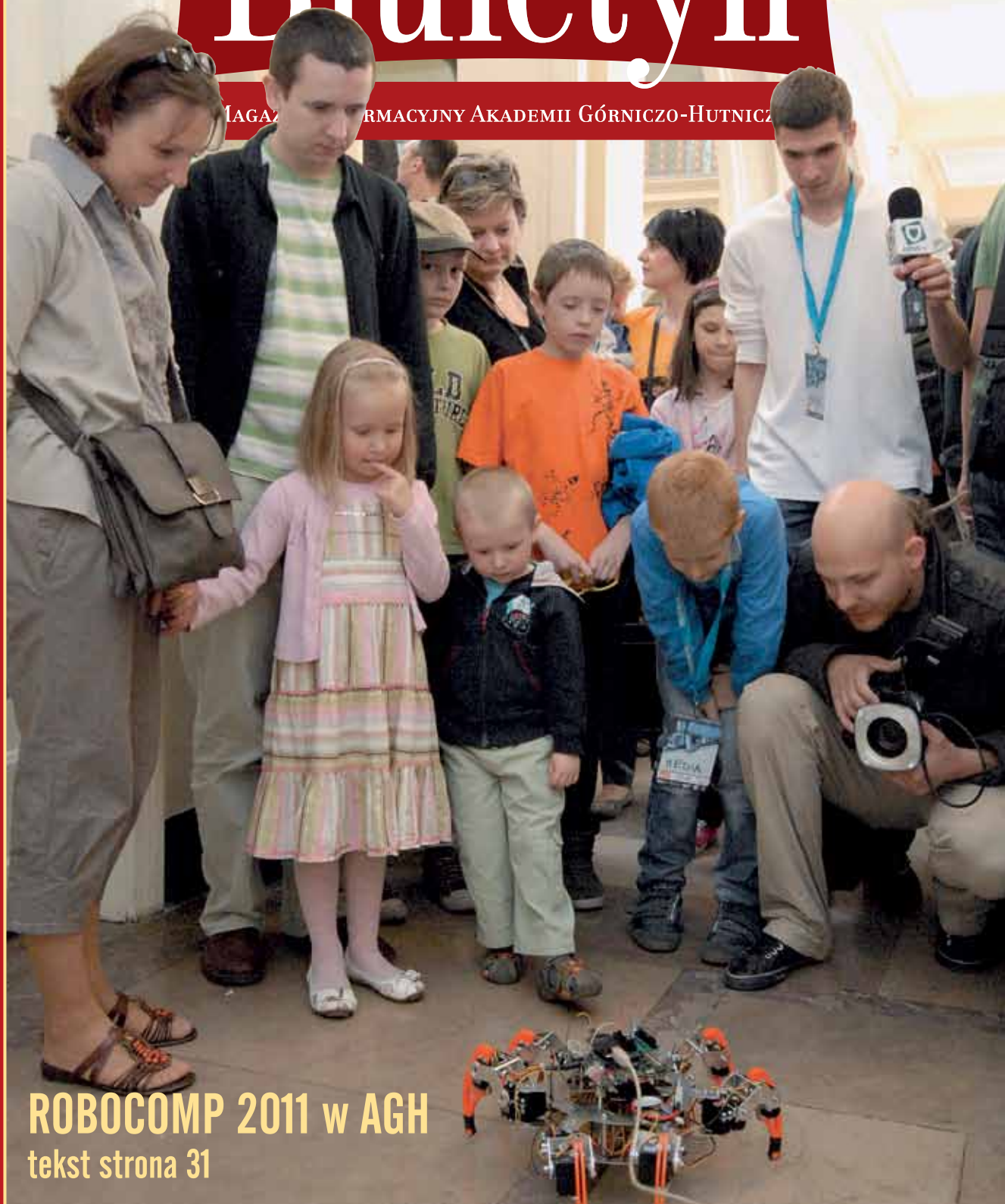

Biuletyn

MAGAZYN INFORMACYJNY AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ

ROBOCOMP 2011 w AGH
tekst strona 31

Ali Bin Ibrahim Al-Naimi Doktorem Honoris Causa AGH – 2 czerwca 2011

fotografie z uroczystości: foto.agh.edu.pl/thumbnails.php?album=227

Ali Bin Ibrahim Al-Naimi Doktorem Honoris Causa AGH

Na wniosek Wydziału Wiertnictwa Nafty i Gazu, Senat AGH uchwałą nr 128/2010 podjętą 27 października 2010, nadał tytuł Doktora Honoris Causa Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie Panu Ministrowi Alemu Bin Ibrahimowi Al-Naimi – za wybitne zasługi w dziedzinie ochrony środowiska i gospodarki oraz w dziele zbliżenia kulturalnego i naukowego między Królestwem Arabii Saudyjskiej i Rzeczpospolitą Polską.

Podczas uroczystego posiedzenia Senatu AGH 2 czerwca 2011 Rektor AGH prof. Antoni Tajduś wręczył insygnia godności Doktora Honoris Causa AGH Panu Ministrowi Alemu Bin Ibrahimowi Al-Naimi.

Promotorem nadania godności Doktora Honoris Causa AGH był prof. Andrzej Gonet, Wydział Wiertnictwa Nafty i Gazu (tekst laudacji przygotowanej na uroczyste posiedzenie Senatu AGH w dniu 2 czerwca 2011 przedstawiamy poniżej).

Recenzentami byli: prof. Jerzy Walendziewski z Politechniki Wrocławskiej – Wydział Chemiczny – Prorektor Politechniki Wrocławskiej ds. Organizacji oraz prof. Marian Dolip-ski z Politechniki Śląskiej Wydział Górnictwa i Geologii.

Przedstawienie sylwetki Ministra Ali Bin Ibrahim Al-Naimi wraz z laudacją

**Jego Magnificencjo,
Wysoki Senacie,
Wielce Szanowny Doktorze Honoris Causa,
Dostojni Goście, Szanowni Państwo,**

Jest wielkim zaszczytem i honorem przedstawić sylwetkę i procedurę nadania tytułu i godności Doktora Honoris Causa Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie Panu Ali Bin Ibrahimowi Al-Naimi, Ministrowi Ropy i Zasobów Mineralnych Królestwa Arabii Saudyjskiej. Tytuł Doktora Honoris Causa należy do najwyższych wyróżnień, jakie uczelnia może nadać osobom wyjątkowo zasłużonym w dziedzinie nauki, kultury, gospodarki i polityki.

Propozycja nadania Panu Ministrowi Ali Al-Naimi tytułu Doktora Honoris Causa AGH wyszła z Ministerstwa Gospodarki i została poparta przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych. Po akceptacji tej propozycji przez JM Rektora prof. dr. hab. inż. Antoniego Tajdusa Rada Wydziału Wiertnictwa, Nafty i Gazu rozpatrzyła sprawę i 19. kwietnia 2010 roku podjęła uchwałę nr 33/2010, która pozytywnie zaopiniowała rozpoczęcie procedury nadania tytułu. Równocześnie zaproponowała wyznaczyć na recenzentów Senaty Politechniki Śląskiej i Politechniki Wrocławskiej, a na promotora przewodu moją osobę.

foto. Z. Sulima

Spis treści

Ali Bin Ibrahim Al-Naimi Doktorem Honoris Causa AGH	3
Profesor Jakub Siemek Profesorem Honorowym Politechniki Lubelskiej	6
Profesor Józef S. Suchy laureatem nagrody „Innowacyjna Osobowość”	6
10 lat Wydziału Humanistycznego	7
SANITEC KOLOR Sp. z o.o. – porozumienie o współpracy	14
PBG SA – porozumienie o współpracy	14
Novmar Sp. z o.o. – porozumienie o współpracy	15
VIII Liceum Ogólnokształcące umowa o współpracy	16
International Paper Kwidzyn Sp. z o.o., „WIK” Sp. z o.o. – porozumienie o współpracy	17
Regulamin ochrony, korzystania...	18
Zeus awansował	18
Nowe władze PKZP	18
Międzynarodowe Warsztaty Mikroskopii	19
Zjazd stypendystów DAAD na AGH	20
„Diamenty AGH” po raz dwunasty	23
Absolwenci AGH stypendystami Miasta Krakowa	25
Nowości Wydawnictw AGH	27
Poligon doświadczalny na AGH...	28
„Fabryka Inżynierów” w kopalniach	29
ROBOCOMP 2011	31
Integra u premiera	32
Fizyka bliżej nas – wystawa	32
Korzystajmy z mikrokontrolerów	33
Grafika inżynierska w dobie pomiarów laserowych	34
Diaamentowe Indeksy AGH – IV edycja	35
Open Access	37
Kalendarium rektorskie	38
Media o AGH	39
Utylizacja metanu – seminarium	41
Biomasaowa tura studyjna	42
SIFE – Studenci dla Przedsiębiorczości	43
Olimpiada w Pekinie – nieobiektywna relacja uczestnika	44
Kolejne sukcesy krakowskiego pływaka	45
Podsumowanie zmagani w Międzywydziałowej Lidze AGH	46
II regaty żeglarskie studentów i pracowników AGH	48
AHOJ AGH!	50
Sklepik AGH zaprasza	51
Super laureaci	52
Sukcesy AGH w kolarstwie górskim	57
Ruszyła Osada w Woli Radziszowskiej	58
Juwenałiowy Dzień Języków Obcych na AGH	59
Z głową w chmurach	61

ISSN – 1898-9624

„Biuletyn AGH” – Magazyn Informacyjny
Akademii Górniczo-Hutniczej
nr 42/43, czerwiec/lipiec 2011 r.

Redaguje zespół:

Zbigniew Sulima (redaktor naczelny),
Stali współpracownicy: Ilona Trębacz,
Zespół ds. Informacji i Promocji

Adres redakcji:

AGH, paw. A-0, pok. 16
al. Mickiewicza 30,
30-059 Kraków, tel. (12) 617-34-49
bip_agh@agh.edu.pl
www.biuletyn.agh.edu.pl

Opracowanie graficzne, skład:

Scriptorium „TEXTURA”
e-mail: textura@textura.pl

Druk:

Drukarnia „Kolor Art” s.c.
ul. Kotlarska 34, 31-539 Kraków

Kolportaż:

Sekretariat Główny AGH i redakcja

Nakład: 2200 szt. bezpłatnych
Redakcja zastrzega sobie prawo skracania
i adjustacji tekstów.

Na okładce:

Robocomp 2011 – prezentacja robota –
(tekst s. 31) – 14 maja 2011 – fot. Z. Sulima

for. Z. Sulima

26 maja 2010 roku Senat AGH podjął uchwałę nr 73/2010 w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie tytułu Doktora Honoris Causa Panu Alemu Bin Ibrahimowi Al-Naimi, akceptując propozycję Rady Wydziału Wiertnictwa, Nafty i Gazu.

Senat Politechniki Śląskiej na recenzenta powołał prof. dr. hab. inż. Mariana Dolińskiego, a Senat Politechniki Wrocławskiej prof. dr. hab. inż. Jerzego Walendziewskiego. Obie opinie są bardzo pomyślne i były podstawą do pozytywnego zaopiniowania wniosku Senatu AGH przez Senat Politechniki Śląskiej (uchwała nr XXI/182/09/10 z dnia 27.09.2010r.) i przez Senat Politechniki Wrocławskiej (uchwała nr 373/24/2008-2012 z dnia 8.07.2010r.).

Na podstawie Statutu AGH i bardzo pozytywnych recenzji Senat Uczelni 27.10.2010 roku podjął uchwałę nr 128/2010 o nadaniu tytułu Doktora Honoris Causa AGH panu Alemu Bin Ibrahimowi Al-Naimi za wybitne zasługi w dziedzinie ochrony środowiska i gospodarki oraz w dziele zbliżenia kulturalnego i naukowego między Królestwem Arabii Saudyjskiej i Rzeczpospolitą Polską.

Pan Ali Bin Ibrahim Al-Naimi urodził się w 1935 roku w Prowincji Wschodniej w Arabii Saudyjskiej. W latach 1953–1963 studiował w International College Uniwersytetu Amerykańskiego w Bejrucie, a następnie na Uniwersytecie Lehigh w Pensylwanii oraz na Uniwersytecie Stanford, gdzie uzyskał stopień magistra. Po ukończeniu studiów, Pan Ali Al-Naimi podjął pracę w Aramco, kolejno w dziale eksploatacji, ekonomicznym, prasowym, współpracy zagranicznej oraz w rafinerii Abqai'a jako członek dyrekcji. W 1977 roku został szefem biura Aramco w Hadze w Holandii, z kolei w 1980 roku został członkiem zarządu tej spółki, a rok później Wiceprezesem Aramco ds. Produkcji. W roku 1982 Pan Ali Al-Naimi objął stanowisko Prezesa Saudi Aramco, będąc pierwszym Saudyjszym, jaki je piastował. W 1995 roku Pan Ali Al-Naimi został mianowany Ministrem Ropy i Zasobów Mineralnych Arabii Saudyjskiej, na którym to stanowisku pracuje po dziś dzień.

Pan Minister Ali Al-Naimi jako pierwszy Saudyjski minister przebywał oficjalnie z wizytą w Polsce we wrześniu 1999 roku w cha-

rakterze przewodniczącego delegacji Królestwa Arabii Saudyjskiej na V Konferencji ONZ ds. Zmian Klimatycznych w Warszawie. Został wówczas przyjęty między innymi przez Prezydenta Polski. Po powrocie do kraju Minister Ali Al-Naimi zaangażował się w działania na rzecz rozwoju stosunków z Polską, czego wyrazem były różnorodne wizyty ministrów polskiego rządu w Arabii Saudyjskiej i ich przyjmowanie przez najwyższe władze saudyjskie. Stosunki polsko-saudyjskie, w których znaczny udział miał Minister Ali Al-Naimi, zostały podniesione do poziomu ambasadorów w 2000 roku.

Pan Minister Ali Al-Naimi był koordynatorem i gospodarzem wizyt delegacji rządowej Rzeczypospolitej Polskiej na czele z Wiceprezesem Rady Ministrów w październiku 2003 roku, kiedy doszło do podpisania ramowej umowy o współpracy pomiędzy rządami Rzeczypospolitej Polskiej i Królestwa Arabii Saudyjskiej. W 2008 roku dwukrotnie przebywał w Polsce w związku z Konferencją Klimatyczną.

Jako wieloletni (od 1995 roku) szef resortu odpowiedzialnego za problematykę ropy i gazu w państwie należącym do ścisłej światowej czołówki producentów i eksporterów surowców energetycznych, Pan Minister Ali Al-Naimi dał się poznać nie tylko jako niezwykle sprawny organizator i urzędnik pracujący dla dobra swojego kraju, lecz również jako człowiek o niezwykle szerokich horyzontach, potrafiący dostrzec wyzwania stojące przed nauką w skali globalnej i posiadający zdolność przetransponowania na język czynów wizji rozwoju badań naukowych na najwyższym poziomie światowym. To Jego uporowi i wytrwałości Arabia Saudyjska zawdzięcza powstanie Uniwersytetu Nauki i Technologii im. Króla Abdullaha, uroczyste zainaugurowanego we wrześniu 2009 roku, stawiającego przed sobą zadanie dokonania istotnego postępu w badaniach między innymi w dziedzinie wykorzystania energii słonecznej, nowych zastosowań nanotechnologii, racjonalnego wykorzystania zasobów wodnych, technologii informatycznych oraz badań nad nowymi zastosowaniami ropy i gazu.

Minister Ali Al-Naimi wyrażał szczerze zainteresowanie możliwością współpracy naukowo-badawczej i dydaktycznej między Uniwersytetem Nauki i Technologii a Akademią Górniczo-Hutniczą w Krakowie.

Pan Minister Ali Al-Naimi jest ponadto promotorem i zagorzałym zwolennikiem dialogu państw producentów i konsumentów ropy naftowej, w szczególności w ramach Międzynarodowego Forum Energetycznego, którego jest animatorem. Sekretariat tej organizacji mieści się w stolicy Królestwa Arabii Saudyjskiej, Rijadzie. Międzynarodowe Forum Energetyczne stanowi największe regularne światowe forum ministrów ds. energii. O unikalnym charakterze tej organizacji świadczy fakt, iż uczestniczą w nim nie tylko Sekretariaty Międzynarodowej Agencji Energetycznej (IEA – International Energy Agency) oraz Organizacji Państw Eksportujących Ropę Naftową (OPEC – Organisation of the Petroleum Exporting Countries), ale również główni producenci energii (Rosja), jak i konsumenci, w szczególności Chiny i Indie. Międzynarodowe Forum Energetyczne zrzesza 86 państw, na które przypada 90 proc. produkcji i konsumpcji ropy naftowej. W trakcie spotkań przedstawiciele wysokiego szczebla w randze ministrów ds. energii odbywających się w cyklu dwuletnim, polityczną intencją dyskusji podejmowanych w ramach forum jest ułatwienie poprzez dialog wspólnego zrozumienia implikacji związanych ze współzależnością popytu i podaży na ropę naftową oraz gaz ziemny, w szczególności w odniesieniu do globalnego bezpieczeństwa energetycznego. Ponadto, poza dyskusjami plenarnymi, Międzynarodowe Forum Energetyczne umożliwia bilateralne kontakty pomiędzy ministrami ds. spraw energetyki oraz prezesami zarządów, dyrektorami generalnymi spółek sektora energetycznego, zwłaszcza ropy naftowej i gazu ziemnego.

Polska, z inicjatywy Pana Ali Al-Naimi, jako jedyne państwo regionu Europy Środkowo-Wschodniej oraz jedno z niewielu państw Unii Europejskiej, została zaproszona na Szczyt Energetyczny wysokiego szczebla w Jeddah w Arabii Saudyjskiej, który odbył się w czerwcu 2008 roku pod przewodnictwem Król Arabii Saudyjskiej Abdullaha oraz Premiera Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej Pan Gordona Browna. Spotkanie to doprowadziło do zwrócenia uwagi na kwestię współzależności energetycznej państw producentów i konsumentów ropy naftowej, przyczyniając się do wzmocnienia wysiłków na rzecz stabilizacji notowań ropy naftowej oraz wskazania konkretnych obszarów międzynarodowej współpracy, między innymi poprzez organizowanie warsztatów tematycznych, spotkań wysokiego szczebla administracji i przemysłu oraz koordynacji poszczególnych działań Międzynarodowej Agencji Energetycznej i Organizacji Państw Eksportujących Ropę Naftową.

Ponadto, Pan Ali Al-Naimi przyczynił się w znacznej mierze do organizacji XII posiedzenia Międzynarodowego Forum Energetycznego połączonego z Międzynarodowym Forum Biznesu Sektora Energetycznego w Cancun (Meksyk) w dniach 29–31 marca 2010 roku oraz do zaproszenia Wiceprezesa Rady Ministrów, Ministra Gospodarki Pana Waldemara Pawłaka do przewodniczenia obradom panelu forum biznesowego pt. „Utrzymanie nakładów inwestycyjnych na rzecz wspierania globalnego bezpieczeństwa energetycznego”, co było wydarzeniem bez precedensu w historii udziału przedstawicieli Rzeczypospolitej Polskiej w obradach Międzynarodowego Forum Energetycznego. Strona Saudyjska, jako członek Rady Zarządzającej Forum, umożliwiła sprawną organizację spotkań bilateralnych Pana Premiera w trakcie obrad z przedstawicielami wysokiego szczebla (ministrowie ds. energetyki) takich państw jak Stany Zjednoczone, Japonia, Norwegia, Katar czy Meksyk. W bezpośredniej rozmowie Wiceprezesa Rady Ministrów Ministra Gospodarki Pana Waldemara Pawłaka z saudyjskim Ministrem Ropy Naftowej i Zasobów Mineralnych Panem Ministrem Ali Al-Naimi w Cancun poruszono kwestie intensyfikacji współpracy w sektorze ropy naftowej i innych sektorach gospodarki mię-

dzy Polską a Królestwem Arabii Saudyjskiej. Wszystko to pozwala stwierdzić, iż współpraca w ramach Międzynarodowego Forum Energetycznego nabiera dodatkowej dynamiki oraz przynosi konkretne rezultaty w kontaktach bilateralnych oraz w postaci udziału przedstawicieli Polski w pracach organów forum i warsztatach roboczych poświęconych istotnym zagadnieniom sektora ropy naftowej i gazu ziemnego, odbywających się cyklicznie na całym świecie. Dzięki staraniom Pana Ministra Ali Al-Naimi, zagwarantowany został udział przedstawicieli Polski w pracach koncepcyjnych i analitycznych, które przyczyniły się do opracowania i zatwierdzenia Karty Międzynarodowego Forum Energetycznego (International Energy Forum Charter) 22 lutego 2011 roku.

Dzięki wsparciu Pana Ministra Ali Al-Naimi oraz przedstawicieli Ministerstwa ds. Surowców Mineralnych Królestwa Arabii Saudyjskiej, Polska uzyskała status członka rotacyjnego Rady Zarządzającej Międzynarodowego Forum Energetycznego na okres dwóch lat. Rada Zarządzająca jest głównym organem International Energy Forum, odpowiedzialnym między innymi za inicjowanie tematyki dialogu państw konsumentów i państw producentów ropy naftowej i gazu ziemnego oraz ustalanie agendy przyszłych szczytów energetycznych, w tym nadchodzącego spotkania ministrów ds. energii w Kuwejcie w 2012 roku.

Umożliwiona dzięki stronie saudyjskiej współpraca Polski z Międzynarodowym Forum Energetycznym w ramach organów merytorycznych, takich jak Międzynarodowa Grupa Wsparcia czy Rada Zarządzająca, stanowi doskonałą okazję do promocji nadchodzącej prezydencji Polski w Unii Europejskiej. Istnieje również duży potencjał rozwinięcia dialogu w ramach Międzynarodowego Komitetu Przemysłu, organie Międzynarodowego Forum Energetycznego, gromadzącym przedstawicieli największych światowych spółek sektora ropy naftowej i gazu ziemnego.

Wielokrotnie, w rozmowach prowadzonych podczas wizyt w Polsce, Pan Minister Ali Al-Naimi, podkreślał bardzo dobre stosunki dwustronne oraz potencjał, którym dysponuje Polska, aby stać się strategicznym partnerem Arabii Saudyjskiej wśród krajów Unii Europejskiej, wyrażając przekonanie, iż najbliższe lata przyniosą zacieśnienie stosunków gospodarczych pomiędzy Polską a Arabią Saudyjską.

Pan Minister Ali Al-Naimi jest osobą cieszącą się dużym uznaniem i estymą zarówno w świecie sektora energetycznego, jak i współczesnego biznesu, czego przykładem jest to, iż w 2008 roku znalazł się w prestiżowym plebiscycie tygodnika „TIMES” wśród najbardziej wpływowych osobistości Świata. Pan Minister Ali-Naimi kilkakrotnie gościł w Polsce, ma bardzo ciepły i osobisty stosunek do naszego kraju.

Pan Minister Ali Al-Naimi w pełni zasługuje na najwyższą godność Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie Doktora Honoris Causa z uwagi na wybitne osiągnięcia w rozwoju światowej energetyki, w szczególności w zakresie koordynacji spraw dotyczących kwestii związanych z popytem i podażą ropy naftowej, w tym w ramach Organizacji Państw Eksportujących Ropę Naftową, współpracy na rzecz stabilizacji rynku naftowego, dialogu państw konsumentów i producentów ropy naftowej, a także osobiste zaangażowanie w rozwój nauki i techniki w obszarze poszukiwań i eksploatacji złóż węglowodorów. Nadanie Doktoratu Honoris Causa Pan Ministrowi Ali Al-Naimi przysparza splendoru Wydziałowi Wiertnictwa, Nafty i Gazu, calej prześwietnej Akademii Górniczo-Hutniczej i nauce polskiej. Mam nadzieję, że przyznanie tego tytułu przyczyni się do dalszego zacieśnienia współpracy między naszymi krajami.

Wielce Szanowny Panie Ministrze, Doktorze Honoris Causa Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie

Serdecznie gratuluję najwyższego uznania akademickiego. Życzę dużo dobrego zdrowia, szczęścia, pomyślności i wielu sukcesów w pracy zawodowej i w życiu osobistym.

Profesor Jakub Siemek Profesorem Honorowym Politechniki Lubelskiej

12 maja 2011 roku w auli Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej odbyła się uroczystość nadania tytułu Profesora Honorowego Politechniki Lubelskiej prof. zw. dr. hab. inż. Jakubowi Siemkowi.

Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 30 grudnia 2010 roku brzmi następująco: „Senat politechniki Lubelskiej nadaje Tytuł Honorowego Profesora Politechniki Lubelskiej **prof. zw. dr. hab. inż. Jakubowi Siemkowi**, który przyczynił się do rozwo-

ju badań dotyczących odnawialnych źródeł energii oraz inżynierii gospodarki zasobami naturalnymi, a poprzez konsultacje wniosków o prawa doktoryzowania i prawa habilitowania wpłynął na rozwój kadry naukowej Politechniki Lubelskiej”.

Do chwili obecnej profesor otrzymał dwukrotnie tytuł Doktora Honoris i czterokrotnie tytuł Profesora Honorowego uczelni krajowych i zagranicznych.

☞ (red)

foto: Politechnika Lubelska

Profesor Józef S. Suchy laureatem nagrody „Innowacyjna Osobowość”

W trakcie odbywającego się w dniach 6–7 czerwca 2011 roku w warszawskim Centrum Nauki Kopernik, II Kongresie Innowacyjnej Gospodarki oficjalnie wręczono Nagrody Prezesa Krajowej Izby Gospodarczej w dziedzinie innowacji – „INNOVATICA”.

Ideę wyróżnienia scharakteryzował przedstawiciel głównego organizatora: – „Przyznając nagrodę pragniemy przypomnieć, że – wbrew niektórym opiniom – w Polsce nie brakuje innowacyjnych rozwiązań, firm, instytucji i osób, które mogą być wzorem dla innych” – powiedział Andrzej Arendarski, Prezes Krajowej Izby Gospodarczej, Wiceprezes Eurochambres.

W kategorii „Innowacyjna Osobowość” nagrodzony został dziekan Wydziału Odlewnictwa AGH – prof. Józef Szczepan Suchy. W uzasadnieniu tej decyzji czytamy: „Wybitny naukowiec, światowej klasy autorytet w dziedzinie odlewnictwa, a szczególnie zastosowań informatyki w pracach badawczych i projektowaniu. Jest inicjatorem powołania Centrum Innowacyjności NOT, które od 2001 roku realizuje obsługę innowacyjnych projektów celowych dla małych i średnich przedsiębiorstw finansowanych z budżetu państwa. Projekty celowe uznane są za najbardziej efektywną formę wykorzystania środków publicznych na innowacje w przedsiębiorstwach”.

Prof. Józef Szczepan Suchy (ur. 1948 r.) to ceniony nauczyciel akademicki, fizyk, mechanik, specjalizujący się w metodach numerycznych, odlewnictwie i technologiach bezwłórowych. Z Akademią Górniczo-Hutniczą związany zawodowo od 2001 roku. Od 1992 roku jest prezesem Stowarzyszenia Technicznego Odlewników Polskich, a od 1999 roku prezydentem, a następnie członkiem prezydium World Foundrymen Organization. W latach 1999–2003 był prezesem Odlewniczej Izby Gospodarczej.

Współtwórca Centrum Polskiego Odlewnictwa i organizator Światowego Kongresu Odlewnictwa w 1991 roku oraz konferencji w Wielkiej Brytanii i Niemczech. Inicjator i wieloletni prezes Forum Akademicko-Gospodarczego Śląska Opolskiego, a także twórca Opolskiego Parku Naukowo-Technologicznego. Doprowadził do przyjęcia Polski w 2001 roku w skład europejskiej izby odlewniczej CAEF. Współpracuje z przemysłem, a także realizuje działania mające na celu wsparcie innowacyjności. Obecnie przewodniczy zespołowi projektów celowych dla MSP i jest członkiem zespołu interdyscyplinarnego Ministerstwa Nauki i Informatyzacji.

☞ (red)

10 lat Wydziału Humanistycznego

Wydział Humanistyczny krakowskiej Akademii Górniczo-Hutniczej obchodzi w tym roku jubileusz 10-lecia. Jest co świętować, bo był to czas niezwykle owocny. Obecnie Wydział Humanistyczny znajduje się w czołówce pod względem jakości kształcenia socjologicznego.

Rok 2001 był dla Akademii Górniczo-Hutniczej przełomowy. To właśnie wtedy decyzją Senatu uczelni z dnia 30 maja powołany został do życia Wydział Nauk Społecznych Stosowanych (obecnie Wydział Humanistyczny). Była to chwila wyjątkowa, bo stanowiła zwieńczenie wieloletniej pracy Instytutu Nauk Społecznych AGH i stawała się jego pracowników o utworzenie nowego wydziału. Nie można jednak zapomnieć o tym, że Instytut od wielu lat dbał o „humanizację” AGH i był jednym z pionierów tak dziś popularnego otwierania się uczelni technicznych na nauki humanistyczne.

Wydział Nauk Społecznych Stosowanych przeprowadził pierwszy nabór w roku akademickim 2002/2003. Szybko okazało się, że nowy kierunek – socjologia o specjalności multimedia i komunikacja społeczna – był strzałem w dziesiątkę, bijąc wszelkie rekordy popularności. Na 60 wolnych miejsc zgłosiło się wówczas 1200 chętnych. Był to niebywały sukces, świadczący o zapotrzebowaniu na taki profil kształcenia, zwłaszcza w kontekście gwałtownych zmian globalizacyjnych i rozwoju społeczeństwa informacyjnego. Stworzenie specjalności blisko związanej z nowymi technologiami było również wyrazem dalekowzroczności władz wydziału, o czym przekonać się możemy analizując fenomen, jakim stał się Internet po 2001 roku (Web 2.0), a zwłaszcza tzw. social media, które obfitują w przykłady nowych zachowań społecznych.

Dzięki wspaniałemu zapleczu technologicznemu i wybitnej kadrze naukowej Wydział Nauk Społecznych Stosowanych od samego początku był w stanie zapewnić swoim studentom bardzo wysoki poziom kształcenia – początkowo na studiach licencjackich, a później na studiach magisterskich uzupełniających. Od 2008 roku funkcjonuje na wydziale nowy kierunek – kulturoznawstwo, który kształci w zakresie studiów licencjackich. W tym samym roku, w związku z rozszerzeniem oferty kształcenia, Wydział Nauk Społecznych Stosowanych przekształcił się w Wydział Humanistyczny.

Dążenie do rozwoju i dbałość o jakość kształcenia, spowodowały, że w 2009 roku Państwowa Komisja Akredytacyjna wysoko oceniła jakość, efektywność

i innowacyjność procesu dydaktycznego na Wydziale Humanistycznym: „Jakość kształcenia socjologicznego na AGH jest wyborną wizytówką tej uczelni (...) ustanawia standard dla innych ośrodków kształcenia socjologicznego.

Należy podkreślić, że to wyróżnienie stanowi dodatkowy czynnik motywujący do dalszego rozwoju. Wyrazem tego jest współpraca wydziału przede wszystkim na szczeblu międzynarodowym. Pracownicy naukowcy mogą pochwalić się pokaznym dorobkiem publikacji w językach obcych, chętnie też uczestniczą w międzynarodowych projektach badawczych. Ponadto Wydział Humanistyczny co roku gości wielu znamiennych naukowców z całego świata, którzy prowadzą w trakcie semestru kursy w języku angielskim, w ramach tzw. przedmiotów obieralnych. Studenci również mocno angażują się w promocję wydziału za granicą. Wielu spośród nich wyjeżdża co roku na studia w ramach programu Erasmus oraz innych programów wymiany. Natomiast prężnie działające na wydziale koła naukowe chętnie uczestniczą i włączają się w organizację konferencji naukowych, odbywających się pod patronatem Wydziału Humanistycznego.

W kontekście kształcenia nie sposób pominąć bogatej oferty studiów podyplomowych. Można doskonalić swoje umiejętności zawodowe i interpersonalne w następujących dziedzinach: praktyczna psychologia kierowania i negocjacji, zarządzanie funduszami Unii Europejskiej, diagnoza i przeciwdziałanie problemom społecznym, socjologia marketingu – analiza zachowań konsumenckich w warunkach kryzysu oraz marketing internetowy. Te

ostatnie są szczególnie interesujące, gdyż doskonale wpisują się w profil kształcenia, realizowany przez Wydział Humanistyczny od początku jego istnienia. Ponadto stanowią świetne uzupełnienie wiedzy zdobytej w toku studiów I i II stopnia i są szczególnie przydatne dla absolwentów wydziału zatrudnionych lub poszukujących pracy w szeroko rozumianym sektorze mediów, reklamy, marketingu i Public Relations.

W strukturach wydziału działa prężnie Studium Pedagogiczne, które od lat kształci nauczycieli dla szkolnictwa zawodowego i ogólnego w ramach Studium Przygotowania Pedagogicznego dla studentów wszystkich wydziałów naszej uczelni, Studiów Podyplomowych Przygotowania Pedagogicznego oraz Studium Doskonalenia Dydaktycznego adresowanego do pracowników i doktorantów AGH.

Jak widać, ostatnie 10 lat było dla Wydziału Humanistycznego okresem niezwykle szybkiego rozwoju, a także pasmem wielu sukcesów. Nie byłoby ich, gdyby nie determinacja i wysiłek wielu osób związanych z wydziałem, a w szczególności pani prof. dr hab. Anny Siwik, pierwszej dziekan wydziału, której niezwykła motywacja do pracy i osobiste zaangażowanie zaowocowały rozkwitem nauk społecznych i humanistycznych w ramach Akademii Górniczo-Hutniczej. Należy również docenić działania obecnego dziekana prof. dr hab. Zbigniewa Paska, który zawsze okazuje przychyłność inicjatywom studentów. Dlatego też można powiedzieć, iż starania władz wydziału i ich pozytywny stosunek do środowiska uczelnianego zaowocowały aktywnością i pracowitością zarówno studentów, jak i wykładowców.

foto: Z. Sullima

foto. Z. Sullima

Dowodów na to nie trzeba długo szukać, gdyż działalność Wydziału Humanistycznego jest obecnie znacząca. Świadczy o tym choćby częsty udział pracowników tej placówki w konferencjach naukowych na szczeblu nie tylko polskim, ale także międzynarodowym. Co najmniej 9 ze wszystkich osób wykładających na Wydziale Humanistycznym było w ciągu zaledwie ostatnich 2 lat uczestnikami kilku takich spotkań. Przy okazji warto wspomnieć, iż w chwili obecnej humaniści mają nawiązaną współpracę z uniwersytetami z Ukrainy, Niemiec i Meksyku. Ostatnio rozpoczęto także rozmowy z Macedonią.

Ciekawym pomysłem realizowanym w ostatnich latach jest też cykl wykładów otwartych „Znani, uznani i zaprzyjaźnieni”. Przedsięwzięcie to jest związane z zapraszaniem autorytetów z kraju i zagranicy i umożliwienie im zaprezentowania swych poglądów, a studentom kontaktu z wybitnymi naukowcami. Wśród dotychczasowych gości wymienić można choćby Wojciecha Bursztę, Henryka Domańskiego, Davida Osta, Mortona Halperina, Piotra Kowalskiego czy Adama Czarnotę. Wykłady otwarte na Wydziale Humanistycznym wygłosili także, jeszcze zanim powstała idea cykliczności takich spotkań, Władysław Stróżewski oraz Piotr Sztompka.

Wśród naukowych propozycji wydziału nie sposób pominąć licznych ogólnopolskich i międzynarodowych warsztatów i konferencji organizowanych przez tę placówkę. Należy tu także wymienić zakrojoną na szeroką skalę działalność badawczą pracowników. Główne grupy tematyczne, jakimi zajmują się tutejsi naukowcy, obejmują relacje międzygeneracyjne, statusy mniejszościowe, kwestie związane z niepełnosprawnością i jej społecznym postrzeganiem, migrację, demokrację lokalną, a także przemiany w przestrzeni miejskiej. Są to oczywiście jedynie przykłady działalności badawczej, której nie da się

ująć w sposób wyczerpujący na kilku stronach artykułu.

Przy okazji projektów i badań należy wspomnieć o wielu nagrodach i wyróżnieniach dla pracowników Wydziału Humanistycznego. Dr Jacek Gądecki dwukrotnie został laureatem programu stypendialnego START organizowanego przez Fundację Nauki Polskiej. To samo wyróżnienie zdobył mgr Łukasz Krzyżowski, który może się również poszczycić otrzymaniem grantu Marie Curie, oraz grantem indywidualnym Funduszu Stypendialnego i Szkoleniowego. Niezwykłym wyróżnieniem może się także pochwalić dr Jerzy Pałosz, który otrzymał odznaczenie Czarnego Krzyża nadawane przez Das Österreichische Schwarze Kreuz (OSK) za badania miejsc pochówku żołnierzy poległych w I wojnie światowej.

Również wielu studentów Wydziału Humanistycznego ma na swoim koncie osiągnięcia na szeroką skalę. Trzykrotnie prace dyplomowe absolwentów socjologii były wyróżniane tytułem Diamentów AGH – praca magisterska Macieja Myśliwca

oraz prace licencjackie Piotra Janusa i Kamila Łuczaja. Dwukrotnie natomiast studentki Wydziału otrzymały tytuł Najlepszego Studenta RP. Pierwsze miejsce w 2009 roku zajęła Dorota Jedlikowska, zaś drugie w tym roku Katarzyna Gola. Warto także nadmienić, iż wśród absolwentów socjologii znajdują się laureatka konkursu organizowanego przez PAH – Magdalena Trojanek oraz laureatka nagrody Ministra Rozwoju Regionalnego – Marta Adamek. Natomiast zwycięzcą III Biennale Fotograficznego został Mateusz Osienkiewicz.

Wszystkie te wyróżnienia są dowodem na to, że Wydział nieustannie się rozwija, a zatrudnieni w nim specjaliści doskonale realizują się w swej pracy naukowej. Zostaje to zauważone nie tylko podczas konkursów na projekty, bowiem aż trzy z pięciu osób znajdujących się w zarządzie Polskiego Towarzystwa Socjologicznego to pracownicy tej placówki, w tym także nowa przewodnicząca PTS – dr Katarzyna Leszczyńska. W swym gronie Wydział Humanistyczny ma także dwóch członków prestiżowego Collegium Invisible. Wśród wykładowców jest nim prof. Janusz Mucha, a wśród studentów Kamil Łuczaj.

Tak liczne osiągnięcia i starania osób związanych z Wydziałem Humanistycznym mówią same za siebie. Rozwój tej placówki w ciągu 10 lat jej istnienia jest imponujący i zauważalny nie tylko w środowisku Akademii Górniczo-Hutniczej, ale także na arenie ogólnopolskiej i międzynarodowej. Wysoki poziom nauczania zarówno na kierunku socjologia, jak i na kulturoznawstwie znajduje odzwierciedlenie w ambicjach studentów i absolwentów. Nie pozostaje nam zatem nic innego, jak życzyć wydziałowi dalszych sukcesów na drodze rozwoju!

✉ **Małgorzata Matlak, Michał Paciorek**
Studentki II SUM Socjologii WH

foto. Z. Sullima

fot. Zbigniew Sulima

foto. Z. Sulima

foto. Z. Sulima

foto. Z. Sulima

foto. Z. Sulima

foto. Z. Sulima

foto. Stanislaw Malik

fotografie z uroczystosci: foto.agh.edu.pl/thumbnails.php?album=230

foto. Stanislaw Malik

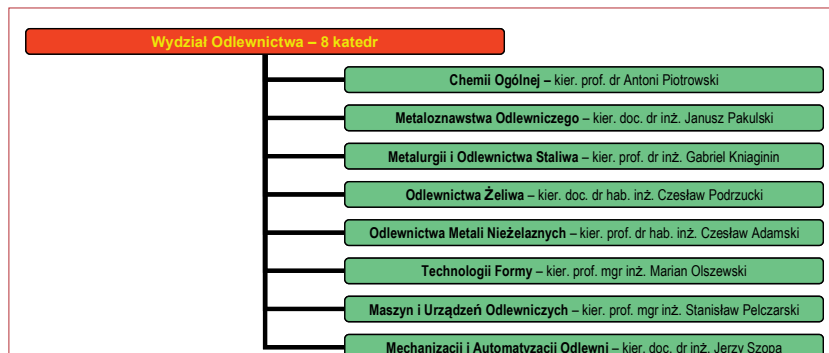
foto. Stanislaw Malik

Z historii Wydziału Odlewnictwa AGH

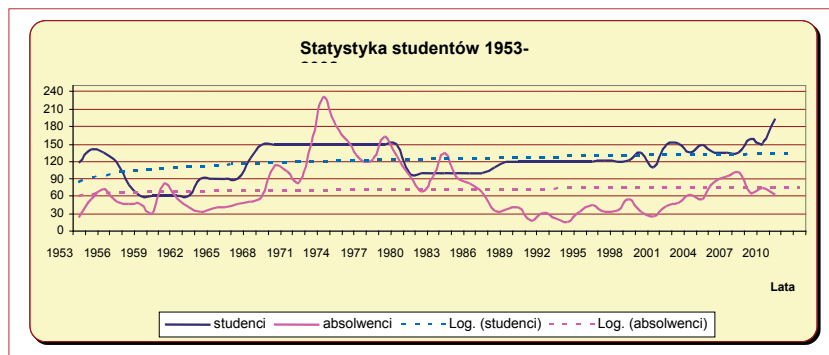
W bieżącym roku akademickim Wydział Odlewnictwa AGH obchodzi sześćdziesięciolecie swojego istnienia. W powstałej w roku 1919 Akademii Górniczej, już w roku 1921/1922 prowadzone były przez inż. J. Modzelewskiego wykłady z odlewnictwa. Od roku 1927 wykłady wygłaszał inż. Jerzy Buzek, późniejszy profesor oraz kierownik nowoutworzonej Katedry Metalurgii Surówki i Odlewnictwa, wybitny specjalista polskiego odlewnictwa i jedna z najbardziej zasłużonych postaci Akademii Górniczej. Funkcjonowanie uczelni oficjalnie przerwał wybuch II Wojny Światowej, choć kontynuacją jej działalności było utworzenie w 1940 roku Technicznej Szkoły Górniczo-Mierniczej, kierowanej przez prof. Walerego Goetla. W trakcie tajnego nauczania przeprowadzono 278 egzaminów konkursowych i 16 inżynierskich prac dyplomowych. Po II Wojnie Światowej, na Wydziale Hutniczym AG w Krakowie utworzono Katedrę Odlewnictwa, której pierwszym kierownikiem zostaje prof. Mikołaj Czyżewski. Pierwszego stycznia 1946 roku Katedrę przekształcono w Oddział Odlewniczy. Uzyskuje on znaczną samodzielność w prowadzeniu działalności dydaktycznej: zaprasza do prowadzenia wykładów inżynierów-praktyków, którzy później zasilili kadre profesorską Oddziału (późniejszego Wydziału), jak: Cz. Kalała, P. Januszewicz, J. Mojmir, S. Pelczarski i inni. Studenci mogli się zapisywać na Oddział Odlewniczy po zakończeniu II roku studiów odbywanych na Wydziale Hutniczym. 30 maja 1949 roku rozporządzeniem Rady Ministrów przekształcono Akademię Górniczą na Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie, a 10 czerwca wystosowano wniosek do MSzWiN o uruchomienie Wydziału Odlewniczego.

Rok akademicki 1951/1952 stanowi początek działalności Wydziału Odlewnictwa – 1 października, zarządzeniem MSzWiN Wydział Hutniczy dzieli się na: Wydział Metalurgiczny i Wydział Odlewnictwa obejmujący wyłączone z Wydziału Hutniczego trzy Katedry: Matematyki II, Odlewnictwa oraz Mechaniki Technicznej. Pierwszym Dziekanem (1951-52) zostaje prof. dr inż. Mikołaj Czyżewski. W kolejnych latach swojej działalności Wydział Odlewnictwa uzyskuje uprawnienia: doktoryzowania – 1955 r., habilitowania – 1961 r., a w roku 1969 następuje uruchomienie studiów doktoranckich.

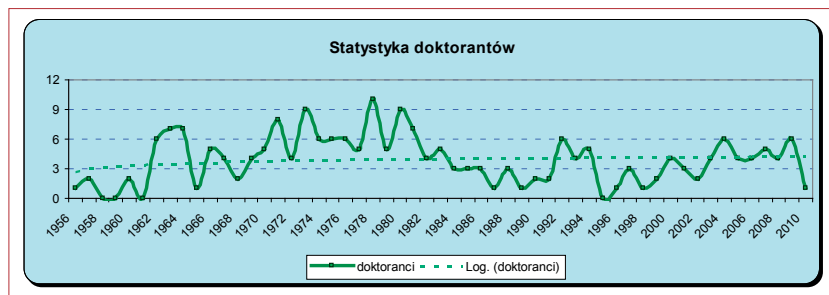
W 1955 roku uruchomiono na Wydziale odlewnię doświadczalną, co zdecydowanie wpłynęło na jakość prowadzonych zajęć dydaktycznych, ze szczególnym uwzględnieniem pozyskiwania przez stu-

Rys. 1. Struktura wydziału w roku 1969

Rys. 2. Statystyka studentów i absolwentów w historii WO

Rys. 3. Statystyka doktorantów w historii WO

dentów praktycznych umiejętności w zakresie odlewnictwa, co stanowi chlubę wydziału do dnia dzisiejszego. Ponadto w wyniku wysiłków Dziekana prof. Mikołaja Dubowickiego i Rady Wydziału coraz więcej jednostek przenosi się do gmachu przy ul. Krzemionki 11. Nie ustają jednak dążenia do zbudowania nowego pawilonu przy ul. Reymonta. W czerwcu 1966 roku Rada Wydziału zwróciła się do Rektora AGH o powołanie prof. S. Pelczarskiego na Pełnomocnika Rektora ds. budowy nowego pawilonu Wydziału. W jubileuszowym roku pięćdziesięciolecia założenia uczelni (1969) Akademia Górniczo-Hutnicza otrzymuje imię Stanisława Staszica. Wówczas też zarządzeniem MOiSzW z 13 czerwca 1969 roku ustalono nową strukturę organizacyjną AGH tworząc 25 instytutów wydziałowych oraz 9 jednostek międzywydziałowych. Przy Wydziale Odlewnic-

stwa powstał Instytut Odlewnictwa AGH, przemianowany w 1974 roku na Instytut Technologii i Mechanizacji Odlewnictwa (identyczną nazwę otrzymał wówczas przejściowo Wydział). Strukturę Wydziału w 1969 roku przedstawia rysunek 1.

W 1974 roku powstaje nowe Laboratorium Krystalizacji Odlewów. W kwietniu tego samego roku rozpoczęto przenoszenie poszczególnych zakładów do nowego pawilonu przy ul. Reymonta. W roku 1989 przywrócono jednostce nazwę: Wydział Odlewnictwa AGH.

Kolejnym ważnym wydarzeniem w historii Wydziału było utworzenie staraniem prof. Cz. Podrzuckiego Fundacji Wydziału Odlewnictwa. Została ona ustanowiona (aktem notarialnym rep. A. Nr 2181/92 podpisanym przez siedemnaścioro pracowników Wydziału Odlewnictwa AGH) 26 czerwca 1992 roku. Założenia Fundacji

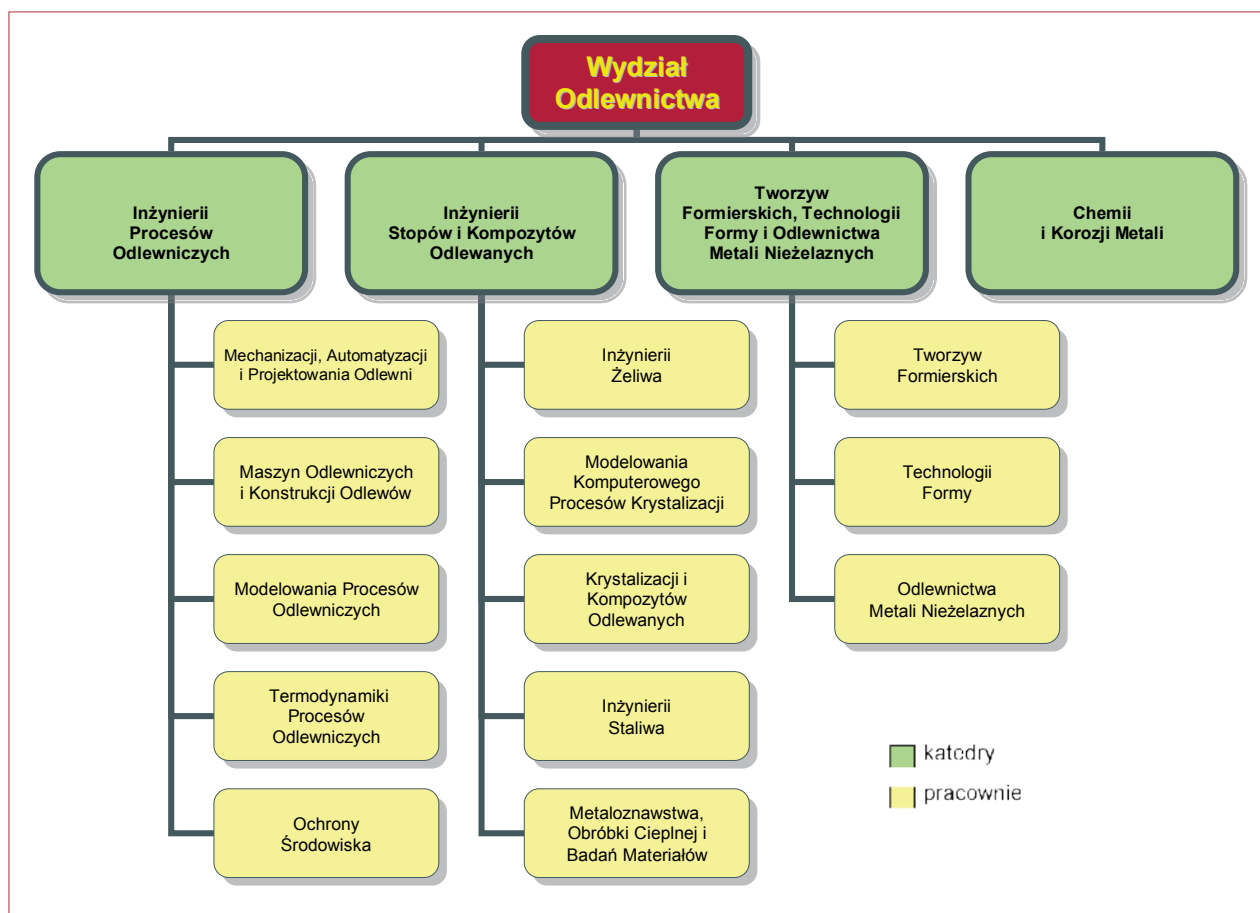
są realizowane dzięki środkom wypracowanym w ramach działalności statutowej i gospodarczej oraz środkom pozyskanym od sponsorów Fundacji. Działalność Fundacji opiera się na szerokiej współpracy z zainteresowanymi zakładami, firmami i instytucjami w zakresie:

- konsultacji w rozwiązywaniu istotnych problemów technologii odlewniczej,
- wykonywania: ekspertyz, opracowań techniczno-technologicznych, odlewów prototypowych, precyzyjnych i artystycznych,
- realizacji projektów celowych dla małych i średnich przedsiębiorstw, dofinansowywanych przez FSNT NOT,
- podnoszenia kwalifikacji kadr przez organizowanie konferencji naukowo-technicznych i szkoleniowych, wykładów, szkoleń i kursów (również na terenie zakładów pracy),
- reklamy, promocji i pośrednictwa w sprzedaży wyrobów odlewniczych.

W wieloletniej działalności Wydziału oprócz zdecydowanie poprawiającej się z roku na rok jakości kształcenia studentów poszczególnych stopni studiów (rys. 2 i 3) nie brakło również niezwykle doniosłych wydarzeń w postaci przyznawania awansującym pracownikom Wydziału wielu nagród i odznaczeń państwowych, a przede

Tabela 1. Przyznane tytuły Doktorów Honoris Causa i Profesorów Honorowych

5 czerwca 2002 r.	DHC AGH dla prof. zw. dr hab. inż. Zbigniewa Górnego Za znaczący wkład w rozwój naukowo-techniczny odlewnictwa polskiego i jego międzynarodową promocję oraz za istotny wkład w rozwój kadr naukowych dla specjalności odlewnictwo. Promotor prof. dr hab. inż. W. Longa, recenzenci: prof. zw. dr hab. inż. L. Jezierski z Politechniki Częstochowskiej prof. dr hab. inż. M. Szwecyca z Politechniki Poznańskiej.
5 października 2006 r.	DHC AGH dla prof. zw. dr hab. inż. Jana Lecha Lewandowskiego Za znaczący wkład w rozwój naukowy i techniczny odlewnictwa polskiego, rozwój i promocję inżynierskich dziedzin technicznych oraz istotny wkład w rozwój kadr naukowych dla specjalności odlewnictwo Promotor prof. dr hab. inż. J. Dańko, recenzenci: prof. dr hab. inż. M. Szwecyca – Politechnika Poznańska prof. dr hab. inż. J. Gawroński – Politechnika Śląska.
4 listopada 2009 r.	prof. zw. dr hab. inż. Czesław Podrzucki – Profesorem Honorowym AGH Za całokształt działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej w AGH oraz współpracę z przemysłem i organizacjami naukowo-technicznymi krajowymi i zagranicznymi Promotor prof. dr hab. inż. J. L. Lewandowski, recenzenci: prof. zw. dr hab. inż. A. Gierka z Politechniki Śląskiej prof. dr hab. inż. A. Łędzki z Wydziału Metali i Informatyki Przemysłowej AGH.
9 kwietnia 2010	DHC AGH dla prof. zw. dr hab. inż. Zdzisława Samsonowicza Za znaczący wkład w rozwój naukowo-techniczny odlewnictwa polskiego i jego międzynarodową promocję oraz za kształcenie kadr naukowych dla specjalności odlewnictwo, mechanika i automatyka Promotor prof. dr hab. inż. R. Wrona, recenzenci: prof. dr hab. inż. M. Szwecyca z Politechniki Poznańskiej prof. dr hab. inż. E. Świtoński z Politechniki Śląskiej

Rys. 4. Obecna struktura Wydziału

wszystkim przyznanych tytułów Doktora Honoris Causa, czy ostatnio Profesorów honorowych (tab. 1).

Obecna struktura Wydziału

W dniach 10–11 czerwca 2011 r. Wydział Odlewnictwa obchodził uroczyste swoje sześćdziesięciolecie. W auli AGH miało miejsce uroczyste posiedzenie Rady Wydziału z udziałem Prorektora ds. Kształcenia prof. Zbigniewa Kąkola oraz Prorektora ds. ogólnych prof. dr hab. inż. Tadeusza Słomki oraz dziekanów wydziałów metalurgicznych. Po powitalnym wystąpieniu Dziekana Wydziału Odlewnictwa prof. dr hab. inż. Józefa Szczepana Suchego głos zabrał Prorektor AGH prof. dr hab. inż. Tadeusz Słomka, który wygłosił wiele ciepłych słów pod adresem Wydziału. Następnie zebrani mogli się zapoznać z prezentacją historii Wydziału, przedstawioną przez prodziekana ds. studenckich dr inż. Marię Maj, a prodziekana ds. kształcenie dr hab. inż. Jerzy Zych, prof. AGH, odczytał liczne listy gratulacyjne skierowane na ręce Dziekana. Pan Prodziekani ds. Nauki dr hab. inż. Witold Krajewski, prof. AGH, z kolei przedstawił bogatą działalność naukową Wydziału. W trakcie uroczystości wręczono byłym dziekanom pamiątkowe srebrne medale AGH przyznane przez JM Rektora AGH prof. dr hab. inż. Antoniego Tajdusia, a także odznaczono innych zasłużonych: honorowymi medalami Prezydenta Miasta, złotymi odznakami Krajowej Izby Gospodarczej. Podczas tej podniosłej uroczystości wręczono też dyplomy wyróżniającym się absolwentom, a także dyplomy dla laureatów I miejsc na sesji studenckiej. Święto Wydziału zakończyła ponowna immatrykulacja absolwentów rocznika 1961/62.

W godzinach popołudniowych, w centrum Kongresowym Witek, zebrani mieli okazję wymienić swoje uwagi i poglądy na temat obecnej działalności Wydziału w trakcie sesji posterowej. Wieczór uświetnił występ kwartetu smyczkowego „Airis Quartet” z Akademii Muzycznej w Krakowie oraz tradycyjny Wieczór Odlewników.

☞ **Maria Maj**

Tabela 2. Władze Wydziału Odlewnictwa AGH na przestrzeni 60 lat istnienia

1951/52	Dziekan	prof. dr inż. Mikołaj Czyżewski
1952/53	Dziekan Prodziekani	prof. dr inż. Mikołaj Czyżewski prof. mgr inż. Czesław Kalata
1953/56	Dziekan Prodziekani	prof. mgr inż. Czesław Kalata Zast. prof. mgr inż. Marian Olszewski
1956/58	Dziekan Prodziekani	prof. mgr inż. Czesław Kalata prof. mgr inż. Mikołaj Dubowicki
1958/60	Dziekan Prodziekani	prof. mgr inż. Mikołaj Dubowicki prof. mgr inż. Marian Olszewski
1960/62	Dziekan Prodziekani	prof. mgr inż. Mikołaj Dubowicki doc. dr Antoni Piotrowski
1962/64	Dziekan Prodziekani	doc. mgr inż. Stanisław Pelczarski doc. dr Antoni Piotrowski
1964/66	Dziekan Prodziekani	doc. mgr inż. Stanisław Pelczarski doc. dr hab. Emil Zieliński
1966/68	Dziekan Prodziekani	prof. mgr inż. Marian Olszewski doc. dr hab. inż. Jan Lech Lewandowski doc. dr hab. Emil Zieliński
1968/69	Dziekan Prodziekani	doc. dr hab. inż. Władysław Longa doc. dr hab. inż. Jan Lech Lewandowski doc. dr hab. Emil Zieliński
1969/72	Dziekan Prodziekani Studia dla pracujących Dyr. Instytutu	prof. dr hab. inż. Czesław Adamski doc. dr inż. Janusz Pakulski doc. dr hab. Emil Zieliński doc. dr inż. Jerzy Jabłoński – do 1971 r. dr inż. Ryszard Adamski – od 1971 r. prof. dr inż. Gabriel Kniaginina
1972/74	Dziekan Prodziekani Studia dla pracujących	prof. dr hab. inż. Władysław Longa doc. dr inż. Zdzisław Wittek doc. dr inż. Leszek Żurawski dr inż. Zbigniew Bonderek
1974/78	Dziekan Prodziekani Studia dla pracujących z-ca ds. Instytutu	prof. dr hab. inż. Jan Lech Lewandowski doc. dr inż. Jerzy Szopa doc. dr hab. Emil Zieliński dr inż. Zbigniew Bonderek doc. dr inż. Leszek Żurawski
1978/81	Dziekan Prodziekani Studia dla pracujących z-ca ds. Instytutu	prof. dr hab. inż. Władysław Longa doc. dr inż. Janusz Pakulski doc. dr hab. Emil Zieliński dr inż. Zbigniew Bonderek doc. dr inż. Leszek Żurawski
1981/87	Dziekan Prodziekani Studia dla pracujących z-ca ds. Instytutu	prof. dr hab. inż. Jan Lech Lewandowski doc. dr inż. Jerzy Szopa doc. dr hab. Emil Zieliński dr inż. Zbigniew Bonderek doc. dr hab. inż. Adam Kosowski
1987/90	Dziekan Prodziekani	prof. dr hab. inż. Adam Kosowski doc. dr hab. inż. Jan Głownia doc. dr hab. Jacek Banaś
1990/93	Dziekan Prodziekani z-ca ds. Instytutu	prof. dr hab. inż. Jan Lech Lewandowski doc. dr hab. inż. Wojciech Kapturkiewicz dr hab. inż. Roman Wrona prof. dr hab. inż. Jan Głownia – do III/91 dr inż. Zygmunt Kulig – do XII/91
1993/96	Dziekan Prodziekani	prof. dr hab. inż. Wojciech Kapturkiewicz prof. dr hab. Jacek Banaś, prof. AGH do VII/94 dr hab. Barbara Stypuła – od VII/95 dr hab. inż. Roman Wrona, Prof. AGH
1996/99	Dziekan Prodziekani	prof. dr hab. inż. Wojciech Kapturkiewicz prof. dr hab. Jacek Banaś, prof. AGH do VII/94 dr hab. Barbara Stypuła – od VII/95 dr hab. inż. Roman Wrona, Prof. AGH
1999/2002	Dziekan Prodziekani	prof. dr hab. inż. Józef Dańko prof. dr hab. Mariusz Holtzer prof. dr hab. inż. Stanisław Rządkosz
2002/2005	Dziekan Prodziekani	prof. dr hab. inż. Stanisław Rządkosz prof. dr hab. Jacek Banaś prof. dr hab. inż. Aleksander Fedoryszyn
2005/2008	Dziekan Prodziekani ds. Nauki Prodziekani ds. studenckich	prof. dr hab. inż. Stanisław Rządkosz prof. dr hab. Jacek Banaś prof. dr hab. inż. Aleksander Fedoryszyn
2008/-	Dziekan Prodziekani ds. Nauki Prodziekani ds. Kształcenia Prodziekani ds. Studenckich	prof. dr hab. inż. Józef Szczepan Suchy dr hab. inż. Witold Krajewski, prof. nadzw. dr hab. inż. Jerzy Zych, prof. nadzw. dr inż. Maria Maj
Dyrektorzy administracyjni: 1975–1990 – inż. Witold Reiwer, marzec 1991 do 2005 – dr inż. Zygmunt Kulig, 1 stycznia 2005 do chwili obecnej – mgr inż. Jacek Siedlecki.		

SANITEC KOŁO Sp. z o.o.

podpisanie porozumienia o współpracy

6 maja 2011 roku na terenie Akademii Górniczo-Hutniczej odbyło się uroczyste podpisanie porozumienia o współpracy z firmą Sanitec Koło Sp. z o.o.

foto: Z. Sulima

Porozumienie o współpracy ma na celu wykorzystanie doświadczeń i dorobku naukowego akademii oraz potencjału i pozycji Sanitec Koło dla dalszych działań. Dokument otwiera drogę do realizacji wspólnych projektów przede wszystkim z Wydziałem Inżynierii Materiałowej i Ceramiki AGH, którego przedstawiciele zamierzają rozszerzyć wspomnianą umowę.

SANITEC Koło Sp. z o.o. jest jedną z największych i najbardziej cenionych firm z branży wyposażenia łazienek w Polsce. Działając pod hasłem „Zawsze w dobrym stylu”, firma zwraca uwagę na jakość produktów, komfort, funkcjonalność i estetykę. Współpraca z ośrodkami naukowymi stanowi ważną część w działalności firmy.

Porozumienie zostało podpisane przez Przemysława Powalacza – Prezesa Zarządu i pana Stefana Lewickiego – Członka Zarządu. Akademię reprezentowali prof. Jerzy Lis – Prorektor ds. Współpracy i Rozwoju AGH wraz z przedstawicielami Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki, na czele z dr. hab. inż. Janem Chłopkiem, prof. nadzw. – Dziekanem, dr. inż. Januszem Partyką – Koordynatorem umowy oraz pracownikami naukowymi.

Koordynatorzy umowy: ze strony Akademii – dr inż. Janusz Partyka; ze strony Sanitec Koło Sp. z o.o. – Paweł Kuźmiski, Krzysztof Czeboćko.

✉ **Aleksandra Wojdyła**

Centrum Transferu Technologii AGH

PBG SA

podpisanie porozumienia o współpracy

1 czerwca 2011 roku na terenie Akademii Górniczo-Hutniczej odbyło się uroczyste podpisanie porozumienia o współpracy z firmą PBG SA.

Porozumienie o współpracy ma na celu wykorzystanie doświadczeń i dorobku naukowego akademii oraz potencjału i pozycji PBG dla dalszych działań, w szczególności w zakresie energetyki konwencjonalnej, energetyki odnawialnej, energetyki gazowej i energetyki jądrowej. Dokument otwiera drogę do realizacji wspólnych projektów.

PBG SA jest spółką notowaną na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych. Spółka PBG stoi na czele Grupy Kapitałowej PBG, która kompleksowo realizuje zadania m.in. w następujących obszarach:

- budowy instalacji do przesyłu i magazynowania gazu ziemnego i ropy naftowej oraz paliw,
- budownictwa inżynierskiego z zakresu ochrony środowiska,
- hydrotechniki oraz renowacji wodociągów i kanalizacji,
- budownictwa przemysłowego i kubaturowego,
- budownictwa drogowego,
- energetyki.

Porozumienie zostało podpisane przez pana Tomasza Worocha – Wiceprezesa Zarządu firmy PBG SA oraz prof. Antoniego Tajdusia – Rektora AGH.

Koordynatorzy umowy: ze strony PBG – Karolina Łysik; ze strony AGH – prof. Stefan Taczanowski.

✉ **Agnieszka Wójcik**

Centrum Transferu Technologii

foto: Karolina Łysik

Novmar Sp. z o.o.

podpisanie porozumienia o współpracy

31 maja 2011 r. w Zakładzie Produkcji i Szkoleń Balice Spółki Novmar w Krakowie odbyło się uroczyste podpisanie porozumienia o współpracy.

Porozumienie o współpracy ma na celu wykorzystanie doświadczeń i dorobku naukowego akademii oraz potencjału i pozycji firmy Novmar dla dalszych działań, w szczególności w zakresie badań naukowych oraz prac rozwojowych, transferu technologii, wymiany poglądów i doświadczeń, prezentowania i propagowania osiągnięć, staży studenckich i zatrudniania absolwentów, współdziałania na rzecz zbliżenia teorii z praktyką. Dokument otwiera drogę do realizacji wspólnych projektów.

Novmar jest firmą specjalizującą się w kompleksowym wykonawstwie, remontowaniu i serwisie obiektów przemysłowych, a w szczególności kotłów energetycznych. Jako członek międzynarodowej organizacji CICIND zrzeszającej firmy budujące i projektujące kominy przemysłowe w pełni angażuje się w nowoczesne technologie rozwijane w branży budownictwa przemysłowego. Firma Novmar realizuje projekty na całym świecie. Od początku 2011 roku firma Novmar dysponuje halą, Zakładem Produkcji i Szkoleń Balice, gdzie wykonuje konstrukcje stalowe oraz inwestuje w kształcenie i dobre pomysły młodych ludzi, które są kompatybilne z potrzebami firmy i jej profilem.

Porozumienie zostało podpisane przez pana Wiesława Nowaka – Prezesa Zarządu firmy Novmar oraz prof. Antoniego Tajdusia – Rektora AGH.

Koordynatorzy umowy: ze strony Novmar – Ołeksandr Partyka, Agnieszka Krawczyk; ze strony AGH – prof. Jerzy Lis.

 Agnieszka Wójcik
Centrum Transferu Technologii

for. arch. CTT

for. arch. CTT

for. arch. CTT

VIII Liceum Ogólnokształcącym im. Stanisława Wyspiańskiego

podpisanie umowy o współpracy

13 czerwca 2011 roku Prorektor ds. Współpracy i Rozwoju prof. Jerzy Lis i Dyrektor VIII LO w Krakowie mgr Zdzisław Kuształ, podpisali umowę o współpracy pomiędzy Akademią Górniczo-Hutniczą a VIII Liceum Ogólnokształcącym im. Stanisława Wyspiańskiego w Krakowie.

Celem umowy jest wykorzystanie doświadczeń, potencjału i dorobku akademii oraz możliwości i pozycji jednego z największych liceów w Krakowie w zakresie kształcenia młodzieży, rozwijania zainteresowań naukami ścisłymi, a także kreowania wizerunku twórczego, dobrze wykształconego młodego człowieka.

VIII LO w kontaktach z AGH reprezentować będzie mgr Iwona Król, ze strony uczelni koordynatorami umowy są: Kierownik Ośrodka Historii Techniki z Muzeum (OHTzM) dr Maria Korzec i mgr Tomasz Koziel pracownik Ośrodka.

OHTzM od wielu lat prowadzi działalność dydaktyczną, która wspomaga proces tworzenia ciekawych programów edukacyjnych, podnosi jakość kształcenia i zachęca młodych ludzi do poszerzenia swoich horyzontów. Dzięki współpracy ze szkołami średnimi akademia ma możliwość bezpośredniego kontaktu z poten-

foto. Z. Sulima

cjalnymi studentami. Organizowane są wykłady popularnonaukowe wygłaszane przez pracowników AGH, a prelekcje połączone są z promocją uczelni. Prezentacja wydziałów, aktualne informacje na temat bogatej oferty edukacyjnej akademii, odwiedziny w laboratoriach, zwiedzanie terenu AGH zgodnie z trasą ścieżki turystycznej „Skarby Ziemi, Techniki i Sztuki” to podstawowe elementy działań ośrodka. Program zwiedzania obejmuje wizytę w Muzeum Historii AGH i Techniki, Muzeum

Kopalni Doświadczalnej, Muzeum Geologicznym, prezentację rzeźb z plenerów i zabytkowej lokomotywy. Niezwykle atrakcyjną ofertą dla młodzieży jest także wyjazd do Woli Radziszowskiej, gdzie znajduje się rekonstrukcja Prehistorycznej Osady z epoki brązu. Obiekt pełni funkcję edukacyjno-kulturalną. Istnieje możliwość zorganizowania żywych lekcji historii, warsztatów ceramicznych i archeologicznych.

✉ Agnieszka Olszewska

foto. Z. Sulima

International Paper Kwidzyn Sp. z o.o., „WIK” Sp. z o.o. – podpisanie porozumienia o współpracy

W dniu 16 czerwca 2011 roku na terenie Akademii Górniczo-Hutniczej odbyło się podpisanie porozumienia o współpracy z firmami International Paper Kwidzyn Sp. z o.o. oraz „WIK” Sp. z o.o.

Porozumienie o współpracy miało na celu deklarację podjęcia działań z zakresu przygotowania projektu kompleksowego zagospodarowania opadów wytwarzanych w IP-Kwidzyn.

International Paper jest światowym liderem branży papieru i opakowań. International Paper Kwidzyn Sp. z o.o. jest od 1992 roku częścią największej korporacji papierniczej świata – International Paper. Jednym z podstawowych celów działania spółki jest stała poprawa efektów osiągniętych z zakresu ochrony środowiska zmierzająca do obniżania emisji zanieczyszczeń do środowiska wodnego i powietrza oraz minimalizacji ilości wytwarzanych odpadów. Spółka stosuje najlepszą dostępną technikę i technologię w celu minimalizacji szkodliwego oddziaływania na środowisko. Zakład uzyskał w 2000 roku certyfikat potwierdzający zgodność Systemu Zarządzania Środowiskowego z wymaganiami normy PN-EN ISO 14001.

Spółka WIK została założona w 1992 roku. Od początku swego istnienia współ-

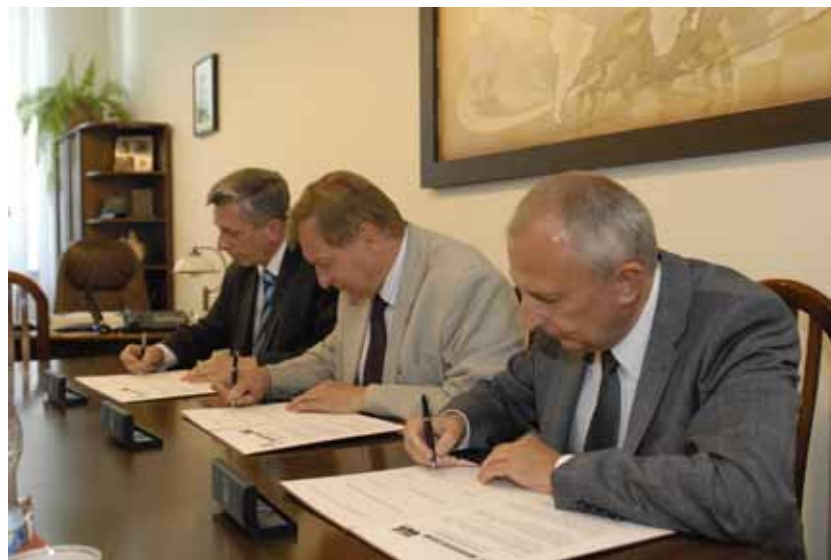

foto: Aleksandra Wojdyła

pracowała z Ośrodkami naukowo-badawczymi w różnych dziedzinach przemysłu. Zdobyte doświadczenie powoduje, że firma ma coraz bardziej ugruntowaną pozycję w przemyśle górnictwym, chemicznym i energetycznym.

Porozumienie zostało podpisane przez pana Marka Krzykowskiego – Prezesa Zarządu International Paper Kwidzyn, Włodzimierza Gradonia – Prezesa Zarządu „WIK”

oraz prof. Jerzego Lisa – Prorektora ds. Współpracy i Rozwoju AGH.

Koordynatorzy umowy: ze strony IP-Kwidzyn – Zygmunt Kowalski; ze strony WIK – Włodzimierz Gradoń; ze strony AGH – dr hab. inż. Barbara Tora.

☞ **Agnieszka Wójcik**
Centrum Transferu Technologii

foto: Aleksandra Wojdyła

Regulamin ochrony, korzystania oraz komercjalizacji własności intelektualnej w AGH

Dnia 8 czerwca 2011 roku w Auli Głównej AGH odbyło się szkolenie pracowników Uczelni poświęcone „Regulaminowi ochrony, korzystania oraz komercjalizacji własności intelektualnej w Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie”, prowadzone przez kancelarię prawną „Traple Konarski Podrecki i Wspólnicy sp.j.”

Szkolenie w całości poświęcone było nowemu regulaminowi, który określa prawa i obowiązki twórców oraz uczelni, w tym m. in. prawa do udziału w przychodach

z tytułu komercjalizacji własności intelektualnej, a także jej wykorzystania do tworzenia spółek profesorskich i innych.

„Regulamin ochrony, korzystania oraz komercjalizacji własności intelektualnej w Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie”, został uchwalony uchwałą Senatu AGH nr 73/2011.

Zgodnie z nowelizacją Ustawy o Szkolnictwie Wyższym nowy regulamin wchodzi w życie dniem 1 października 2011 r.

Regulamin wraz z załącznikami dostępny jest do pobrania na stronie interneto-

wej www.ip.agh.edu.pl w zakładce pliki do pobrania.

Zapraszamy również do dyskusji na forum internetowym dostępnym na ww. stronie internetowej. Istnieje również możliwość zadawania pytań poprzez formularz kontaktowy (dostępny na stronie www.ip.agh.edu.pl) na które pracownicy Centrum Transferu Technologii AGH będą na bieżąco odpowiadać Państwu odpowiadając.

✉ Jarosław Wincenciak

Regulamin „Ochrony, korzystania oraz komercjalizacji własności intelektualnej w Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie” współfinansowany w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego: „Kreator innowacyjności – wsparcie innowacyjnej przedsiębiorczości akademickiej”

Zeus awansował

Na opublikowanej 16 czerwca w Hamburgu prestiżowej liście TOP 500 – najpotężniejszych komputerów na kuli ziemskiej – superkomputer CYFRONETU AGH awansował z 84. na 80. miejsce na świecie. Oznacza to, że superkomputer z AGH jest nadal najwydajniejszym tego typu urządzeniem w Polsce i jedynym komputerem z naszego kraju sklasyfikowanym w pierwszej setce tego globalnego zestawienia.

Klaster „Zeus” z CYFRONETU AGH jest przeznaczony do obliczeń naukowych w projektach gridowych, m.in. w projekcie PL-Grid (www.plgrid.pl). Superkomputer AGH oparty jest o system operacyjny Scientific Linux (SL). Pamięć dyskowa „Zeusa” wynosi 1500 terabajtów, a jego moc obliczeniowa to 105 Tflops, zaś używane procesory to Intel Xeon. Dostawcą rozwiązań zastosowanych w jednostce jest HP.

Superkomputer „Zeus” wykorzystany jest np. do modelowania projektów energetycznych związanych z pracami nad Węzłem Wiedzy i Innowacji (prace polskiego Węzła koordynowane są przez AGH), obliczeń w pracach nad fizyką wysokich energii (m.in. w pracach CERN-u), lokalizacją obliczeń Klastra LifeScience, a także skomplikowanych obliczeń z dziedziny chemii, biologii czy nanotechnologii.

W prowadzonym od 1993 roku rankingu, aktualizowanym dwa razy w roku, znalazły się także cztery inne superkom-

putery z Polski (www.top500.org/country/164). Zestawienie polskich superkomputerów na światowej liście przedstawia się następująco:

84. CYFRONET AGH, „Zeus”

163. „Galera Plus”, Gdańsk

364. „Nasza Klasa”

480. „Allegro”

Warto nadmienić, że superkomputer z AGH w ciągu kilku kolejnych edycji rankingu systematycznie poprawia swoją pozycję na liście (dwie edycje wstecz zajmował miejsce 161., a podczas ostatniego wydania listy 84.).

Na liście Top 500 wyraźnie dominują superkomputery z USA. Na kolejnych miej-

scach znajdują się Chiny, Niemcy, Wielka Brytania, Japonia i Francja. Zwycięzcą tej edycji rankingu okazał się japoński superkomputer RIKEN. Pełne zestawienie dostępne jest pod adresem:

www.top500.org/list/2011/06/100

Szczegółowa specyfikacja techniczna „Zeusa”:

www.cyfronet.krakow.pl/uslugi_obliczeniowe/?a=rack

✉ Bartosz Dembiński
Rzecznik Prasowy AGH

Nowe władze PKZP

31 maja 2011 r. odbyło się Zwyczajne Walne Zebranie Delegatów Pracowniczej Kasy Zapomogowo Pożyczkowej, na którym wybrano nowy Zarząd PKZP i Komisję Rewizyjną na kadencję 2011–2015.

Skład Zarządu PKZP

- Przewodniczący Zarządu PKZP: dr hab. Julian Kwiek
- Sekretarz: mgr inż. Ewa Kojder
- Skarbnik: inż. Andrzej Rusin
- Członkowie: dr inż. Agnieszka Malinowska, Elżbieta Motyl, mgr inż. Teresa Proficz, Ewa Sołga

Skład Komisji Rewizyjnej PKZP

- Przewodniczący: Izabela Stachlewska
- Członkowie: inż. Maria Gołębiowska, mgr Jacek Szopa

Międzynarodowe Warsztaty Mikroskopii

im. Profesora Stanisława Gorczycy

3rd Stanisław Gorczyca Workshop on Electron Microscopy focused on alloys & Symposium of the International Centre of Electron Microscopy for Materials Science at the AGH University of Science and Technology

19–20 maja 2011 roku w Międzynarodowym Centrum Mikroskopii Elektronowej dla Inżynierii Materiałowej Akademii Górniczo-Hutniczej odbyły się międzynarodowe Warsztaty Mikroskopii Elektronowej im. Profesora Stanisława Gorczycy oraz Sympozjum Międzynarodowego Centrum Mikroskopii Elektronowej dla Inżynierii Materiałowej.

Warsztaty mikroskopii elektronowej zorganizowano w ramach projektu ESTEEM pt. „Enabling Science and Technology through European Electron Microscopy” realizowanego w 6. Programie Ramowym UE w latach 2006–2011. Jest to projekt integracji infrastruktury europejskiej zaawansowanej mikroskopii elektronowej, którego jednym z celów jest przekazywanie wiedzy z zakresu zaawansowanej mikroskopii elektronowej.

Sympozjum Międzynarodowego Centrum Mikroskopii Elektronowej dla Inżynierii Materiałowej odbyło się w ramach projektu pt. „Zakup analitycznego transmisyjnego mikroskopu elektronowego z unikalnym oprzyrządowaniem do badań mikro – i nano-struktury materiałów” realizowanego w ramach Programu Operacyjnego – Innowacyjna Gospodarka w latach 2009–2011 przez Wydział Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej.

Tematyka wykładów obejmowała zarówno zagadnienia teoretyczne, jak i zastosowania nowych technik transmisyjnej mikro-

skopii elektronowej do charakteryzacji mikrostruktury materiałów. Wykładowcami byli specjaliści z czterech ośrodków mikroskopii elektronowej w Europie, w tym z AGH.

Otwarcia warsztatów dokonał Dziekan Wydziału Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej prof. Mirosław Karbowniczek. Pan dziekan w swoim wystąpieniu przedstawił uczestnikom informacje na temat Akademii Górniczo-Hutniczej, ze szczególnym uwzględnieniem działalności naukowo-dydaktycznej Wydziału IMiP.

Program Warsztatów i Sympozjum obejmował sześć wykładów wygłoszonych przez zaproszonych gości oraz cztery prezentacje.

W Warsztatach uczestniczyło 50 osób z kilku krajów europejskich. Wykłady oraz prezentacje opublikowano w materiałach Warsztatów i Sympozjum (ISBN 978-83-60958-77-3), które zostały przez organizatorów przekazane do Biblioteki Głównej AGH. Pracami komitetu organizacyjnego kierowali prof. Aleksandra Czyrska-Filemonowicz i dr Tomasz Moskalewicz, WIMiP.

Organizatorzy dziękują Komisji Europejskiej za finansowanie Warsztatów w ramach 6. Programu Ramowego (projekt Integrated Infrastructure Initiative 026019 ESTEEM) oraz MNiSW, Program Operacyjny – Innowacyjna Gospodarka POIG.02.01.00-12-016/08-00 za dofinansowanie sympozjum.

The authors acknowledge financial support from the European Union under the Framework 6 program under a contract for an Integrated Infrastructure Initiative. Reference 026019 ESTEEM.

✉ opracował:
dr inż. Tomasz Moskalewicz

Zjazd stypendystów DAAD w AGH

20 i 21 maja 2011 w Krakowie odbył się zjazd byłych stypendystów Niemieckiej Centrali Wymiany Akademickiej DAAD (Deutscher Akademischer Austausch Dienst). Tematem przewodnim spotkania była **20. rocznica podpisania polsko-niemieckiego traktatu o dobrym sąsiedztwie z punktu widzenia współpracy akademickiej – dorobek i perspektywy**. Spotkanie odbyło się pod patronatem Akademii Górniczo-Hutniczej i Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz przy wsparciu Konsulatu Generalnego Niemiec w Krakowie i Urzędu Miasta Krakowa. W zjeździe uczestniczyło ponad 200 stypendystów z Polski i Niemiec, przedstawiciele świata nauki, biznesu, polityki, kultury oraz mediów.

udali się do Magistratu miasta Krakowa, gdzie w salach Lea i Kupieckiej zostali powitani przez panią wiceprezydent Elżbietę Kotarbę. Tam też odbyła się wytworna kolacja, podczas której stypendyści mogli dokładniej się zapoznać i porozmawiać.

Przez dwa kolejne dni gospodarzem Alumni Treffen DAAD była Akademia Górniczo-Hutnicza. W sobotę (21.05.2011) rano do AGH zgłosiło się ponad 200 gości z całej Polski, w tym przedstawiciele wysokich urzędów z Niemiec. Na każdego z gości tj.: stypendystów, gości honorowych i dziennikarzy w sekretariacie konferencji czekały sympatyczne upominki ufundowane przez AGH.

O godzinie 9:00 w gabinecie prorektora prof. Zbigniewa Kąkola rozpoczęło się spo-

Następnie dr Gerhard Gnauck (korespondent „Die Welt” w Polsce) poprowadził dyskusję panelową na temat umiędzynarodowienia polskich i niemieckich szkół wyższych. W obradach wzięli udział: Sekretarz Generalna DAAD dr Dorothea Rüland, Rektor UMA w Poznaniu prof. dr hab. Stefan Jurga, prof. dr hab. Jan Falkus z AGH i prof. dr hab. Zofia Berdychowska z UJ.

Po zakończeniu pierwszej części, tuż przed obiadem wszyscy uczestnicy zostali zaproszeni do zrobienia pamiątkowego zdjęcia na schodach holu pawilonu A-0, na tle pomnika patrona uczelni ks. Stanisława Staszica (vide fot. 4).

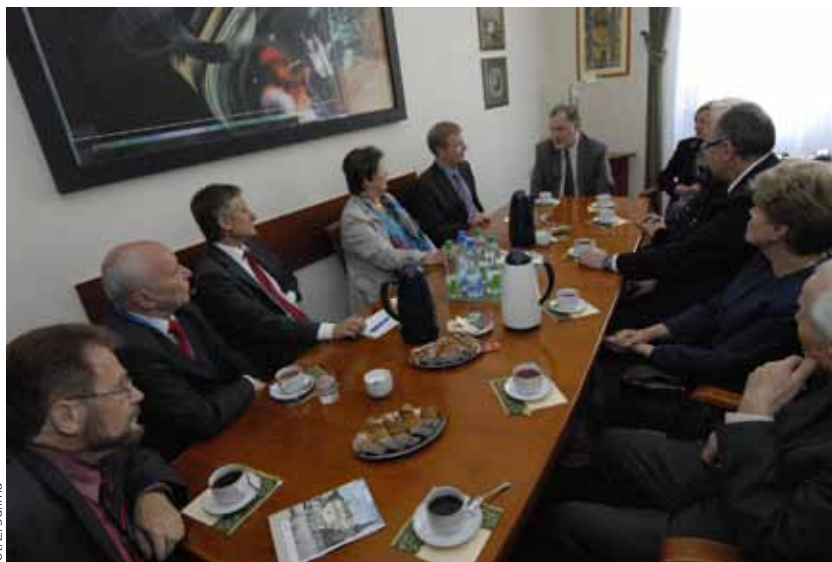
Po obiedzie, który przygotowała stołówka fundacji Academica – TAWO, uczestnicy zjazdu wrócili na drugą część obrad. Organizator wiedząc, iż stypendyści reprezentują bardzo różnorodne obszary zainteresowań, przygotował trzy sekcje tematyczne:

Gospodarzem sekcji „Bezpieczeństwo energetyczne oraz współpraca europejska w zakresie zaopatrzenia w energię” był dr R. Oberschmidt (DAAD Warszawa), a referat pt. „Polska i Niemcy gwarantem bezpieczeństwa energetycznego Europy” wygłosił prof. Bronisław Barchański (AGH). Wykład wywołał burzliwą dyskusję w kontekście dzisiejszej Polityki Unii Europejskiej. Echo tej dyskusji słychać było jeszcze długo w kuluarach.

Sekcję „Europejski rynek pracy w 2011 roku: szanse i wyzwania w związku z nową swobodą podejmowania pracy” poprowadził Benedikt Brisch (DAAD). Referaty wygłosili prof. Tomasz Budnikowski (Instytut Zachodni w Poznaniu) oraz Ulrike Geith (Kierowniczka Wydziału ds. Polityki Społecznej w Ambasadzie RFN w Warszawie). Sekcja ta cieszyła się dużym zainteresowaniem, w końcu od 1 maja rynek niemiecki został otwarty dla Polaków.

Dyrektor Referatu ds. Europy Środkowo-Wschodniej w DAAD z Bonn, Hans Golombek był moderatorem trzeciego panelu „Na drodze do wspólnej europejskiej kultury pamięci”. Prelegentami tego spotkania byli: prof. Krzysztof Ruchniewicz (Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. Willy Brandta) oraz prof. Dieter Bingen (Deutsches Polen-Institut). Tematyka sesji jest niezwykle ważna w kontekście słów George Santayany, który powiedział: „Kto nie pamięta historii, skazany jest na jej ponowne przeżycie.”

Kolejnym punktem programu był wyjazd do Wieliczki i zjazd 135 m pod ziemię, gdzie na uczestników konferencji czekało wiele ciekawych atrakcji.

fol. Z. Sulima

Fot. 1. Od lewej: Hans Golombek, prof. Jerzy Sulek, dr Marek Prawda, dr Dorothea Rüland, Benedikt Brisch, prof. Zbigniew Kąkol, Ulrike Geith, Prof. dr Tomasz Budnikowski, dr Randolf Oberschmidt, prof. Zofia Berdychowska, prof. Henryk Pierzchała

Otwarcie obrad (20.05.2011) miało miejsce na Uniwersytecie Jagiellońskim w auli Larischa. Obrady w imieniu DAAD otworzył Dyrektor warszawskiego oddziału dr Randolf Oberschmidt, następnie uczestników przywitani dwaj prorektorzy: Prorektor UJ ds. Polityki Kadrowej i Finansowej prof. Michał Du Vall oraz Prorektor AGH ds. Kształcenia prof. Zbigniew Kąkol, kolejno mowy przywitalne wygłosili: Sekretarz Generalna DAAD z Bonn dr Dorothea Rüland, Konsul Generalny Republiki Federalnej Niemiec w Krakowie dr Heinz Peters, Ambasador RP w Niemczech dr Marek Prawda oraz dr Paweł Kosiński. Przemówienia były poprzedzone bogatym programem artystycznym w wykonaniu chóru akademickiego UJ oraz Kupiński Guitar Duo. Po zakończeniu części oficjalnej uczestnicy

tkanie, na którym szczegółowo omówiono program krakowskiego zjazdu. Profesor Z. Kąkol opowiedział zebrany o obecnej sytuacji AGH i odpowiadał na liczne pytania gości dotyczące funkcjonowania uczelni.

Punktualnie o godzinie 9:30 prof. Z. Kąkol przywitał uczestników i otworzył pierwszy dzień obrad. Pierwsza część programu w całości odbyła się w auli głównej AGH.

Jako pierwszy swój wykład pt. „Przełom i wyzwanie przed 20 laty: Traktat RP-RFN o dobrym sąsiedztwie i przyjaznej współpracy z 17.06.1991 r. (o przebiegu i kulisach negocjacji)” wygłosił prof. dr hab. Jerzy Sulek (negocjator m.in. w traktacie rozmów o pakcie granicznym pomiędzy Polską, a RFN; szef Polsko-Niemieckiej Fundacji Pojednanie).

fot. Z. Sullima

Fot. 2. Od lewej: prof. Bronisław Barchański, prof. Henryk Pierzchała, Benedikt Brisch, dr Dorothea Rüländ, prof. Zbigniew Kąkol, Ulrike Geith, prof. Jerzy Sulek, Hans Golombek, prof. Tomasz Budnikowski, dr Randolph Oberschmidt

Zaproszono uczestników do przejścia trasy turystycznej, która się bardzo wszystkim podobała. Dla jednych był to pierwszy zjazd pod ziemię, dla innych uroczy powrót do wspomnień z dzieciństwa – pierwszej szkolnej wycieczki – właśnie do Wieliczki. Po około godzinnym spacerze długimi wyrobiskami górniczymi goście dotarli do komory Warszawa, gdzie przywitaly ich dźwięki orkiestry KS Wieliczka. Pani Sekretarz Generalna dr D. Rüländ powitała zebranych, a także podziękowała organizatorom, w szczególności koordynatorom z AGH za przygotowanie całego programu. Następnie zaprosiła zebranych do wspólnej biesiady.

Tradycją imprez w komorze Warszawa są wesole tańce oraz dobra zabawa. I tym razem nie było inaczej, po kolacji parkiet był pełen wirujących par i roześmianych „nowo zaprzyjaźnionych”. Jednak Kopalnia rządzi się swoimi prawami! Kilka minut po północy organizatorzy zakończyli imprezę, a sygnalista ogłosił wyjazd ostatniej klatki na powierzchnię.

Program ostatniego dnia zjazdu stypendystów DAAD rozpoczęli panowie dr R. Oberschmidt i H. Golombek, podsumowując dotychczasową współpracę DAAD z Polską. W wystąpieniu podkreślono jak Polska jest ważnym partnerem dla DAAD i jak istotna jest dalsza współpraca obu państw.

W kolejnej części przedstawiciele dwu portali internetowych: Niemcy Online i Alumniportal Deutschland w swoich wystąpieniach odpowiedzieli na pytanie: Jak zdobywać informacje o Niemczech?

Tomasz Sikora (UW – Centrum im. Willy Brandta) przedstawił w szczegółach portal Niemcy Online, natomiast Stephanie Altman (DAAD) i Karol Gliszczyński (Alumniportal Deutschland) zaprezentowali idee

budowania społeczności internetowej, byłych stypendystów, absolwentów niemieckich uczelni czy ludzi, którzy kiedykolwiek mieszkali bądź pracowali w Niemczech.

Na koniec niedzielnych obrad dr Paweł Zarychta z Uniwersytetu Jagiellońskiego poprowadził spotkanie autorskie z dr Ulrike Draesner. Pisarka przeczytała kilka autorskich wierszy oraz podzieliła się z zebranymi swoimi wzruszającymi doświadczeniami – matki adoptowanego dziecka z Sri Lanki oraz problemami akceptacji i tolerancji wobec obcokrajowców w Niemczech.

Na oficjalne zakończenie zjazdu przybył Konsul Generalny dr Heinz Peters, który wraz z uczestnikami wysłuchał dr R. Oberschmidta podsumowującego trzydniowy zjazd. Doktor R. Oberschmidt w swym przemówieniu podziękował wszystkim uczestnikom za udział w zjeździe, a także organizatorom za jego przygotowanie.

Pan dr Oberschmidt podkreślił ogromny wkład AGH w organizację zjazdu i oficjalnie podziękowania złożył na ręce: prorektora prof. Z. Kąkola oraz prof. B. Barchańskiego, przewodniczącego działaniom komitetu organizacyjnego na AGH. Dodał również, iż liczy, że ten udany zjazd stypendystów DAAD był nie tylko uhonorowaniem wieloletniej współpracy DAAD z AGH, ale przede wszystkim zapowiedzią jej dalszego rozwoju.

W kilka dni po zakończeniu Alumni Treffen na adres prof. Z. Kąkola przyszło oficjalne pismo z DAAD Warszawa, w którym dr Oberschmidt pisze: „Pragnę podziękować panu prof. dr. hab. Bronisławowi Barchańskiemu za nieoceniony wkład podczas przygotowań oraz przebiegu spotkania w Krakowie, a także paniom doktorantkom: mgr inż. Marcie Czubajewskiej i mgr inż. Annie Wiktor, które profesjonalnie, energicznie i z pełnym zaangażowaniem wspierały nas we wszystkich poczynaniach”.

Niemiecka Centrala Wymiany Akademickiej (DAAD) powstała w 1925 roku. Jest to wspólna organizacja niemieckich uniwersytetów reprezentowanych przez Konferencję Rektorów Niemieckich Uczelni (HRK) oraz stowarzyszenia studenckie tychże uczelni. Główna siedziba DAAD znajduje się w Bonn i posiada czternaście przedstawicielstw rozmieszczonych na całym świecie, w takich miastach jak: Bruksela, New Delhi, Kair, Paryż, Nowy Jork, Rio de Janeiro, Nairobi, Tokio, Jakarta, Moskwa, Pekin, Meksyk, Hanoi oraz od 1997 roku w Warszawa. DAAD ma na celu wspieranie i promowanie współpracy naukowej niemieckich uczelni z uczelniami zagranicznymi poprzez wymianę studentów i naukowców. Oferuje stypendia zarówno dla obywateli niemieckich, jak i zagranicznych w celu realizacji pobytów studyjnych oraz

fot. Tadeusz Kordul

Fot. 3. Od lewej: prof. Bronisław Barchański, mgr inż. Marta Czubajewska, Hans Golombek, mgr inż. Anna Wiktor, dr Dorothea Rüländ, dr Randolph Oberschmidt

badawczych. Polska jest jednym z głównych partnerów DAAD. Pierwsza polska stypendystka została zaproszona do Niemiec w 1958 roku. Do dnia dzisiejszego w programie wymiany wzięło udział ponad 73 tys. uczestników z całego świata.

Chcíamosy zachęcić naszych studentów, doktorantów i uczonych do zapoznania się z ofertą stypendialną DAAD. Każdy ma szansę wyjechać na stypendium z DAAD, wystarczy wejść na stronę www.daad.pl i terminowo dopełnić wszelkich formalności. Wyjazdy stypendialne dają nam ogromne szanse i możliwości rozwoju zawodowego, jak również osobistego, dowodem na co są przedstawione poniżej wspomnienia niektórych z uczestników tegorocznego zjazdu stypendystów DAAD.

Doktor Robert Sasin ze Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie wspomina: „Na stypendium DAAD na Bayersche Julius-Maximilians-Universität Würzburg pojechałem w 1995 roku jako absolwent I. edycji Deutsch-Polnisches Akademikerforum organizowanego dla studentów SGH. Jeden semestr, który spędziłem na tej uczelni, był pracowity. Udało mi się w tym czasie zdać kilka egzaminów, podszkolić język niemiecki, nawiązać ciekawe znajomości, a także lepiej poznać kulturę i histo-

rię Niemiec. Każdy wolny weekend wykorzystywałem na zwiedzanie, podróże i inne aktywności. Tam też nawiązałem kontakt z firmą, która zaczynała działalność w Polsce i zatrudniła mnie po powrocie do kraju”.

Doktor inż. Piotr Szczęśny z Politechniki Lubelskiej w ramach stypendium DAAD przebywał w Niemczech w latach 1989/91, pracując naukowo w Uniwersytecie Technicznym w Monachium. „Wspomnienia moje są w większości bardzo pozytywne. W tamtych latach uderzający wręcz był kontrast pomiędzy uzyskaną swobodą działania zarówno naukowego na uczelni niemieckiej, jak i w normalnym życiu, w porównaniu do analogicznych, bardzo ograniczonych możliwości w Polsce. W pewnym sensie było to również duże wyzwanie dla młodego człowieka z Polski, który przyzwyczajony do «ścistego ręcznego sterowania» w Polsce, a o wszystko musiał zadbać sam. Pomoc ze strony DAAD była zawsze udzielana skutecznie i szybko, oczywiście ze ścisłym przestrzeganiem strony formalnej”.

Doktor Anna Adamczyk – germanistka, na stypendium DAAD była dwukrotnie. „Najciekawszym interkulturowym doświadczeniem była dla mnie szkoła letnia Sommerakademie w Rot an der Rot, gdzie spotkali się stypendyści DAAD i najzdol-

niejsi Niemcy. Przez dwa tygodnie wspólnie pracowaliśmy w grupach nad wybranymi tematami – w moim przypadku było to pogranicze filozofii, psychologii i medycyny. Multikulturowe towarzystwo, moje pierwsze bezpośrednie spotkanie i możliwość wymiany ze stypendystami z całego świata... z Japonii, Syberii, Słowacji, czy Islandii. Niemcy odkrywali nas, a my, reszta świata, odkrywaliśmy Niemców. Jestem pewna, że nauczyliśmy się czegoś od siebie nawzajem. I to chyba właśnie wtedy złapałam międzynarodowego bakcyła. Ciągnie mnie w świat... Świat, który mówi po niemiecku... Wszędzie się ktoś taki znajdzie... Nieważne, czy to Teneryfa, czy Izrael”.

Agnieszka Latko International Relationship Manager z Danske Bank opowiada: „Uzyskanie stypendium od DAAD i tym samym wyjazd na roczny pobyt do Niemiec umożliwiły mi nie tylko szybką naukę języka i doświadczenie innej kultury, lecz również poznanie bardzo ciekawych ludzi z różnych stron świata i nawiązanie kontaktów, które do dziś mają ogromne znaczenie w moim życiu zawodowym i osobistym”.

mgr inż. Marta Czubajewska
mgr inż. Anna Wiktor

Fot. 4. Grupowe zdjęcie uczestników zjazdu DAAD

„Diamenty AGH” po raz dwunasty

W piątkowe przedpołudnie 20 maja 2011 roku w gmachu Biblioteki Głównej odbyło się uroczyste ogłoszenie wyników i otwarcie wystawy prac wyróżnionych w XII edycji konkursu na najlepszą pracę dyplomową „Diamenty AGH”. W bardzo wypełnionym wieloma spotkaniami miesiącu, jakim jest w naszej uczelni maj, uroczystość zaszczytlił swoją obecnością patron konkursu Rektor AGH prof. Antoni Tajduś oraz Prorektor ds. Kształcenia i prof. Zbigniew Kąkol. Obecni byli również Pełnomocnik Rektora ds. Kół Naukowych Pionu Hutniczego, a zarazem Przewodniczący jury konkursu dr inż. Leszek Kurcz, dyrekcja Biblioteki Głównej AGH st. kustosz dypl. mgr Ewa Dobrzyńska-Lankosz i st. kustosz dypl. dr Jerzy Krawczyk oraz Przewodniczący Zarządu Studenckiego Towarzystwa Naukowego (STN), które jest organizatorem konkursu, mgr inż. Łukasz Wzorek. Wśród zaproszonych gości obecni byli także przedstawiciele władz dziekańskich wydziałów, członkowie jury oraz uczestnicy konkursu wraz z opiekunami nagrodzonych prac i osobami towarzyszącymi.

Spotkanie rozpoczął, witając przybyłych na uroczystość, przewodniczący Łukasz Wzorek. Następnie Przewodniczący jury i jednocześnie pomysłodawca konkursu dr inż. Leszek Kurcz przedstawił oficjalne wyniki XII edycji konkursu podkreślając ciągle rosnące zainteresowanie konkursem (w dwunastej edycji zgłoszono blisko siedemdziesiąt prac). Życzył laureatom i wyróżnionym sukcesów w karierze zawodowej, a słowa gorących podziękowań skierował pod adresem wszystkich jurorów konkursu, zarówno w komisjach wydziałowych jak i jury drugiego, finałowego etapu konkursu, za ich wielkie zaangażowanie i pracę na rzecz konkursu. Specjalne podziękowania skierował także pod adresem bezpośrednich współorganizatorów konkursu pani prof. Barbary Maleckiej, pani dr inż. Agnieszki Łącz, pana prof. Stanisława Rządkosza i pana dr inż. Andrzeja Goldasza oraz dyrekcji Biblioteki pani E. Dobrzyńskiej-Lankosz i pana dr Jerzego Krawczyka. Serdeczne podziękowania złożył wszystkim członkom zarządu STN zaangażowanym w organizację konkursu i wystawy.

W dalszej części uroczystości laureaci i autorzy wyróżnionych prac oraz ich promotorzy odebrali z rąk prorektora prof. Zbigniewa Kąkole i przewodniczącego jury dr inż. Leszka Kurcza, pamiątkowe medale, dyplomy i drobne upominki. Wszyscy zgromadzeni otrzymali również wydany specjalnie z tej okazji zeszyt Wydawnictwa

foto. Stanisław Malik

STN, zawierający publikacje autorów prac dyplomowych wyróżnionych w XII edycji konkursu. Rektor AGH prof. A. Tajduś na początku swojego wystąpienia zwrócił się

do wyróżnionych w konkursie, dzisiaj już absolwentów AGH – możecie i powinniście być dumni ze swojej uczelni, która stwarza wam wiele możliwości osobistego rozwo-

foto. Stanisław Malik

foto. Stanisław Malik

foto: Stanisław Majlik

ju i kariery zawodowej, a konkurs jest także jedną z takich możliwości. Życzył także autorom prac i ich promotorom, wielu sukcesów w życiu zawodowym. Następnie rektor wspólnie z laureatami głównej nagrody i przewodniczącym jury dokonali uroczystego przecięcia wstęgi i otwarcia wystawy wyróżnionych prac. Jeszcze tylko wspólna fotografia i spotkanie przy lampce szampa, podczas którego wzniesiono toast za władze uczelni i patrona konkursu, laureatów i wyróżnionych autorów prac oraz ich promotorów.

Warto przypomnieć, że zwycięzcami XII edycji konkursu – zdobywcami głównej nagrody „Diamenty AGH” zostali autorzy prac dyplomowych:

W kategorii prac teoretycznych

I miejsce – nagroda główna „Diamenty AGH”

autor: **mgr inż. Mariusz Jedrychowski**
tytuł pracy: *Doświadczalne i komputerowe badanie procesów rekrytalizacji w metalach o strukturze heksagonalnej*
promotor: dr hab. Jacek Tarasiuk

W kategorii prac aplikacyjnych

I miejsce – nagroda główna „Diamenty AGH”

autor: **mgr inż. Piotr Białecki, mgr inż. Rafał Dyrda**
tytuł pracy: *Software Tools to Aid Utilisation of Computed Tomography Imaging in Cardiovascular Interventions*
promotor: prof. dr hab. inż. Ewa Dudek-Dyduch przy współpracy prof. dr hab. med. Krzysztof Żmudka (CM UJ).

Pełna informacja o laureatach oraz lista autorów wyróżnionych prac opublikowana została w numerze 39 Biuletynu AGH – marzec 2011, dostępna jest także na stronie

Stowarzyszenia „Studenckie Towarzystwo Naukowe”, organizatora konkursu: www.stn.agh.edu.pl/konkurs-diamenty-agh.

Wystawę prac wyróżnionych w XII edycji konkursu „Diamenty AGH” można oglądać w Bibliotece Głównej AGH do końca września 2011 roku.

Rozpoczęła się już także XIII edycja konkursu. Wszystkie potrzebne informacje znajdują się pod adresem:

www.stn.agh.edu.pl

✉ **Marta Wojda, Grzegorz Luty**

Stowarzyszenie
STUDENCKIE TOWARZYSTWO NAUKOWE
Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica

ogłaszają:

XIII konkurs na najlepszą pracę dyplomową

„Diamenty AGH”

pod patronatem Jego Magnificencji Rektora AGH

Konkurs odbywa się w dwóch kategoriach:
najlepsza praca teoretyczna, najlepsza praca aplikacyjna.

Uczestnikami Konkursu mogą być studenci AGH, którzy zdali egzamin dyplomowy w regulaminowym terminie. Prace należy składać do dnia 30 października 2011 roku w sekretariacie Stowarzyszenia. Wyróżnione w Konkursie prace są prezentowane na specjalnej wystawie w Bibliotece Głównej AGH.

Wręczenie głównych nagród i statuetek „Diamenty AGH” dla zwycięzców Konkursu odbywa się podczas uroczystości inauguracji roku akademickiego.

Informacje dotyczące Konkursu i Regulamin dostępne są na stronie:

www.stn.agh.edu.pl

Absolwenci AGH stypendystami Miasta Krakowa

W ubiegłym wydaniu Biuletynu (nr 41) prezentowaliśmy pierwsze sylwetki absolwentów AGH, którym zostały wręczone 8 marca 2011 roku stypendia naukowe Miasta Krakowa 2011. Są one wyróżnieniem przyznawanym szczególnie uzdolnionym studentom i doktorantom, których działalność naukowa może przyczynić się do rozwoju Krakowa lub wnieść znaczący wkład w rozwój nauki. Każdy uczestnik otrzymał łącznie stypendium w wysokości 13 818,32 PLN brutto, które będzie wypłacane przez kolejnych 10 miesięcy.

Wśród 37 osób w tym roku, ośmioro to absolwenci AGH. Trzy osoby z Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska: Monika Chuchro, Wojciech Luboń, Grzegorz Pełka. Ich sylwetki opublikowaliśmy w ubiegłym wydaniu Biuletynu.

W aktualnym numerze przedstawiamy stypendystów tym razem z Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki – Krzysztofa Piecha i Michała Wrzeszcza, z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Robotyki – Pawła Maleckiego, z Wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska – Katarzynę Nosek i Edytę Puniach.

Krzysztof Piech jest absolwentem Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki AGH, kierunku elektrotechnika o specjalności computer engineering in electrical systems. Obecnie jest na I roku studiów doktoranckich na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki w Katedrze Maszyn Elektrycznych. Dalszą edukację kontynu-

uje pod opieką naukową dr. hab. inż. Zygryda Głowacza, prof. AGH.

Po ukończeniu VIII Liceum Ogólnokształcącego im. S. Wyspiańskiego w Krakowie, rozpoczął studia magisterskie na WEALiE. Ostatnie dwa lata studiów zrealizowane zostały w języku angielskim na specjalności CEES. Praca magisterska (napisana w języku angielskim) została opublikowana na Platformie Technologicznej Smart Grid AGH. Witryna poświęcona jest inteligentnym systemom dostawy energii elektrycznej. Zainteresowania naukowe doktoranta od początku studiów obejmowały zagadnienia związane z elektrotechniką i odnawialnymi źródłami energii. Swoją działalność naukową skupia na lokalnych możliwościach pozyskiwania i przetwarzania energii elektrycznej i ciepłej w sposób przyjazny środowisku. Sektor energetyczny rozwija się i doktorant pragnie brać czynny udział w tym procesie poprzez rozwijanie i propagowanie nowoczesnych technologii związanych z odnawialnymi źródłami energii.

W trakcie studiów doktoranckich brał udział w wielu szkoleniach poświęconych komunikacji interpersonalnej, autoprezentacji i asertywności. Ponadto ukończył studium Przygotowania Pedagogicznego na Wydziale Zarządzania AGH. Jego wkład w rozwój Krakowa został doceniony i otrzymał stypendium naukowe Miasta Krakowa.

Będąc przewodniczącym Wydziałowej Rady Samorządu Doktorantów WEALiE, jak i członkiem zarządu Uczelnianej Rady Samorządu Doktorantów AGH bierze czynny udział w życiu uczelni i stara się dbać o sprawy bliskie doktorantom.

Czas wolny uwielbia spędzać aktywnie wraz ze znajomymi uprawiając wszelkiego rodzaju sporty wodne (licencjonowany pletwonurek KDP/CMAS), zimowe i rowrowe. Interesuje się fotografią i jak tylko ma okazję wyjeżdża w dalsze i bliższe podróże, aby podziwiać cuda przyrody i poznać obce kultury. Ponadto jest miłośnikiem książek science-fiction i fantasy.

Michał Wrzeszcz jest absolwentem Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki AGH. Studia magisterskie na kierunku informatyka ukończył z wyróżnieniem w 2010 roku. Obecnie jest doktorantem I roku, również na Wydziale EALiE AGH oraz pracownikiem Akademickiego Centrum Komputerowego Cyfronet AGH.

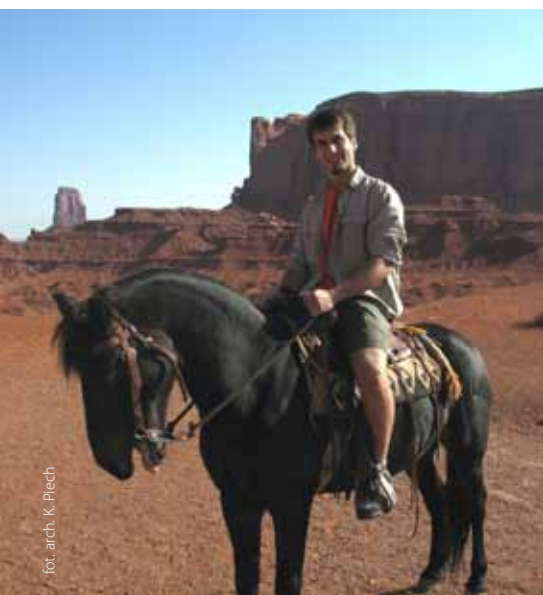

for. arch. M. Wrzeszcz

W czasie wcześniejszych etapów edukacji był laureatem licznych konkursów matematycznych. Osiągnięcia te pozwoliły mu uzyskać Stypendium Prezesa Rady Ministrów podczas nauki w I Liceum Ogólnokształcącym im. Marii-Skłodowskiej Curie w Trzebini.

Od początku studiów interesował się sztuczną inteligencją. Szczególnie bliskie były mu zagadnienia związane z jej zastosowaniem we współczesnych grach komputerowych. Jego praca magisterska poruszająca ten temat zajęła pierwsze miejsce w ogólnopolskim konkursie prac dyplomowych „Praktyka Informatyka” organizowanym przez Poznańskie Centrum Superkomputerowo-Sieciowe. Chętnie brał udział w różnych projektach dodatkowych realizowanych w Katedrze Informatyki. Szczególnie wiele czasu poświęcił na rozwój oprogramowania wspomagającego rehabilitację osób po udarze mózgu. System, który stworzył wraz z innymi studentami i pracownikami AGH pomaga obecnie pacjentom jednej z krakowskich klinik.

Na studiach doktoranckich pod opieką naukową prof. Jacka Kitowskiego, zajmuje się zastosowaniem sieci społecznych do symulacji dynamicznie zmieniających się skupisk ludzkich. Chciałby, aby wyniki jego prac pomogły poprawić modele używane zarówno w pracach naukowych, jak i przemyśle rozrywkowym. Ma nadzieję, że wiedzę, nabytą w czasie studiów magisterskich i doktoranckich, będzie miał okazję wykorzystać w przyszłości przy rozwoju jednej z polskich gier. Obecnie pracuje również w projekcie EUSAS, który ma na

for. arch. K. Piech

celu zaprojektowanie i zademonstrowanie nowego podejścia do analizy misji i treningu jednostek policyjnych i wojskowych operujących w środowisku miejskim. Wierzy, że lepsze wykształcenie policjantów i żołnierzy oraz odpowiednie dowodzenie może zapobiec eskalacji przemocy w sytuacjach kryzysowych w przyszłości.

W czasie studiów uzyskał stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz stypendium Miasta Krakowa. Jest również autorem artykułów publikowanych w czasopiśmie naukowych oraz wygłaszanych na konferencjach.

W czasie wolnym wypoczywa w rodzinnym mieście wraz z przyjaciółmi. Uwielbia uprawiać sport oraz słuchać muzyki. Od czasu do czasu, sięga również po dobry film lub grę komputerową.

Paweł Matecki jest absolwentem Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Robotyki, kierunku mechanika i budowa maszyn. Głównym obszarem jego zainteresowań jest akustyka, a konkretnie inżynieria dźwięku, psychoakustyka oraz akustyka architektoniczna. Pracę magisterską pod tytułem „Specyfika realizacji nagrania chóru cerkiewnego w silnie pogłosowym polu aku-

foto. arch. P. Matecki

stycznym” obronił z wynikiem celującym, a promotorem był dr hab. inż. Piotr Krzyworzeka, prof. AGH. Praca ta została również wyróżniona w konkursie na najlepszą pracę dyplomową „Diamenty AGH”.

Obecnie jest doktorantem II roku na Wydziale IMiR pod opieką dr. hab. inż. Jerzego Wiciaka, prof. AGH. Prywatnie zainteresowania Pawła Mateckiego pokrywają się z nauką. Jest chórzystą w kilku chórach, pasjonuje się muzyką cerkiewną, a wieczorami pracuje w studiu nagraniowym jako realizator muzyczny i radiowy. Paweł Matecki jest Łemkiem (łemkowska grupa etniczna) i obecnie pracuje nad stworzeniem pierwszego łemkowskiego radia. Stąd również zainteresowanie zagadnieniami związanymi z kulturą i reli-

gią wschodniosłowiańską. W przeszłości z sukcesami uprawiał siatkówkę, a dziś rekreacyjnie tenis stołowy.

Jako członek Polskiego Towarzystwa Akustycznego oraz Audio Engineering Society aktywnie uczestniczy w konferencjach oraz wydarzeniach organizowanych przez te organizacje w Polsce i zagranicą. Działa w kołach naukowych, pomagając młodszym kolegom w realizacji projektów oraz inicjatyw. Do największych osiągnięć zalicza ukończenie studiów ze średnią 5,09, wyróżnienie Rektora AGH za najlepszy referat studenckich kół naukowych, stypendium małopolskiego w programie dla doktorantów „DOCTUS małopolska” oraz stypendium naukowe Miasta Krakowa.

Dotychczasowe wyniki badań Pawła Mateckiego opublikowane zostały we wiodących czasopiśmie naukowych w dziedzinie akustyki (Acta Acustica, Archives of Acoustics, Acta Physica Polonica A). Badania nad psychoakustyczną oceną pola akustycznego przedstawione zostały na konferencjach międzynarodowych w Bergen (Dania), Lublanie (Słowenia) oraz w Londynie (Wielka Brytania). Na nowopowstałym kierunku inżynieria akustyczna opracował i prowadzi laboratoryjne zajęcia dydaktyczne, dotyczące projektowania studiów nagraniowych oraz w zakresie sztucznego pogłosu, techniki spłotowej i realizacji nagrań.

Katarzyna Nosek jest absolwentką Wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska AGH, kierunku inżynieria środowiska o specjalności monitoring środowiska. Urodziła się w Tarnowie, gdzie też uczęszczała do I Liceum Ogólnokształcącego im. Kazimierza Brodzińskiego. Po ukończeniu szkoły w 2003 roku rozpoczęła studia w AGH. Obecnie jest słuchaczką III roku studiów doktoranckich.

Podczas studiów magisterskich szczególnie interesowała się zagadnieniami związanymi z monitoringiem stanu środowiska wodnego i jego ochroną. W przeszłości chciałyby podjąć zatrudnienie w laboratorium badań środowiskowych. Wykonanie pracy dyplomowej w ówczesnej Katedrze Nauk o Środowisku na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska pod okiem dr inż. Katarzyny Styszko dotyczącej oznaczania leków w próbkach środowiskowych metodą wysokosprawnej chromatografii cieczowej, było doskonałą okazją do nabycia doświadczenia i praktycznych umiejętności w sferze nowoczesnych metod w chemii analitycznej. Był to pierwszy krok w rozwoju zainteresowań doktorantki, po którym pojawiły się myśli o kontynuowaniu i poszerzeniu badań naukowych w rozważanym kierunku. Studia ukończyła w 2008 roku ze średnią

foto. arch. K. Nosek

ocen 4,98 i od tamtej pory prowadzi prace badawcze i zajęcia dydaktyczne w Katedrze Chemii Węgla i Nauk o Środowisku na Wydziale Energetyki i Paliw. Promotorem i opiekunem naukowym doktorantki jest prof. Janusz Golaś.

Tematyka prowadzonych przez Katarzynę Nosek prac badawczych dotyczy m.in. analitycznych aspektów związanych z dużą grupą nowo pojawiających się i nie monitorowanych w środowisku zanieczyszczeń, określanymi anglojęzycznym terminem „emerging contaminants”, wśród których szczególne zagrożenie budzą farmaceutyki, hormony i związki endokrynne, których głównym źródłem są ścieki komunalne. Ponadto doktorantka jest zaangażowana w badania naukowe poświęcone poszukiwaniu nowych i skutecznych sposobów usuwania leków ze ścieków metodami adsorpcyjnymi, realizowane w ramach studenckich kół naukowych „Feniks” i „RedoX” działających na Wydziale Energetyki i Paliw. Katarzyna Nosek brała udział w realizacji środowiskowego projektu badawczego finansowanego przez Fundację Kościuszkowską z Nowego Jorku, a obecnie jest wykonawcą grantu promotorskiego. Uczestniczyła w licznych szkoleniach i seminariach w celu pogłębienia wiedzy z zakresu nowoczesnych rozwiązań stosowanych w metodach chromatograficznych.

Doktorantka jest laureatką stypendium dla doktorantów z zakresu nauk o środowisku za osiągnięcia badawcze finansowane z funduszy Fundacji Kościuszkowskiej (Nowy Jork), Małopolskiego Stypendium Doktoranckiego oraz stypendium Miasta Krakowa.

Najczęstszym miejscem wypoczynku stypendystki jest rodzinna miejscowość Mikołajowice. W wolnych chwilach lubi szyć, grać na gitarze, malować pastelami i akwarelami. Ulubioną formą aktywnego spędzania wolnego czasu jest bieganie.

Edyta Puniach jest absolwentką kierunku geodezja i kartografia (specjalność: geodezja inżyniersko-przemysłowa) na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska AGH. Już na wcześniejszych etapach nauki jej zainteresowania skupiały się wokół nauk matematyczno-przyrod-

fot. arch. E. Puniach

niczych, co potwierdzają liczne osiągnięcia w tym zakresie. Urodziła się w Lubinie. Gimnazjum nr 1 w Polkowicach ukończyła z wyróżnieniem „Najlepszy z najlep-

szych”, które przyznawane jest najlepszym uczniom kończącym szkołę. W 2005 roku po zdanej maturze w II Liceum Ogólnokształcącym w Lubinie rozpoczęła studia w AGH, które ukończyła z wyróżnieniem w 2010 roku. Obecnie jest słuchaczką I roku studiów doktoranckich na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska.

Podczas studiów magisterskich szczególnie interesowała się geodezją w budownictwie obiektów przemysłowych oraz inżynierskich, a także geodezyjnymi pomiarami przemieszczeń i odkształceń. W swojej pracy dyplomowej pt. „Technologie drążenia oraz obsługa geodezyjna budowli tunelowych realizowanych w Polsce” pod opieką dr inż. Anny Szafarczyk podjęła trudny temat usprawniania infrastruktury komunikacyjnej w kraju, a także w mieście Krakowie. Temat pracy magisterskiej w dużym stopniu pokrywał się z kolejną strefą zainteresowań naukowych doktorantki – geodezją górniczą. W czasie studiów uczęszczała na wybrane kursy z zakresu specjalności geoinformacja i geodezja górnicza oraz dwukrotnie odbyła podziemną praktykę z tego zakresu w kopalniach KGHM Polska Miedź SA. Ponadto była słuchaczką Studium Przygotowania Pedagogicznego na Wydziale Humanistycznym AGH. Studia ukończyła ze średnią ocen 5,08 i od tamtej pory prowadzi badania naukowe i zajęcia dydak-

tyczne w Katedrze Geodezji Inżynierskiej i Budownictwa WGGiŚ. Jej opiekunem naukowym jest prof. Jan Gocał.

Do największych osiągnięć doktorantki w czasie studiów magisterskich można zaliczyć stypendium przyznawane dla najlepszych studentów przez Grupę LOTOS SA, którego laureatką była dwukrotnie oraz stypendium naukowe Miasta Krakowa.

Tematyka badań prowadzonych przez Edytę Puniach dotyczy przede wszystkim geodezyjnych pomiarów kontrolnych nowoczesnych kominów przemysłowych. Chciałaby, aby wyniki jej prac stanowiły, oprócz efektów badawczych, materiał diagnostyczny umożliwiający kompleksową ocenę bezpieczeństwa ww. budowli. Ponadto angażuje się w realizację projektów badawczych, które są przeprowadzane na Katedrze Geodezji Inżynierskiej i Budownictwa. Jest autorką artykułów publikowanych w czasopiśmie naukowych oraz wygłaszanych na konferencjach.

Pomimo wielu obowiązków stara się znaleźć czas na dobrą książkę (literatura iberoamerykańska i nie tylko), spotkanie z przyjaciółmi oraz aktywny wypoczynek (bieganie, pływanie, siłownia). Wizyty w rodzinnej miejscowości pozwalają jej „nalaadować baterie” do dalszego działania...

opracowała:
Małgorzata Krokoszyńska

Nowości Wydawnictw AGH

wybrane pozycje • pełna oferta: www.wydawnictwa.agh.edu.pl

**Marek J. Bergander, *Fluid Mechanics. Volume 1: Basic Principles* (wyd. 2010)
Volume 2: Applications (wyd. 2011)**

Prezentowany podręcznik z zakresu mechaniki płynów jest przeznaczony dla studentów różnych specjalności inżynierskich, takich jak mechanika, inżynieria lądowa i wodna, biomedycyna, górnictwo, wiertnictwo itp. Może być również przydatny inżynierom w ich praktyce zawodowej.

Książka składa się z dwóch tomów całościowo ujmujących zagadnienia dotyczące mechaniki płynów. Zawiera również leksykon najważniejszych terminów specjalistycznych. Tom pierwszy przedstawia w aspekcie teoretycznym podstawowe zasady i pojęcia z zakresu mechaniki płynów w kontekście trzech kluczowych dla tej dziedziny praw: zasady zachowania masy, zasady zachowania pędu i hipotezy ciągłości ośrodka. Omówiono w nim m.in. zagadnienia dotyczące hydrostatyki, kinematyki płynów, równanie Bernoulliego oraz równanie Naviera–Stokesa. Tom

drugi koncentruje się na praktycznych zastosowaniach mechaniki płynów, omówione w tomie pierwszym zjawiska ujmuje w aspekcie inżynierskim. Zawiera szczegółowe, ilustrowane przykładami, informacje dotyczące zachowania się płynów w naczyniach w ruchu, przepływu w rurach, doboru pomp przetłaczających, zewnętrznego opływu profili (np. skrzydeł, kadłubów statków), maszyn przepływowych oraz metod i aparatury służących do pomiaru prędkości i wydajności przepływu. Zawarto w nim również wiadomości na temat przepływu dwufazowego i wprowadzenie do obliczeniowej mechaniki płynów CFD.

„Jest to pierwszy krajowy podręcznik z dziedziny zagadnień przepływowych w języku angielskim (...). Stanowi opracowanie bardzo ambitne, bowiem w dość umiarkowanej objętości zawarto nie tylko zasadniczy wykład, lecz także cały zbiór znakomicie dobranych oraz przygotowanych z niezwykłą starannością licznych przykładów rachunkowych” (fragment re-

cenzi dr. hab. inż. Dariusza Butrymowicza, prof. Politechniki Białostockiej”).

opracowała:
Joanna Ciągala

Poligon doświadczalny na AGH, czyli co potrafi inteligentny dom

Dom, który zadba o siebie, ogród, i przede wszystkim zapewni wygodę właścicielom, to już nie science fiction. Zapach gorącej kawy rano – czemu nie? Rolety zamykane jednym przyciskiem w całym domu, gdy musimy szybko wyjść, zgaszone światło w pomieszczeniach, w których nikogo nie ma, zawsze odpowiednia temperatura w domu – taki komfort jest już w zasięgu ręki. Jak mówią naukowcy z Akademii Górniczo-Hutniczej – to, jak nasz dom będzie „pracował” i co potrafił, to tylko kwestia inwencji właściciela.

Ale po kolei. Co oznacza pojęcie inteligentny dom i co taki dom potrafi? Sam ustawia oświetlenie, odpowiednią temperaturę, wyłącza i włącza klimatyzację. Zadba o bezpieczeństwo, bo umie np. odtworzyć zachowanie domowników z poprzedniego miesiąca. Będzie włączał światła w taki sam sposób i o tych samych porach. To spowoduje, że włamywacze zaniechają swoich planów, nie mając pewności, czy dom faktycznie stoi pusty. Inteligentny dom wie, że gdy pilotem otwiera się bramę wjazdową, ma otworzyć też bramę garażową i jeśli jest już ciemno, zapalić światło w garażu, a następnie w salonie. Potem np. włączy muzykę lub naleje wodę do wanny – naturalnie w optymalnej dla właściciela temperaturze. Nie ma żadnych ograniczeń, jeśli chodzi o technologię, ogranicza nas tylko wyobraźnia. Urządzeń, którymi będzie zarządzał nasz dom, jest wiele, ale żeby wszystkie działały bez zarzutu, musi nimi sterować zintegrowany system. I nad badaniami takich właśnie systemów pracują naukowcy z Akademii Górniczo-Hutniczej, którzy razem z pracownikami Politechniki Gdańskiej i Politechniki Poznańskiej wezmą na warsztat technologie, dzięki którym można zbudować taki dom. Gwałtowny rozwój automatyki umożliwił wdrażanie nowych rozwiązań nie tylko w przemyśle, ale i w budynkach użyteczności publicznej oraz prywatnych. Zwiększenie komfortu życia wymusiło powstawanie nowoczesnych systemów automatyki budynkowej, w które wyposaża się obiekty mające się stać „budynkami inteligentnymi”. Jednym z nich, systemem LonWorks, zajmują się pracownicy nauki AGH. Wykorzystując fundusze unijne w ramach projektu AutBudNet wybudowano i wyposażono w AGH trzy laboratoria o powierzchni ponad 240 m², w których będą prowadzone badania urządzeń, modułów systemowych, zabezpieczeń i stan-

dardów automatyki. W pierwszym z nich, czyli Laboratorium Zgodności, można badać i testować urządzenia, które są wprowadzane na rynek. Laboratorium posiada akredytację w zakresie certyfikacji produktów pod kątem zgodności z międzynarodową technologią LonWorks. W drugim – Laboratorium Urządzeń – można testować i badać funkcjonalność wszelkich urządzeń związanych z automatyką budynków. Jego pomieszczenia wyposażono w najpopularniejsze automatyczne systemy poprawiające komfort życia ludzi, czyli m.in. zasuwane żaluzje, sterowanie oknami, oświetleniem, klimatyzacją i czujniki ruchu oraz w urządzenia badające parametry tych systemów. Natomiast Laboratorium Wpływu jest przeznaczone do prowadzenia badań nad wpływem danych urządzeń i całych instalacji automatyki na efektywność energetyczną budynku. Tu sprawdza się zużycie energii elektrycznej i ciepłej urządzeń, a także bada możliwość optymalizacji i poprawy komfortu ich użytkowania. Prace nad powstaniem w Akade-

mii Górniczo-Hutniczej tych laboratoriów trwały dwa lata. Ich efektem jest, jak widać, powstanie „poligonu doświadczalnego”, na którym można badać możliwości inteligentnych systemów poprawiających efektywność energetyczną. Uroczyste otwarcie laboratoriów, związane z zakończeniem realizacji projektu AutBudNet, zaplanowano na koniec czerwca 2011 roku.

Celem działań podjętych w ramach projektu AutBudNet był „rozwój obiektów infrastruktury badawczej służących budowaniu współpracy naukowej między różnymi krajowymi ośrodkami badawczymi, a także lepsze wykorzystanie środków finansowych i infrastruktury technicznej dzięki synergii działań”. Akademia Górniczo-Hutnicza była liderem i koordynatorem tego projektu. W nowych laboratoriach pod kierunkiem prof. Mariana Nogi prowadzone będą prace związane z badaniem wpływu urządzeń automatyki budynkowej standardu LonWorks na efektywność energetyczną budynków, funkcjonalności samych urządzeń automatyki oraz ich zgodności ze standardem LonWorks PN-EN ISO/IEC 14908. Laboratorium na Politechnice Poznańskiej prowadzić będzie podobne badania, ale ich przedmiotem mają być urządzenia i systemy automatyki budynkowej działające w standardzie KNX – ISO/IEC 14543-3 (dawniej EIB). Laboratorium to również planuje uzyskanie akredytacji i certyfikatów odpowiednich organizacji standardyzujących (KNX Association). Laboratorium na Politechnice Gdańskiej ma z kolei

fol. arch.

pełnić rolę ośrodka weryfikującego możliwości funkcjonalne i wzajemnej integracji różnych systemów automatyki budynków. Jak mówi dr inż. Andrzej Ożadowicz z AGH, naukowcy z tych trzech ośrodków chcą badać różne systemy, żeby dać potencjalnemu klientowi obiektywną wiedzę na temat samych systemów oraz poszczególnych urządzeń. Może się do nich zwrócić każdy producent, który chce poddać swój sprzęt testom w celu uzyskania odpowiednich certyfikatów.

Czy te „inteligentne domy” i stosowane w nich rozwiązania są tylko po to, żeby nam było wygodniej żyć, czy też mają uzasadnienie ekonomiczne? Jeśli nie mamy rolet, które trzeba opuszczać, kawę lubimy przyrządzać sami, i nie mamy garażu, to czy powinniśmy inwestować w podobne ulepszenia? Na to pytanie Jakub Grela, jeden z naukowców z zespołu prof. Nogi, odpowiada zdecydowanie: – Tak, bo można sporo zaoszczędzić. Zwraca też uwagę na kończące się zasoby energii, rosnący na nią popyt, a zarazem coraz wyższe ceny.

Dzięki odpowiednim systemom sterowania światłem czy ogrzewaniem można zmniejszyć zużycie energii o 30–40 proc. i więcej. W Europie i USA buduje się już tzw. budynki pasywne, czyli domy, które nie są zasilane żadną energią z zewnątrz, mają bowiem swoje małe elektrownie wiatrowe, słoneczne lub wodne. Nasi naukowcy będą w związku z tym również poszukiwać sposobów ograniczenia zużycia energii. Trzeba pamiętać, że zapewnienie wysokiego stopnia efektywności energetycznej budynku jest możliwe nie tylko dzięki odpowiednim materiałom i technologiom budowlanym. W dużym stopniu zależy ono od racjonalnego wykorzystania energii elektrycznej i ciepłej. Właśnie w tym mogą pomóc zaawansowane systemy automatyki, pozwalające na kompleksowe sterowanie wszystkimi instalacjami i urządzeniami, nawet sprzętem AGD. Systemy te powinny mieć strukturę otwartą, umożliwiającą włączenie do nich innych, nowszych urządzeń pojawiających się na rynku, i komunikację z innymi systemami.

Doktor Andrzej Ożadowicz wyjaśnia, że inteligentnym domem można zarządzać nawet będąc na wakacjach. Wykorzystując Internet można uruchomić pralkę, podlać ogród albo zapalić światło w przedpokoju, mgr Jakub Grela dodaje: – „Właściciel może wysłać SMS do systemu, żeby np. podgrzał wodę w basenie. Jak widać, nie ma ograniczeń, jeśli chodzi o technologię. Ogranicza nas tylko ludzka wyobraźnia, ale zarazem stwarza olbrzymie pole do działania. Do tej pory istotą «inteligencji budynku» była wygoda życia domowników, teraz naukowcy skupiają się na tym, aby maksymalny komfort użytkownika osiągnąć minimalnym nakładem energetycznym. Efektywne zarządzanie energią jest ważne nie tylko z punktu widzenia pojedynczego człowieka, który zapłaci mniejsze rachunki, ale i światowej gospodarki cierpiącej na deficyt energii. A spore oszczędności w tej dziedzinie przynosi właśnie zastosowanie automatyki w budynkach”.

✉ Ilona Trębacz

Krajowe Wizyty Studyjne, czyli górnictwo na żywo

„Fabryka Inżynierów” jest projektem przygotowanym i realizowanym przez AGH w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej, z Europejskiego Funduszu Społecznego, którego cel stanowi podniesienie jakości usług edukacyjnych oraz rozszerzenie oferty kształcenia na kierunkach technicznych.

Realizacja projektu odbywa się w okresie maj 2009 – kwiecień 2013. Jedno z zadań projektu stanowi wzmocnienie współpracy uczelni z przedsiębiorstwami sektorów pozyskania i przetwórstwa su-

rowców mineralnych, realizowane na Wydziale Górnictwa i Geoinżynierii. Jego koordynatorem jest dr inż. Krzysztof Polak. W ramach tego zadania, corocznie odbywają się pięciodniowe Krajowe Wizyty Studyjne, przeznaczone dla studentów III i IV roku Górnictwa i Geologii na wszystkich specjalnościach, a których cel stanowi umożliwienie nawiązania relacji z potencjalnymi pracodawcami oraz wzmocnienie zainteresowania wybranym profilem nauczania.

Tegoroczna edycja Krajowych Wizyt Studyjnych odbyła się w trzech turach

(4–9 maja, 16–20 maja oraz 23–27 maja). Wzięło w nich łącznie udział 99 studentów, a także 9 opiekunów, w tym 3 doktorantów wydziału. Kadre stanowili: Waclaw Andrusikiewicz, Kazimierz Różkowski, Romuald Ogródnik, Waldemar Kępys, Michał Karch, Witold Kowol, Jacek Pietrzyk, Karolina Kazanowska i Natalia Schmidt. Program każdego z wyjazdów był niemal jednolity pod względem merytorycznym. Wszyscy uczestnicy mieli zapewniony transport, noclegi, wyżywienie oraz oczywiście wizytę w poszczególnych zakładach górniczych.

Każda tura wizyt rozpoczynała się w poniedziałkowy poranek. Poszczególne grupy wyjeżdżały w rejon Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego i zwiedzały jedną z dwóch kopalń węgla kamiennego: KWK „Piaś” lub KWK „Staszic”, należących odpowiednio: do Kompanii Węglowej SA oraz do Katowickiego Holdingu Węglowego SA. Studenci mieli okazję zapoznać się ze specyfiką pracy w takim zakładzie, otrzymać informacje dotyczące całego procesu podziemnej eksploatacji węgla kamiennego, a po uprzednim przeszkoleniu z zakresu BHP, zjechać pod ziemię i zobaczyć pracę przodka eksploatacyjnego w ścianowym systemie eksploatacji, likwidację ściany bądź mechaniczne drążenie wyrobiska korytarzowego, zwiedzić zakład przerobczy oraz porozmawiać z przedsta-

foto: A. Łukowski

foto: A. Lukowski

wicielami władz odwiedzanej kopalni. Następnie, po obfitym posiłku na stołówce zakładowej KWK „Staszic”, grupy udawały się na Dolny Śląsk, gdzie po trudach podróży można było skorzystać z przyhotelowego Aquaparku.

We wtorek wczesnym rankiem uczestnicy wizyt udali się do jednego z zakładów górniczych rud miedzi: ZG „Rudna”, ZG „Polkowice-Sieroszowice”, bądź ZG „Lubin”, należących do światowego potentata miedzianego – KGHM Polska Miedź SA. Po szkoleniu BHP i otrzymaniu wstępnych informacji dotyczących ruchu zakładu, studenci zjechali na głębokość poniżej 1000 m, gdzie mieli możliwość zapoznania się ze specyfiką filarowo-komorowego systemu eksploatacji, udając się Land Rover’ami na oddział wydobywczy, a tam zobaczyć pracę samojezdnych wozów wiertniczych i kotwiących. Niektórym udało się odwiedzić oddział solny wraz z wielkim kombajnem chodnikowym Alpina 105 oraz Zakład Wzbogacania Rud. Dla większości uczestników zakłady górnicze KGHM-u stanowiły egzotykę, a część zaczęła się zastanawiać nad zmianą planów odnośnie przyszłej pracy. Po obiedzie w Polkowicach, autokarem udaliśmy się do Uniejowa, słynącego z obecności gorących solanek leczniczych, których właściwości mieliśmy również okazję sprawdzić. Nocleg miał miejsce w XIV-wiecznym Zamku Arcybiskupim.

W środowym planie dnia, główny punkt stanowiła wizyta w Kopalni Soli „Kłodawa”, głównego polskiego producenta soli kamiennej, gdzie po obowiązkowym szkoleniu z zakresu BHP i prezentacji dotyczącej zakładu, grupy zjeżdżały pod ziemię na poziom 600, gdzie była okazja obejrzenia procesu eksploatacji soli kamiennej za pomocą materiałów wybuchowych oraz powstawania komór eksploatacyjnych w wariantach spągowo-schodowym, któ-

rych ostateczna wysokość wynosi 15 m, co w połączeniu z brakiem obudowy, naprawdę robi wrażenie. Już na powierzchni, studenci udawali się do zakładu przerobczego, gdzie przy wykorzystaniu m.in. robotów, sól była przygotowywana do dystrybucji. Po zakończeniu tejże wizyty, grupy wyruszały do Ośrodka Wawrzokowizna nieopodal Bełchatowa, gdzie w sąsiedztwie lasów oraz jeziora i z widokiem na kominy bełchatowskiej elektrowni, miały spędzić dwie ostatnie noce.

Pierwszym elementem czwartkowego planu było zwiedzanie Kopalni Węgla Brunatnego w Bełchatowie, należącej do PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA. Po prezentacji dotyczącej odwiedzanego zakładu, uczestnicy udawali się na najniższy poziom kopalni, a wraz z przemierzaniem się na wyższe poziomy, mieli możliwość obejrzenia, wielkich zwalów, wielonaczyniowych koparek kołowych i łańcuchowych (również od środka)

oraz ich pracy na frontach eksploatacyjnych, zbiorników retencyjnych, przepompowni, systemu taśmociągów transportujących urobek do pobliskiej Elektrowni Bełchatów (największej na świecie wytwarzającej energię elektryczną z węgla brunatnego); dwóm z grup udało się podziwiać strzelanie zruszające w nadkładzie. Po obiedzie uczestnicy udawali się na Górę Kamieńsk, będącą zagospodarowaną do celów głównie turystycznych, zwałowiskiem zewnętrznym PGE KWB Bełchatów SA, a równocześnie najwyższym wzniesieniem w środkowej Polsce, na którym usytuowano elektrownię wiatrową, wyciąg narciarski oraz tor saneczkowy.

Ostatni etap Krajowych Wizyt Studyjnych stanowiła Kopalnia Dolomitu „Radkowice”, należąca do Lafarge Kruszywa i Beton Sp. z o.o. W ramach jej zwiedzania studenci mogli zobaczyć m.in. urabianie materiałem wybuchowym, zdejmowanie nadkładu koparkami jednonaczyniowymi, system odwadniania, zakłady przerobcze, załadunek urobku, czyli niemal cały proces technologiczny produkcji kruszywa. Po obiedzie w Chęcinach, grupy udawały się na miejscowy zamek, po zdobyciu którego pozostawał już tylko powrót do Krakowa i spotkanie podsumowujące w „Lunch Cafe” z udziałem władz wydziału.

Tegoroczny program Krajowych Wizyt Studyjnych został w pełni zrealizowany, a podstawowe cele osiągnięte. Wyjazd niewątpliwie dał możliwość bliższego zapoznania się z branżą, w której uczestnicy, już wkrótce jako absolwenci, podejmą pracę oraz w części przypadków prawdopodobnie wpłynął na dobór dalszego kierunku rozwoju, podporządkowanego wymaganiom przyszłych pracodawców.

✉ Dorota Jeziorowska

foto: M. Sosna

Roboty, które walczą, ścigają się, strzelają, a nawet... tańczą – to wszystko można było zobaczyć podczas Festiwalu Robotyki ROBOCOMP, który odbył się w Akademii Górniczo-Hutniczej. Każdy z zawodników miał tylko jeden cel – udowodnić, że jego konstrukcja jest najlepsza w swojej kategorii.

To wszystko można było zobaczyć 14 maja w gmachu głównym AGH – A-0. Miała tam miejsce II edycja Festiwalu Robotyki ROBOCOMP, organizowanego przez Koło Naukowe INTEGRA działające przy Katedrze Automatyki Wydziału EAIiE. Przez cały dzień można było oglądać zmagania zawodników zarówno z Polski, jak i z Litwy czy Słowacji. Było na co popatrzeć – pojawiło się niemal 100 robotów, z których większość reprezentowała międzynarodowy poziom. To sprawiło, że w każdej kategorii walki były niezwykle wy-

foto: Z. Sulima

Ale nie tylko przygotowujący trasy mogli pokazać swoją kreatywność – kategoria Farnell freestyle była otwarta dla wszystkich mających ciekawego robota. To tutaj można było zobaczyć robota, który strzela, a hexapod (robot kroczący na 6 nogach), który potrafił tańczyć, cieszył się niesłabnącym zainteresowaniem przez cały czas trwania zawodów. W tej konkurencji swoje dzieło zaprezentował również najmłodszy uczestnik Festiwalu – uczeń szkoły podstawowej, który udowadnia, że nigdy nie jest za wcześnie, żeby zająć się robotyką.

Ostatnia z kategorii, pokazowa, zawierała w sobie kilka do tej pory mało znanych w Polsce konkurencji, takich jak: Micromouse, nano – i micro sumo oraz wyścigi robotów kroczących. Roboty nano – i micro sumo miały podobne zadanie jak więksi koledzy – wyrzucić przeciwnika z ringu. Ich wymiary były jednak zdecydowanie mniejsze. Wyścigi robotów kroczących polegały na pokonaniu zadanej trasy, na której znajdowały się różne utrudnienia w postaci slalomu czy pochylni. Ostatnia z kategorii pokazowych – Micromouse – wymaga naj-

bardziej zaawansowanych konstrukcji. Robot ma w jak najkrótszym czasie pokonać labirynt, jednak musi tego dokonać w sposób autonomiczny – właściciel nie może nim na bieżąco sterować.

Wszystkie konkurencje dostarczały widzom emocji. Jeśli jednak ktoś poczuł się zmęczony atmosferą rywalizacji, mógł obejrzeć przygotowane przez sponsorów festiwalu stoiska związane z automatyką, robotyką i elektroniką.

Podczas finałów napięcie sięgało zenitu – najlepsze konstrukcje ze wszystkich kategorii (oprócz pokazowej) rywalizowały o miejsca na podium. Tutaj bezkonkurencyjni okazali się studenci AGH – wygrali dwie z czterech konkurencji głównych.

W ten sposób dobiegł końca drugi Festiwal Robotyki ROBOCOMP. Organizatorzy zapewniają, że podczas przyszłorocznej edycji będzie jeszcze więcej atrakcji. Znając studentów AGH, dla których nie ma rzeczy niemożliwych – jest na co czekać.

Marta Zagórowska

KN INTEGRA, Wydział EAIiE

foto: Z. Sulima

równane i o zwycięstwie decydowały ułamki sekund.

Organizatorzy przygotowali 5 konkurencji, w których zostały rozegrane zawody – standard sumo, mini sumo, Renex linefollower, Farnell freestyle i kategoria pokazowa. W pierwszych dwóch roboty o ściśle określonych rozmiarach miały za zadanie wypchnąć przeciwnika z ringu. Ta kategoria dostarczała zarówno zawodnikom, jak i publiczności największych emocji – każdy chciał, żeby jego faworyt wygrał. Konkurencja Renex Linefollower jest czasami nazywana Formułą 1 dla robotów. Konstrukcje muszą bowiem w jak najkrótszym czasie pokonać określoną trasę. Zadanie wydaje się proste, jednak okazuje się, że wcale tak nie jest. Konstruktorzy muszą przewidzieć, jakie niespodzianki mogą czekać robota na trasie, której wygląd jest ograniczony tylko wyobraźnią organizatorów...

foto: Z. Sulima

Integra u premiera

Studenci Koła Naukowego „Integra” działającego na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki AGH, Marcin Okarma i Mariusz Kaczmarek, wzięli udział w spotkaniu z Premierem RP Donaldem Tuskiem, które odbyło się 9 czerwca w Warszawie.

Młodzi konstruktorzy z AGH, którzy w kwietniu b.r. zdobyli dwa złote medale na największych zawodach robotów mobilnych w Wiedniu, zaprezentowali swój najbardziej znany projekt – robota „Hurricane”. Studenci znaleźli się w gronie kilku uczelnianych zespołów zaproszonych na spotkanie przez Prezesa Rady Ministrów RP. Swoje maszyny zaprezentowali również m.in. twórcy łazików marsjańskich czy wyścigowych bolidów. (red)

fol. Grzegorz Rogiński – CIR

Fizyka bliżej nas – wystawa

Plenerową wystawę plakatów pt. „Fizyka bliżej nas” można oglądać w ogrodzie Koflągą przy ul. Gołębiej 9 w okresie od 10 maja do 31 lipca 2011. Wystawę dla uczczenia 90-tej rocznicy założenia Polskiego Towarzystwa Fizycznego (PTF), na którą składa się 50 plakatów, przygotował Krakowski Oddział PTF we współpracy z fizykami Akademii Górniczo-Hutniczej, Instytutu Fizyki Jądrowej Polskiej Akademii Nauk w Krakowie, Politechniki Krakowskiej, Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie. Patronat nad wystawą, której realizacja była możliwa dzięki wsparciu udzielonemu przez Rektorów Akademii Górniczo-Hutniczej, Politechniki Krakowskiej, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie, Dyrekcji Instytutu Fizyki PAN w Krakowie, Dziekanom Wydziału Fizyki i Informatyki Stosowanej AGH oraz Wydziału Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej UJ, Dyrektorowi Instytutu Fizyki UJ oraz Dyrektorowi Wydziału Kultury Miasta Krakowa, objął prezydent Krakowa prof. Jacek Majchrowski.

Wystawa skierowana jest do społeczeństwa i ma na celu pokazanie, że fizyka jest nie tylko fascynująca dla samych fizyków, ale także bardzo pożyteczna dla nas wszystkich, gdyż wiele z fundamentalnych odkryć z dziedziny fizyki, takich jak np. efekt fotoelektryczny (EF) czy magnetyczny rezonans jądrowy (MRJ), znajduje praktyczne zastosowania w naszym życiu codziennym. Wykorzystując EF zamienia-

my światło na energię elektryczną (ogniwa fotowoltaiczne), natomiast MRJ stanowi podstawę nowoczesnej metody diagnozowania medycznego jaką jest obrazowanie magnetyczno-rezonansowe. Wiele z eksponowanych plakatów dotyczy zastosowań fizyki w medycynie: od promieni Roentgena, poprzez tomografię komputerową, magnetyczny rezonans jądrowy, aż do najnowocześniejszej – wprowadzonej ostatnio w IF PAN Krakowie – terapii hadronowej. Są też plakaty poświęcone laserom

i ich licznym zastosowaniom, nanostrukturom i nanotechnologii, nadprzewodnictwu, mikroskopii elektronowej, fizyce w przemyśle i technice, efektowi fotoelektrycznemu i jego zastosowaniom oraz wiele innych, w tym plakaty informujące o możliwości studiowania fizyki na krakowskich uczelniach.

prof. Stanisław M. Dubiel
Przewodniczący Komitetu Wystawy

Fizyka w technice i przemyśle

Korzystajmy z mikrokontrolerów

Festiwal Nauki 2011 i V Liceum Ogólnokształcące im. Augusta Witkowskiego w Krakowie – prezentacja studenckich projektów z układami rodziny 68HC908 Freescale Semiconductor „Korzystajmy z mikrokontrolerów”

Dwie grupy studentów z III roku kierunku Elektronika i Telekomunikacja Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki miały okazję zaprezentować efekty swojej pracy, przedstawiając praktyczne aplikacje mikrokontrolerów. Pierwsza z nich 12 maja na parterze i w kruzgankach budynku A-0, w ramach VI Prezentacji włączonej w Festiwal Nauki 2011, zademonstrowała 32 praktyczne projekty.

Natomiast druga grupa 10 czerwca uczestniczyła w nietypowych „Dniach Otwartych” Wydziału EAIiE. Tym razem krakowskie Liceum nr V im. Augusta Witkowskiego otworzyło swoje bramy przy ulicy Studenckiej 12 i gościło studentów, którzy przybyli przedstawić swoje osiągnięcia. Dwuosobowe zespoły zademonstrowały 15 projektów.

Projekty zebrano jak co roku w następujących grupach tematycznych: czas, temperatura, światło, dźwięk, dom/pomieszczenia, pojazdy, ruch drogowy, łączność, gry i testy, meteorologia, urządzenia. Ta ostatnia grupa zawiera spektrum pomysłów nie mieszczących się w grupach poprzednich. Szczegółowe informacje z listą projektów i galeriami zdjęć można znaleźć na stronie home.agh.edu.pl/~ltmip/.

Do realizacji projektów wybrano mikrokontrolery produkowane przez firmę Freescale Semiconductor (dawniej Motorola). Zdecydowały o tym dwa aspekty. Pierwszy, to dogodne w obsłudze interfejsy wewnętrzne, natomiast drugi stanowi dużą różnorodność typów mikrokontrolera, ułatwiającą dopasowanie do wymagań realizowanego projektu. Pomocne są też ogólnie

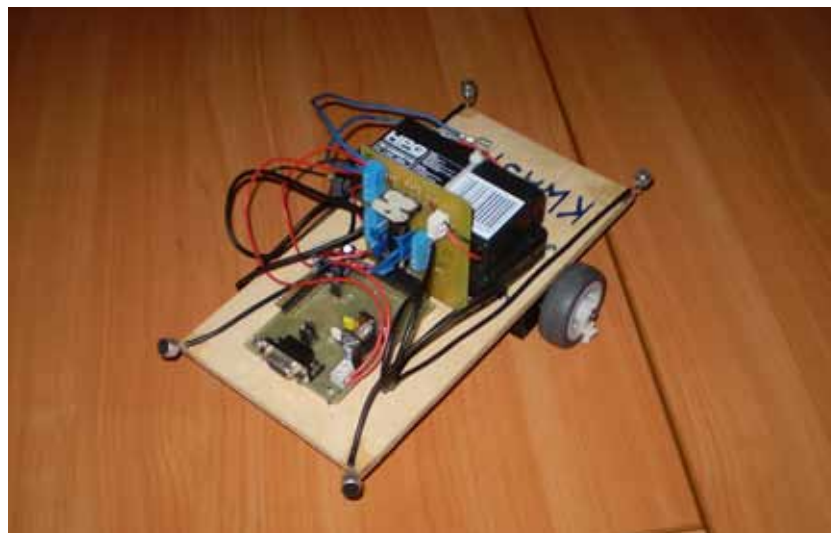

foto: B. Wiśniewski

dostępne firmowe środki uruchomieniowe. Podobnie jak w latach ubiegłych można było liczyć na pomoc ze strony przedstawiciela Freescale Semiconductor mgr inż. Włodzimierza Dubasiewicza.

Oprócz skonfigurowania i oprogramowania mikrokontrolera, studenci musieli także wykonać układy towarzyszące: analogowe i cyfrowe, wykorzystując wiedzę zdobytą na poprzednich semestrach studiów. Wymagało to zróżnicowanych rozwiązań, ponieważ w projektach występowały czujniki przyspieszenia, temperatury, ciśnienia, wilgotności, oświetlenia, ruchu, odległości, a oprócz tego cała gama obiektów wykonawczych (sterowniki, silniki zwykłe i krokowe, głośniki itp.).

Do przesyłania przewodowego używano standardów szeregowych różnych ty-

pów, zaś łączność bezprzewodową realizowano przy pomocy fal radiowych różnych częstotliwości, podczerwieni oraz łączy Bluetooth.

W tym roku największe zainteresowanie budziły inteligentne pojazdy oraz generacje obrazów przestrzennych przy pomocy matrycy 512 diod świecących. Opis każdej aplikacji został przedstawiony w formie plakatu (realizowane funkcje, schemat ideowy, oprogramowanie).

Przy stolikach i plakatach odbyło się wiele dyskusji pomiędzy autorami a ich młodszymi kolegami, którzy być może w przyszłości zajmą ich miejsce.

dr inż. Bogusław Wiśniewski

Katedra Elektroniki Wydziału EAIiE AGH

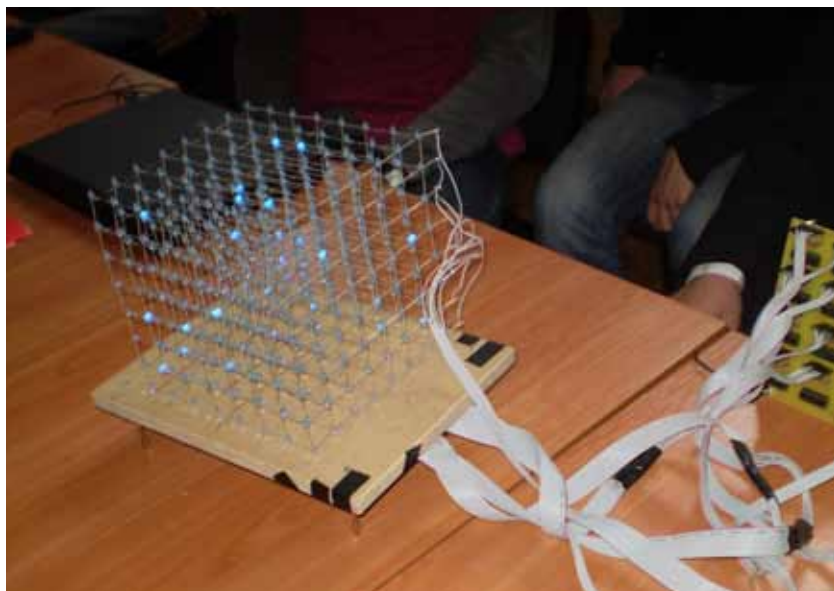
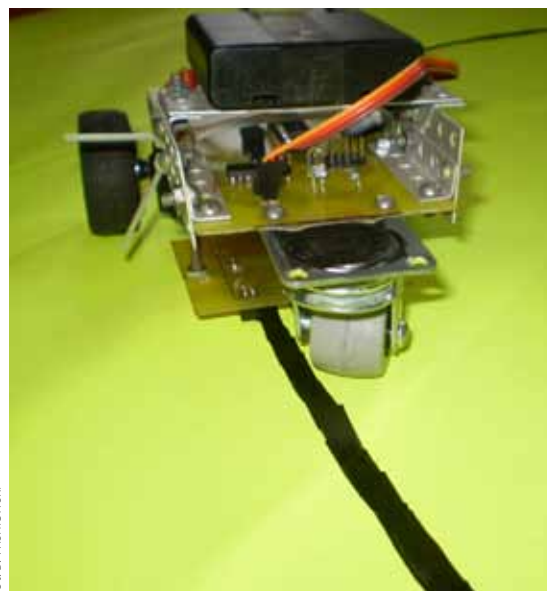

foto: B. Wiśniewski

Grafika inżynierska w dobie pomiarów laserowych

V Seminarium Naukowe KNGK AGH

Odbyła się już piąta edycja corocznego Seminarium Naukowego organizowanego przez Koło Grafiki Komputerowej i Geomatyki przy Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska AGH. 14 kwietnia 2011 roku w ramach spotkania pod tytułem „Nowoczesne technologie pomiarów laserowych i modelowanie parametryczne” zostały wygłoszone trzy prelekcje, a także zaprezentowano możliwości trackerów laserowych.

Podczas pięciu lat działalności Koła zainteresowanie studentów skupiało się przede wszystkim wokół inżynierskiego zastosowania grafiki trójwymiarowej, a od dwóch lat także na szeroko pojętej geomatyce. Aktualnie członkowie pracują nad projektem Wirtualna Kopalnia łączącym w sobie grafikę i geomatykę. Tematyka

Fot. Sławomir Kubiak

Prezentacja sondy T-Probe. Na zdjęciu członek KNGK Paulina Lewińska i pan Zbigniew Prządka.

ostatniego seminarium pozwoliła nawiązać do dziedzin już im znanych, ale także przedstawić kolejne możliwości i kierunki rozwoju.

Tegoroczne seminarium cieszyło się niebywale dużym zainteresowaniem – na sali zabrakło miejsc siedzących. Wśród około setki gości byli nie tylko studenci i pracownicy Wydziału GGilŚ: pojawili się reprezentanci innych wydziałów AGH oraz Uniwersytetu Rolniczego.

Zagadnieniem skanowania laserowego członkowie koła interesują się już od dosyć dawna, wykorzystując możliwości zglębiania jego typowych i nietypowych zastosowań. Aby bliżej poznać specyfikę pomiarów na platformach wydobywczych zaproszono pana Tomasza Kalicińskiego, specjalistę ds. skanowania laserowego w Apply Capnor Poland. Konstrukcje eksploatacyjne na morzach i w zatokach stanowią specyficzne środowisko pomiarowe, które wymusza niestandardowe rozwiązania. W prelekcji pod tytułem „Skaning laserowy na platformach wydobywczych” prelegent wyczerpująco wyjaśnił występujące przy pracy trudności i przedstawił stosowane w praktyce rozwiązania. Temat został zilustrowany zdjęciami z prac terenowych na platformach oraz renderami modeli uzyskanych ze skanowania. Omówiono także kameralną część opracowania danych: używane oprogramowanie, formaty plików, osiągnięte dokładności modeli 3D oraz inne zagadnienia. Zarówno pierwsza, jak i druga część wywołały wiele pytań, ponieważ

niewiele osób ma okazję poznać z bliska tą tematykę.

Realizując projekty z zakresu trójwymiarowej grafiki inżynierskiej trudno pominąć temat modelowania parametrycznego. Temat ten miał przedstawić pan Michał Mróz, niestety nie mógł się pojawić. W jego zastępstwie pan Michał Marek pokazał i omówił prezentację: „Podstawy modelowania parametrycznego”. Zaprezentował możliwości tej technologii oraz przykłady praktycznego zastosowania.

Możliwości jakie dają nowoczesne rozwiązania technologiczne są ogromne, dlatego członkowie Koła starają się choć częściowo z nimi zapoznać, a sprzęt, jak wiadomo, najlepiej poznać pracując przy jego pomocy. W przypadku trackerów laserowych nie jest to proste, bo tych urządzeń jest niewiele. Dzięki uprzejmości pana Zbigniewa Prządki i firmy Hexagon Metrology mogliśmy poznać trackery laserowe Leica AT901 i AT401, a także zobaczyć je przy pracy. Urządzenia te stanowią połączenie interferometru (pomiar zmiany odległości) i teodolitu (pomiar kierunku), dzięki czemu z pomiaru otrzymujemy różnice współrzędnych między punktami. Zasięg urządzenia to 80 m, w którym utrzymuje dokładność do setnych części milimetra.

Pan Prządka wyjaśnił przede wszystkim na czym polegają innowacyjne cechy tych instrumentów, jednocześnie prezentując na żywo ich działanie i możliwości. Zaprezentował także urządzenia współpracujące

Fot. Patryk Wróbel

Leica Absolute Tracker AT901

z trackerami, jak sonda pomiarowa Leica T-Probe, które dodatkowo poszerzają możliwości łatwego pozyskiwania dokładnych danych. Warto wspomnieć, że za rozwiązania zastosowane w T-Probe firma Leica została nagrodzona. Działanie sondy jest przykładem wykorzystania technik fotogrametrycznych w pracach inżynierskich.

Uczestnicy seminarium mogli poznać zarówno cechy urządzeń, sposób pomiaru, jak i rodzaj uzyskiwanych danych i ich dokładność. Wiele z prezentowanych rozwiązań uczestnicy seminarium oglądali po raz pierwszy, dlatego też pytaniom nie było końca. W Polsce póki co pracuje tylko 20 sztuk trackerów firmy Leica Geosystems, dlatego tym cenniejsza była możliwość samodzielnego pomiaru tymi niszowymi urządzeniami, którą mieli wszyscy chętni.

Jagoda Pietrzak
wiceprezes KNGK

Zainteresowanie przeszło nasze oczekiwania. Sala była pełna cały czas.

Zarówno trackery AT 901 i 401 jak i sonda T-Probe cieszyły się ogromnym zainteresowaniem ze strony studentów.

Diamantowe Indeksy AGH – IV edycja

Jak co roku, na zakończenie kolejnej edycji Olimpiady „O Diamantowy Indeks AGH”, 3 czerwca 2011 roku odbyło się w auli AGH uroczyste wręczenie Diamantowych Indeksów AGH tegorocznym laureatom. Tradycyjnie uroczystość połączono ze spotkaniem władz uczelni i Komitetu Głównego Olimpiady z dyrektorami i nauczycielami szkół ponadpodstawowych, współpracujących z AGH. W tym roku uroczystość uświetniła swoją obecnością Minister Edukacji Narodowej Katarzyna Hall, wręczając Rektorowi AGH prof. Antoniemu Tajdusiowi, przyznany uczelni tytuł „Miejsca odkrywania talentów”. W spotkaniu wzięli także udział: Posłanka do Sejmu RP Katarzyna Matusik-Lipiec, przedstawiciele władz Krakowa i województwa małopolskiego (Kurator Małopolski Aleksander Palczewski,

foto. Z. Sulima

Dyrektor Wydziału Edukacji Urzędu Miasta Krakowa Anna Korfel-Jasińska, Radna Miasta Krakowa Teodozja Maliszewska, Starosta Powiatu Krakowskiego Józef Krzyworzeka, Wicestarosta Powiatu Krakowskiego Urszula Stochel, Dyrektor Wydziału Edukacji Starostwa Powiatu Krakowskiego Lidia Pycińska, Członek Zarządu Województwa Małopolskiego Witold Latusek) oraz przedstawiciele władz Wodzisławia Śląskiego (Starosta Powiatu Wodzisławskiego Tadeusz Skatula, Naczelnik Wydziału Oświaty w Starostwie Powiatu Wodzisławskiego Edyta Glenc).

Wpisanie Olimpiady „O Diamentowy Indeks AGH” do ministerialnego programu „Rok odkrywania talentów” i przyznanie uczelni tytułu „Miejsca odkrywania talentów” świadczy o randze Olimpiady, która organizowana jest w naszej uczelni od czterech lat. Obejmuje cztery przedmio-

ty: matematykę, fizykę, chemię i geografię z elementami geologii. Od początku Olimpiada cieszy się dużą popularnością. Corocznie bierze w niej udział około 2000 uczniów szkół ponadgimnazjalnych. W tym roku do I etapu zgłosiło się 1926 osób, z których 279 uzyskało po trzech etapach tytuł i uprawnienia laureata olimpiady. Tytuł laureata I stopnia (dziesięciu najlepszych finalistów z każdego przedmiotu) zdobyło 42 uczestników. To oni właśnie mieli zaszczyt odebrać z rąk Rektora AGH Diamentowe Indeksy i gratulacje od znakomitych gości: pani minister i pani poseł oraz od Przewodniczącego Komitetu Głównego Olimpiady dr. Jerzego Stochela.

Olimpiada ma zasięg ogólnopolski. Uczestniczy w niej młodzież z wszystkich województw. Najwięcej, około 25 proc. uczestników to uczniowie z województwa małopolskiego, ok. 20 proc. pocho-

dzi z woj. podkarpackiego, bardzo dużo osób zgłasza się z województwa lubelskiego, śląskiego i pomorskiego. Dlatego II etap olimpiady organizowany jest nie tylko w Krakowie, ale także w odległych miejscowościach, położonych możliwie najbliżej miejsca zamieszkania uczestników: w siedzibie ZOD Wydział GGIIŚ AGH w Rudzie Śląskiej oraz w zaprzyjaźnionych szkołach w Ciechanowcu, Nowej Soli, Pile, Pińczowie, Przemyślu, Suwałkach i Zamościu. Dyrektorom tych szkół Rektor AGH wręczył dyplomy uznania podkreślając, że ich współpraca z naszą uczelnią to wspólny wkład w odkrywanie talentów z korzyścią dla uczniów i nauki polskiej. Laureaci Olimpiady niekoniecznie muszą podjąć naukę w AGH. Jeśli jednak rozpoczną studia w którejkolwiek uczelni, ich zdolności i predyspozycje przyniosą korzyść zarówno im, jak i polskiej nauce.

Po części oficjalnej, która przebiegała w niezwykle miłej atmosferze, nowi posiadacze Diamentowych Indeksów w towarzystwie starszych kolegów – studentów AGH wyruszyli na zwiedzanie uczelni, a pozostali uczestnicy wzięli udział w konferencji pod hasłem „Szkoły ponadgimnazjalne kuźnią inżynierów”.

Tę część rozpoczęła minister K. Hall, odznaczając prof. Mirosława Handke Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Prezydent RP przyznał to odznaczenie byłemu Ministrowi Edukacji za wybitne zasługi w przygotowaniu i wdrażaniu reformy systemu edukacji oraz za osiągnięcia w pracy naukowej i dydaktycznej. „To jest wyraz uznania za to, że po latach pana praca przynosi efekt, dzięki czemu Polska jest postrzegana w świecie jako kraj oświatowego sukcesu” – powiedziała pani minister.

Potem obrady potoczyły się zgodnie z przewidzianym harmonogramem. Punktem wyjścia był referat prof. M. Handke: „Gimnazjum niższą szkołą średnią”. Następnie wystąpiła minister K. Hall. Ciekawe prezentacje i referaty przedstawili: Dyrektor II LO w Wodzisławiu Śląskim Anna Bialek, Dyrektor Zespołu Szkół Chemicznych w Krakowie Elżbieta Ramatowska, Dyrektor II LO w Suwałkach Romuald Borkowski. Swoje uwagi i przemyślenia zaprezentowali też goście: posłanka K. Matusik-Lipiec, Kurator A. Palczewski, Starosta J. Krzyworzeka, dyrektor A. Korfel-Jasińska.

Obrady, choć z opóźnieniem, dobiegły końca, ale kontynuowana będzie z pewnością owocna współpraca AGH ze szkołami ponadgimnazjalnymi i Olimpiada „O Diamentowy Indeks AGH”.

mgr Teresa Głównka

Członek Komitetu Głównego Olimpiady „O Diamentowy Indeks AGH”

foto. Z. Sulima

Na łamach Biuletynu AGH już kilkakrotnie poruszony został temat otwartych zasobów edukacyjnych, szczególnie w kontekście OpenAGH, pierwszego w Polsce uczelnianego repozytorium takich treści. Rozpowszechnianie materiałów dydaktycznych tego typu to oczywiście nie jedyna forma praktycznej realizacji idei otwartości w nauce. Dziś proponujemy krótkie wprowadzenie w pokrewne zjawisko – **Open Access (OA)**.

Open Access, albo **otwarty dostęp, to wolny, powszechny, trwały i natychmiastowy dostęp dla każdego do cyfrowych form zapisu danych i treści naukowych oraz edukacyjnych** (Wikipedia). To szerokie rozumienie, częściej mówi się tylko o treściach naukowych. Ruch związany z tym pojęciem za swój nadrzędny cel stawia sobie zmianę modelu komunikacji naukowej: ułatwienie przepływu informacji, udostępnianie jej jak najszerszemu gronu odbiorców, zwiększaniu transparentności nauki. Jeśli Open Access Movement odniesie pełny sukces, będzie to oznaczało, że nie tylko badacze i studenci z największych, najbogatszych uniwersytetów będą mieli pełny i szybki dostęp do wszystkich publikacji i wyników badań.

Ruch otwartego dostępu promuje też otwarte i wolne licencje, jako że znacznie lepiej niż tradycyjne prawo autorskie umożliwiają one realizację opisanych wyżej zadań. Podkreślamy tu – jak zawsze – że nie oznacza to ani wymuszania określonych rozwiązań na autorach prac, ani, tym bardziej, zrzekania się przez nich praw osobistych do utworu. Wręcz przeciwnie, OA daje naukowcom lepsze narzędzia do tego, by promować własny dorobek i nawiązywać kontakty. Zwiększa też liczbę cytowań. Te korzyści przenoszą się też na poziom uczelni: innowacyjność badań naukowca oraz ich „impact” zwiększają nie tylko jego osobisty prestiż, ale i macierzystej jednostki. OA jest też korzystny z punktu widzenia państwa: oznacza mniejsze nakłady na innowacje, szybszy dostęp gospodarki do nowych rozwiązań czy ograniczenie wykluczenia cyfrowego.

Udostępnianie publikacji w ramach OA odbywa się na dwa podstawowe sposoby. Mówimy o „złotej” i „zielonej” drodze. W pierwszym przypadku artykuł zostaje opublikowany w recenzowanym czasopiśmie, które jest wydawane w zgodzie z ideami OA. Drugie podejście polega na tym, że w otwartym repozytorium umieszcza się kopię tekstu publikowanego w tradycyjnym czasopiśmie (postprint), albo teksty nierecenzowane i niedrukowa-

ne (preprinty). „Złota” droga jest pełniejszą realizacją założeń ruchu, ale jednymi z poważniejszych przeszkód dla jej wprowadzenia są wyższe koszty (np. opłaty dla recenzentów) oraz wciąż większy prestiż klasycznych, papierowych wydawnictw. Wydaje się jednak, że tylko kwestią czasu jest, kiedy publikacje w czasopiśmie OA będą uznawane za równorzędny wyznacznik jakości pracy naukowej. W tym miejscu odnosimy się do formalnych korzyści związanych z oceną dorobku badacza. O jakość merytoryczną artykułów umieszczonych w, przypomnijmy, recenzowanych wydawnictwach OA, nie należy się raczej martwić.

Tutaj jest właściwy moment, żeby pochwalić się, że od 1 marca 2011 roku, 19 czasopism AGH, głównie związanych z naukami o Ziemi, równoległe z wydaniem papierowym publikowanych jest też bez ograniczeń w Internecie. Szczególnie gratulacje za to rozwiązanie należą się Bibliotece Głównej AGH. **To, że biblioteki są w awangardzie ruchu OA, przynajmniej w Polsce, było bardzo widoczne na organizowanej przez Politechnikę Krakowską konferencji „Otwarte zasoby wiedzy”.** Zaprezentowano na niej wiele konkretnych rozwiązań przyjętych w bibliotekach uczelnianych w naszym kraju. Niewątpliwie nie brakuje ludzi, którzy promują otwarty dostęp, a przede wszystkim realizują związane z nim zadania. Wydaje się jednak, że rzadziej można takie osoby spotkać wśród

władz uczelni. Trudno orzec, czy to kwestia niechęci do OA, czy niskiego priorytetu nadawanego temu problemowi, ale można było na konferencji usłyszeć o niejednym rektorze czy dziekanie, który nie jest skłonny współpracować z bibliotekami przy rozwijaniu baz OA, np. przez podpisanie rozporządzenia o automatycznym przeniesieniu do nich prac doktorskich. Na szczęście, w AGH pod tym względem jest inaczej. Kolejnym przykładem inicjatywy OA na naszej uczelni jest Akademińska Biblioteka Cyfrowa – Kraków, rozwijana wspólnie z Uniwersytem Ekonomicznym.

Zachęcamy więc naukowców AGH, by nie czekali na zalecenia „z góry”, ale sami próbowali publikować na zasadach OA. Mamy nadzieję, że argumenty, które pokrótce przedstawiono w tym tekście, przekonują, że takie rozwiązanie jest dla nich korzystne.

Jan Marković

W tekście wykorzystano informacje z opracowania „Otwarta nauka. Open Access”, autorstwa Bożeny Bednarek-Michalskiej, opublikowanego przez Kolicję Otwartej Edukacji. Można go ściągnąć za darmo ze strony koed.org.pl/2010/12/przewodnik-po-oze-upgrade/.

Konkurs: „Żyła suplement”

Kierownik Ośrodka Historii Techniki z Muzeum AGH i Pełnomocnik Rektora ds. kół naukowych ogłaszają konkurs organizowany pod patronatem Rektora AGH pt. „Żyła suplement” na projekt koncepcyjny zagospodarowania wagonu kolejowego stanowiącego element ekspozycji przestrzennej – lokomotywa AGH – znajdującej się na terenie AGH pomiędzy pawilonami B-4 i B-5.

Tytuł projektu: Żyła suplement – projekt zagospodarowania wagonu kolejowego.

Celem konkursu jest wybór projektu koncepcyjnego oryginalnego, nowoczesnego i wielofunkcyjnego obiektu, który ma powstać „na bazie” obecnego wagonu kolejowego, stanowiącego element ww. ekspozycji.

REGULAMIN KONKURSU

I. Informacje ogólne: Prace (projekty) należy składać do Pełnomocnika Rektora ds. Kół Naukowych Pionu Hutniczego w zamkniętej kopercie formatu A-4 opatrzonej godłem (indywidualnym symbolem). Pracę (projekt) należy przygotować w wersji elektronicznej zapisanej na płycie CD w formie graficznej wizualizacji oraz opisu. Wewnątrz koperty należy umieścić także drugą zamkniętą kopertę opatrzoną tym samym godłem zawierającą Kartę zgłoszeniową autora (autorów). Rozstrzygnięcie konkursu do 31.10.2011. Zwycięska praca (projekt) – pierwsze miejsce w konkursie – zostanie wykorzystana zgodnie z celem konkursu przy adaptacji i zagospodarowaniu obiektu.

II. Warunki konkursu: Uczestnikami konkursu mogą być studenci-członkowie kół naukowych AGH. Prace (projekty) przyjmowane będą do 15.10.2011, paw. B-4, p.309, tel. wew. 38-22. Projekt powinien spełniać kryteria określone w p. III. Uczestnik konkursu wyraża zgodę na nieodpłatne przeniesienie praw autorskich do projektu na rzecz AGH (w przypadku uzyskania nagrody).

III. Kryteria, które powinny spełniać projekty: Projekt powinien zawierać wizualizację oraz zarys dokumentacji technicznej. Podwozie, ściany i dach wagonu, nie podlegają trwałym modyfikacjom. Obiekt powinien spełniać funkcję reklamową i promocyjną AGH i kół naukowych. Powinien wpisywać się w hasło „AGH tradycja i nowoczesność”.

IV. Nagrody: Autorzy projektów, które zdobędą I, II i III miejsce w konkursie uzyskują nagrody: pierwsze miejsce w konkursie: komputer – stacja graficzna; drugie miejsce: komputer – laptop; trzecie miejsce: komputer – tablet.

Kalendarium rektorskie

12 maja 2011

- XLVIII Sesja Studenckich Kół Naukowych Pionu Hutniczego.
- Festiwal Nauki.
- Konferencja Inwestycje w Polski sektor energetyczny w ramach Targów Energetyki Silesia Power Meeting – Centrum Targowo–Wystawiennicze Expo Silesia w Sosnowcu.
- Spotkanie z prof. Kiyotaka Matsuura (Hokkaido University, Japonia) i prof. Thomas'em Graule (EMPA Institute of Materials Science and Technology, Szwajcaria) dot. kontynuacji współpracy z AGH.

13 maja 2011

- Uroczystości jubileuszowe 50-lecia „KGHM Polska Miedź SA.”
- Posiedzenie Konwentu AGH.
- Uroczyste posiedzenie Senatu AGH z okazji Dnia Hutnika.

16 maja 2011

- Spotkanie z władzami Euro-Centrum Parku Naukowo–Technologicznego w Katowicach, dot. nawiązania współpracy z AGH.

16, 17 maja 2011

- Udział w III Europejskim Kongresie Gospodarczym 2011, Katowice.

18 maja 2011

- Wizyta władz rektorskich z Murmansk State Technical University, Rosja.

19 maja 2011

- Ogłoszenie wyników Rankingu Szkół Wyższych 2011 przeprowadzonego przez Fundację Edukacyjną „Perspektywy” i dziennik „Rzeczpospolita” (Warszawa).
- Sesja Naukowa Instytutu Politechnicznego z okazji Święta Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie.
- Uroczysta sesja Laureatów XLVIII. Sesji Studenckich Kół Naukowych Pionu Hutniczego.

20 maja 2011

- Spotkanie z Prezydentem Miasta Krakowa prof. Jackiem Majchrowskim.
- Spotkanie z Ambasadorem Arabii Saudyjskiej w Warszawie Waleed T. Radwanem.
- Uroczystość otwarcia zakładu produkcyjnego Ceramiki Paradyż – Wielka Wola 2.
- Konferencja poświęcona szeroko rozumianej polsko–niemieckiej współpracy naukowej i edukacyjnej, zorganizowana przez Katedrę Historii i Politologii WH AGH.
- Uroczyste ogłoszenie wyników XII. edycji konkursu „Diamenty AGH”, wręczenie dyplomów i okolicznościowych medali dla wyróżnionych autorów prac oraz otwarcie pokonkursowej wystawy.
- Studencka Wielka Majówka – spotkanie integracyjne towarzyszące XLVIII. Sesji Studenckich Kół Naukowych Pionu Hutniczego.

20–22 maja 2011

- Ogólnopolski Zjazd byłych Stypendystów Niemieckiej Centrali Wymiany Akademickiej (DAAD), zorganizowany w ramach ogólnopolskiego festiwalu Sąsiedzi 2.0, pt. „20 lat polsko–niemieckiego traktatu o dobrym sąsiedztwie z punktu widzenia współpracy akademickiej – dorobek i perspektywy” (współorganizatorzy AGH i UJ).

23 maja 2011

- Obrady Regionalnej Komisji Konkursu „Studencki Nobel 2011”, której celem było wyłonienie finalisty konkursu na szczeblu wojewódzkim spośród studentów województw: małopolskiego i podkarpackiego.

- Podpisanie porozumienia w sprawie utworzenia międzyuczelnianego kierunku studiów Chemia Budowlana przez AGH, Politechnikę Gdańską i Politechnikę Łódzką.
- Spotkanie z prof. Marianem Stachowiczem z University of Minnesota, USA.

23–28 maja 2011

- Wizyta na niemieckim Uniwersytecie w Erlangen poświęcona współpracy międzyuczelnianej, studenckiej wymianie sportowej i kulturalnej oraz wymianie doświadczeń w zakresie pomocy materialnej dla studentów.

24 maja 2011

- Posiedzenie Rady Fundacji Rodziny Engelów.

24–25 maja 2011

- XXIV Kongres Techników Polskich NOT w Łodzi.

25–27 maja 2011

- Posiedzenie Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych (Politechnika Gdańska).

27 maja 2011

- Spotkanie Komitetu Honorowego Konferencji Energetycznej SET-PLAN w ramach Polskiej Prezydencji. W spotkaniu uczestniczył prof. Jerzy Buzek. – Ministerstwo Gospodarki, Warszawa.
- Spotkanie z prof. Ahmad Reza Rabbani, President of Tafresh University, Iran.
- Uroczyste rozdanie dyplomów absolwentom Wydziału Odlewnictwa.

28 maja 2011

- Obchody Dnia Hutnika w Zakładach Magnezytowych „Ropczyce” SA.

29 maja 2011

- Integracyjny Studencki Piknik Lotniczy na krakowskich Błoniach, w ramach XII Tygodnia Osób Niepełnosprawnych „Kocham Kraków z wzajemnością”.

30 maja 2011

- Posiedzenie Rady Seniorów AGH.
- Spotkanie Zarządu Europejskiego Instytutu Technologicznego – CC Poland Plus KiC InnoEnergy – AGH, UJ, Kraków.
- Wizyta w KGHM Polska Miedź S.A. – spotkanie z Prezesem Zarządu dr. inż. Herbertem Wirthem w sprawie współpracy.

31 maja 2011

- Spotkanie Fundacji Panteon Narodowy z Prezydium Społecznego Komitetu Ochrony Zabytków Krakowa.
- Podpisanie porozumienia o współpracy z NOVIMAR Sp. z o.o.

1 czerwca 2011

- Podpisanie porozumienia o współpracy z PBG SA.
- Posiedzenie Rady Naukowej Akademickiego Centrum Materiałów i Nanotechnologii AGH.
- Uroczystości pogrzebowe ś.p. Marka Nawary.
- Spotkanie z p. Nadhmi A. Al. Nasr, prorektorem King Abdullah University of Science and Technology w Rijadzie, Arabia Saudyjska, dotyczące możliwości nawiązania współpracy.
- Spotkanie z Zespołem Oceniającym Państwowej Komisji Akredytacyjnej, dotyczące oceny jakości kształcenia na kierunkach: „Budownictwo” oraz „Zarządzanie i inżynieria produkcji” (WGiG).

2 czerwca 2011

- Konferencja MCSS – Multimedia Communication, Services and Security, dotycząca badań i osiągnięć w dziedzinie systemów multimedialnych i usług komunikacyjnych oraz systemów zabezpieczeń, szczególną uwagę poświęcono prezentacji

osiągnąć naukowo-badawczych międzynarodowego projektu INDECT – AGH, Katedra Telekomunikacji.

- Rada Naukowa Instytutu Metalurgii i Inżynierii Materiałowej PAN w Krakowie
- Uroczyste posiedzenie Senatu AGH poświęcone nadaniu godności Doktora Honoris Causa Alemu (Ali) Bin Ibrahimowi Al-Naimi, Ministrowi Ropy i Zasobów Naturalnych Arabii Saudyjskiej.

2–3 czerwca 2011

- XVI Seminarium Polskiego Towarzystwa Materiałoznawczego, zorganizowane przez WIMIIP AGH.
- Spotkania z Zespołem Oceniającym Państwowej Komisji Akredytacyjnej, dotyczące oceny jakości kształcenia na kierunku „Fizyka techniczna” (WFILS).

3 czerwca 2011

- Spotkanie z Minister Edukacji Narodowej Katarzyną Hall i poseł Katarzyną Matusik-Lipiec.
- Uroczyste wręczenie Diamentowych Indeksów AGH laureatom Ogólnopolskiej Olimpiady O Diamentowy Indeks AGH.
- Konferencja pt. „Szkoły ponadgimnazjalne kuźnią inżynierów”.

7 czerwca 2011

- Spotkanie z Prodziekanem Wydziału Rzeźby ASP w Krakowie dr hab. Ewą Janus. Tematem spotkania była dalsza współpraca pomiędzy AGH a ASP.
- Uroczyste posiedzenie Rady Wydziału Humanistycznego z okazji 10 lat jego istnienia.

7–8 czerwca 2011

- Spotkania z firmą CISCO, mające na celu omówienie współpracy pomiędzy AGH a CISCO Poland.

7–12 czerwca 2011

- Udział w 18th Annual Conference ACRU (The Association of the Carpathian Region Universities), Jajta, Ukraina.

8 czerwca 2011

- Spotkanie z prof. Wacławem Wierzbiercem – Rektorem-Elektrem PWSTE w Jarosławiu, dotyczące współpracy pomiędzy AGH

a Państwową Wyższą Szkołą Techniczno-Ekonomiczną w Jarosławiu.

- XXII Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna pt. „Nowe metody i technologie w geologii naftowej, wiertnictwie, geoinżynierii, inżynierii złożowej i gazownictwie” OIL-GAS AGH 2011. Spotkanie z prof. Guy E. Lewis, Dyrektorem Zarządzającym z Gas Technology Institute Chicago, w celu omówienia strategii dla AGH związanej z badaniem nowych niekonwencjonalnych źródeł energii (np. gaz łupkowy).

8–9 czerwca 2011

- Konferencja zorganizowana przez Konsulat Generalny RP w Kolonii oraz Ministerstwo Innowacji, Nauki i Badań Nadrenii Północnej-Westfalii dotycząca współpracy z Polską.

9 czerwca 2011

- Spotkanie z zespołami Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych (KAUT), oceniającymi jakość kształcenia na kierunkach: „Fizyka techniczna” i „Informatyka stosowana” (WFILS).

10 czerwca 2011

- Uroczystości Jubileuszu 60-lecia istnienia Wydziału Odlewnictwa.

13 czerwca 2011

- Spotkanie z Prof. Mohammad Reza Kamali oraz S. Saleh Hendi Research Institute of Petroleum Industry w Teheranie, Iran.
- Podpisanie porozumienia o współpracy z VIII Liceum Ogólnokształcącym w Krakowie.

14 czerwca 2011

- Spotkanie z dr Wiesławem Samitowskim, Prezesem Zarządu firmy Polinvest, w związku z wykonywaniem analizy struktury organizacyjnej uczelni oraz systemu zarządzania AGH.

15 czerwca 2011

- Uroczystość nadania tytułu Doktora Honoris Causa Politechniki Łódzkiej profesorowi Leopoldowi Jeziorskiemu.
- Posiedzenie Rady Fundacji Pomocy Edukacyjnej dla Młodzieży im. Heleny i Tadeusza Zielińskich w Jarosławiu.

Media o AGH

Będą współpracować z AGH

Echo Dnia 02.05.2011

Zakłady Porcelany Ćmielów podpisały niedawno porozumienie o współpracy z Akademią Górniczo-Hutniczą w Krakowie. Studenci krakowskiej uczelni będą w trakcie swoich studiów korzystali z doświadczeń i bazy technologicznej ćmielowskich zakładów. Transfer wiedzy ma służyć zarówno studentom, jak i ćmielowskiej fabryce. Zakłady w Ćmielowie reprezentowali Inga Kamińska, prezes zarządu i Piotr Suswał, członek zarządu. Akademię Górniczo-Hutniczą reprezentowali profesor doktor habilitowany Jerzy Lis, prorektor do spraw współpracy i rozwoju, doktor habilitowany Robert Filippek, prodziekan do spraw współpracy i rozwoju, doktor Janusz Partyka, adiunkt Katedry Technologii Ceramiki i Materiałów Ogniotrwiałych.

Krakowski wynalazek zmienia życie chorych na serce

Dziennik Polski 07.05.2011

Naukowcy z Akademii Górniczo-Hutniczej zaprojektowali nowatorski system monitorujący na co dzień pracę serca. Wynalazek ma być alternatywą wobec dostępnych już na rynku aparatów do nadzoru kardiologicznego. Stwarza jednak także zupełnie nowe możliwości. – To pierwsze tego typu urządzenie w Europie – mówi prof. Piotr Augustyniak, kierownik Międzywydziałowej

Szkoły Inżynierii Biomedycznej AGH, który opiekuje się projektem. Prace nad systemem informatycznym już się zakończyły, teraz przyszedł czas na zastosowanie komercyjne. Uczelnia już prowadzi rozmowy z firmami zainteresowanymi wyprodukowaniem urządzenia. Czym się ono wyróżnia? – Nasze urządzenie posiada coś więcej niż zestaw podstawowych, ogólnych funkcji analizy sygnałów EKG, dostarcza dodatkowych możliwości odczytu elektrokardiogramu specyficznych dla potrzeb osoby monitorowanej – tłumaczy prof. Piotr Augustyniak. – Oprogramowanie, które zastosowaliśmy, jest wymienne zdalnie. Nie posiadają tego aparaty dostępne obecnie na rynku, z których część ze względów technologicznych jest bardzo uproszczona. Idea polega na tym, aby rejestrator pacjenta analizujący pracę serca wysyłał poprzez łącza cyfrowe sygnały do lekarza na temat stanu zdrowia pacjenta. Jeśli lekarz zauważy coś niepokojącego w pierwszych, podstawowych analizach EKG, będzie mógł przeprogramować rejestrator i w ten sposób przeprowadzić dodatkowe, bardziej szczegółowe i specjalistyczne badania. Możliwe to będzie jednak na odległość, bez konieczności fatygowania pacjenta do przychodni. To już kolejne wyjątkowe urządzenie, które powstaje w Międzywydziałowej Szkole Inżynierii Biomedycznej AGH. Ostatnio pisaliśmy o stworzonym w tej placówce oprogramowaniu, które może pomóc osobom chorym i niepełnosprawnym. Zaprojektowana aplikacja pozwala na zdalny nadzór nad pacjentem w domu.

Uczelnia organizuje staże w firmach

Dziennik Gazeta Prawna 10.05.2011

Akademia Górniczo-Hutnicza (AGH) im. Stanisława Staszica w Krakowie zawarła na przełomie kwietnia i maja trzy kolejne porozumienia z pracodawcami. Partnerami AGH zostały firmy z branży ceramicznej, m.in. Zakłady Porcelany „Ćmielów”. Każda z nowych umów zawiera zapisy dotyczące m.in. organizowania staży i praktyk oraz zatrudniania absolwentów AGH. Dzięki nim będzie też możliwa współpraca naukowo-technologiczna z firmami (obustronny transfer technologii i wiedzy) oraz współpraca przy realizacji prac magisterskich, doktorskich i habilitacyjnych. Porozumienia ułatwią też wykonywanie prac badawczych w firmach czy uczestnictwo pracowników naukowych AGH w zespołach konsultingowych i eksperckich,

Biznes pod rękę z nauką

Dziennik Gazeta Prawna 13.05.2011

Na dziesięciu studentów studiów stacjonarnych w Polsce przypada jeden student studiów podyplomowych. W USA ten odsetek jest trzy-, a nawet czterokrotnie wyższy. Ale ta różnica już wkrótce może zniknąć. Korzyści z kształcenia podyplomowego coraz częściej dostrzegają bowiem przedsiębiorcy i na własne potrzeby zamawiają w szkołach wyższych specjalistyczne studia. Dlaczego przedsiębiorstwa coraz chętniej decydują się na współpracę z uczelniami? Odpowiedź jest banalna. – Oferujemy najlepszą kadrę dydaktyczną, najwyższą jakość kształcenia i wiedzę opartą na najnowszych wynikach badań – zachwala Bartosz Dembiński, rzecznik prasowy AGH. Podaje przykłady: – Jesteśmy jedną z nielicznych uczelni w kraju, które dysponują kadrą posiadającą praktyczną wiedzę w zakresie energetyki atomowej. Ta krakowska uczelnia prowadzi też jeden z unikatowych kierunków, jakim jest zarządzanie w energetyce gazowej – korzysta z niego PGNiG.

Zaciekle walki robotów w Krakowie

Gazeta Wyborcza Kraków 14.05.2011

Spychały przeciwników z ringu, pokonywały przeszkody i walczyły o setne części sekundy. W zawodników sumo, biegaczy i rajdowców Formuły 1 wcieliły się w sobotę... roboty. W międzynarodowych zawodach, które były główną częścią odbywającego się w Akademii Górniczo-Hutniczej 2. Festiwalu Robotyki „Robocomp”, wystartowało sto mobilnych konstrukcji. Roboty kroczące poruszały się przy pomocy dwóch, czterech lub sześciu nóg. Na kółkach jeździły „linefollowery”, których zadaniem było jak najszybsze pokonanie toru wyścigowego. W korytarzach labiryntów błądziły niewielkie urządzenia nazywane „myszami”. Na kilka kategorii wagowych podzielono roboty, które wcieliły się w zawodników sumo i spychały przeciwników z ringu. Oprócz Polaków, w festiwalu wzięli udział także zawodnicy z Hiszpanii, Słowacji i Litwy. Podczas popołudniowych finałów konkursu największe emocje publiczności wzbudzały walki sumo. Zawodnicy z Polski odrobili zeszłoroczne straty nad Litwinami i wygrali w większości kategorii. Zwycięzcy otrzymali nagrody w postaci sprzętu elektronicznego. Oprócz zawodów, podczas festiwalu odbyły się pokazy profesjonalnych robotów oraz prezentacje kilkunastu firm i organizacji związanych z robotyką, elektroniką i automatyką. – Wydarzenie zyskało wielką popularność. Organizatorzy dbali o bezpieczeństwo widzów, a sędziowie pilnowali, by wszystkie roboty przestrzegały reguł fair play – mówi Marta Zagórska z koła naukowego Integra, które organizowało festiwal.

Ogłoszono nowy ranking uczelni wyższych

Onet.pl 21.05.2011

Wczoraj ogłoszono wyniki tegorocznego rankingu uczelni wyższych przygotowanego przez Tygodnik Perspektywy i Rzeczpospolitą. W pierwszej dziesiątce rankingu szkół publicznych znalazły

się dwie krakowskie uczelnie: Uniwersytet Jagielloński i Akademia Górniczo-Hutnicza. Uniwersytet Jagielloński sklasyfikowany został na drugim miejscu, tuż za Uniwersytetem Warszawskim. Akademia Górniczo-Hutnicza zajęła miejsce szóste, a dodatkowo uznana została za najlepszą polską uczelnię pod względem innowacyjności. Ranking sporządzono na podstawie 6 kryteriów. Uczelnie oceniane są według prestiżu, potencjału naukowego, efektywności naukowej, innowacyjności, warunków studiowania oraz umiędzynarodowienia studiów.

Te uczelnie szykują otwarcie unikatowego kierunku

Wp.pl 23.05.2011

Trzy polskie uczelnie techniczne będą wspólnie prowadzić nowy, unikatowy kierunek – chemia budowlana. W poniedziałek w Łodzi rektorzy Politechniki Łódzkiej, krakowskiej Akademii Górniczo-Hutniczej oraz Politechniki Gdańskiej podpisali umowę w tej sprawie. Studia będą prowadzone przez Wydział Chemiczny PG, Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki AGH oraz Wydział Chemiczny PŁ. Kształcenie odbywać się będzie w formie stacjonarnej. Każda uczelnia przyjmie taką samą liczbę studentów – po 30 osób. Wykładowcami będą zarówno praktycy jak i naukowcy, specjaliści w swoich dziedzinach z każdej z uczelni. Rektorzy podkreślali, że ważna jest także mobilność studentów, współpraca i możliwość wymiany doświadczeń. „Studenci będą wymieniać doświadczenia między sobą, będą mogli też porównać sposoby kształcenia. Liczymy także na to, że będziemy studentów wysyłać za granicę. Chcemy stworzyć taką silną grupę młodych ludzi, którzy w przyszłości, w tym przemyśle będą mieli bardzo dużo do powiedzenia” – powiedział PAP rektor AGH prof. Antoni Tajduś.

Smocze łodzie pod Wawelem

Dziennik Polski 23.05.2011

Wielki II Międzyuczelniany Wyścig Smoczycy Łodzi odbył się wczoraj pod Wawelem w Krakowie. Na start stawili się 11 załóg złożonych ze studentów krakowskich uczelni. Rywalizowali w wyścigach łodzi 12-osobowych na trasie o długości 600 metrów. W finale najlepsza okazała się ekipa Akademii Górniczo-Hutniczej. Na drugim miejscu na metę przyplłynęła drużyna Akademii Wychowania Fizycznego, a trzecie miejsce zajęł zespół Politechniki Krakowskiej. Tradycja wyścigów smoczycy Łodzi ma ponad 2000 lat i pochodzi z Chin. Studenci chcą, aby teraz była kontynuowana w Krakowie na Wiśle, tłumacząc, że trudno, by było inaczej w mieście smoka wawelskiego. Inicjatywę poparli rektorzy krakowskich uczelni, którzy wsparli tegoroczny wyścig finansowo. Teraz krakowscy studenci będą chcieli założyć klub smoczycy Łodzi.

Na poziomie światowym

Perspektywy 25.05.2011

Jak władze AGH definiują innowację? – Staramy się podążać za tym, co Europa już zdefiniowała – to zastosowanie badań naukowych. Tak to rozumie Europejski Instytut Innowacji i Technologii (European Institute of Innovation and Technology – EIT), podstawowa europejska instytucja, której celem jest pobudzenie zrównoważonego rozwoju ekonomicznego i konkurencyjności poprzez rozwój innowacyjności na poziomie światowym – informuje prof. dr hab. inż. Tomasz Szmuc, prorektor ds. nauki AGH. – Dla zilustrowania zadań uczelni często przywołuje się trójkąt, którego trzy wierzchołki – badania, innowacja i edukacja – powinny być ze sobą powiązane, a bok trójkąta między badaniami a innowacją jest właśnie definiowany jako wdrażanie i komercjalizacja najlepszych wyników naukowych – mówi prof. T. Szmuc. Uczelnia realizuje to na różne sposoby, m.in. poprzez działalność Centrum Transferu Technologii, powołanego w styczniu 2007 r., które wspomaga i ułatwia transfer innowacyjnych technologii i wiedzy z AGH do przedsiębiorców i innych instytucji zewnętrznych. Zadaniem

Centrum jest także ochrona własności intelektualnej, a jest czego, ponieważ w ciągu roku AGH ma około 200 patentów. – AGH jest także koordynatorem ogromnego projektu finansowanego przez Europejski Instytut Innowacji i Technologii – KIC Energy (Wspólnota Wiedzy i Innowacji, Zrównoważona Energia – Węzeł w Krakowie), potocznie tzw. węzła wiedzy. EIT ogłosił wyniki konkursu w ramach Wspólnoty Wiedzy i Innowacji na utworzenie pierwszych Węzłów Wiedzy i Innowacji w grudniu 2009 r. Ten długoletni (ma trwać od 7 do 15 lat) i niezwykle prestiżowy projekt jest wielką szansą na jakościowy skok dla wszystkich partnerów uczestniczących w tym przedsięwzięciu – wyjaśnia prof. Szmuc. Prorektor jest pewien, że innowacyjne nastawienie uczelni jest coraz częściej znane i doceniane przez kandydatów na studia. – W moim odczuciu młodzi ludzie idą na AGH, bo wiedzą, że po studiach szybko znajdą dobrą pracę. Ale oczywiście są grupy, które decydują się na AGH przede wszystkim dlatego, że zamierzają założyć własne firmy. I ci dość szybko doceniają tę stronę działalności uczelni. Na pierwszym miejscu jest dobry zawód, innowacyjność jest w tle, bardziej to czują niż kojarzą wprost, ale trudno mieć o to pretensje, bo w Polsce ten trzeci wierzchołek trójkąta dotąd za mało jest eksploatowany. Nie jest to zresztą nasz kłopot, to słabość całej Europy, która ma świetne wyniki naukowe, natomiast jeszcze nie potrafi ich komercjalizować tak skutecznie jak Stany Zjednoczone. AGH zrobiło w tej sprawie duży krok.

Bransoletka z AGH pomoże niewidomym

Polska – Gazeta Krakowska 30.05.2011

Naukowcy z krakowskiej Akademii Górniczo-Hutniczej pracują nad supersystemem dla niewidomych, który będzie m.in. ostrzegał przed niebezpiecznymi wykopami i informował, o której przyjedzie tramwaj. System składa się z trzech elementów: bransoletki, kontrolera i anteny. Bransoletka na ręce będzie ostrzegać niewidomego, na przykład gdy zbliży się do krawędzi peronu, przejścia dla pieszych czy schodów. Gdy niewidomy znajdzie się w strefie zagrożenia, jego obecność zarejestruje zainstalowana tam antena. Antena prześle tę informację do urządzenia zwanego kontrolerem, a kontroler nada sygnał do bransoletki. System będzie też podawał przydatne informacje. – Na przystanku, gdy niewidomy wciśnie odpowiedni przycisk na bransolecie, usłyszy komunikat, ile minut musi czekać na tramwaj – tłumaczy prof. Jerzy Wiciak z AGH. Urządzenie będzie też działać w miejscach istotnych dla miasta, na przykład urzędach czy w punktach informacji turystycznej. Gdy niewidoma osoba znajdzie się w pobliżu takiego miejsca, bransoletka nada stosowny komunikat, na przykład: „Jesteś przy Urzędzie Miasta”. Sama bransoletka będzie kosztować kilkadziesiąt złotych, a cały system kilka tysięcy. Mógłby działać nie tylko w Krakowie. – Zaczniemy tutaj, a potem mam nadzieję, że i inne miasta się włączą – mówi prof. Wiciak.

✉ Bartosz Dembiński (Rzecznik Prasowy AGH)

Utylizacja metanu – seminarium

W ramach umowy o współpracy zawartej 21.03.2011 pomiędzy Akademią Górniczo-Hutniczą, a firmą SFW Energia Sp. z o.o., należąca do grupy Evonik Industries AG, Wydział Górnictwa i Geoinżynierii zorganizował wyjazdowe seminarium naukowe na temat: „Stan i perspektywy pozyskania oraz utylizacji metanu pokładów węgla kamiennego w Polsce i Niemczech”, które odbyło się w Saarbrücken (Niemcy) w terminie 09.05.2011–12.05.2011.

W symposium wzięli udział specjaliści z Akademii Górniczo-Hutniczej, Instytutu

Mechaniki Górotworu Polskiej Akademii Nauk, przedstawiciele Spółek Węglowych i Wyższego Urzędu Górniczego oraz przedstawiciele firm SFW Energia Sp. z o.o., Evonik New Energies GmbH.

Seminarium otworzyli dr Stephan Nahra – Prezes Zarządu Evonik New Energies GmbH, który powitał gości i przedstawił profil firmy Evonik New Energies GmbH oraz prof. Stanisław Nawrat, który zaprezentował profil AGH oraz przedstawił i powitał uczestników seminarium.

Moderatorami spotkania byli prof. Stanisław Nawrat – AGH oraz prof. Axel Preusse z Instytutu Miernictwa Górniczego, Szkół Górniczych i Geofizyki Górniczej (IFM) Politechniki w Akwizgranie.

Obrazy symposium trwały 3 dni. Podczas seminarium wygłoszonych zostało 5 referatów dotyczących pozyskania i utylizacji metanu w Polsce oraz 5 referatów dotyczących pozyskania i utylizacji metanu w Niemczech.

W ramach warsztatów terenowych seminarium uczestnicy zwiedzili i zapoznali się z systemami odmetanowania kopalni czynnej i kopalń zamkniętych (zlikwidowanych), a także z systemami energetycznymi wykorzystującymi metan pokładów węgla kamiennego, biomasę i gaz hutniczy w rejonie Saarbrücken. Pozyskana energia elektryczna przekazywana jest do państwowych sieci energetycznych, a energia cieplna służy do ogrzewania obiektów przemysłowych i komunalnych.

Seminarium pozwoliło na wymianę wiedzy teoretycznej i doświadczeń pomiędzy specjalistami z Polski i Niemiec zajmującymi się problematyką pozyskania i utylizacji metanu pokładów węgla kamiennego, a także ekologią.

Inicjatywa ta będzie kontynuowana poprzez zorganizowanie kolejnego seminarium w Akademii Górniczo-Hutniczej w 2012 roku.

✉ Natalia Schmidt

fot. arch. autorki

Obrady seminarium

Biomasowa tura studyjna

Od 16 do 18 maja 2011 roku dwunastoosobowa grupa studentów VI roku Wydziału Energetyki i Paliw Akademii Górniczo-Hutniczej (specjalność Zrównoważony Rozwój Energetyki) brała udział w biomasowej turze studyjnej zorganizowanej w ramach unijnego projektu 4Biomass. Wyjazd mógł się odbyć tylko dzięki wsparciu finansowemu ze strony wydziału oraz pokrycia całości kosztów transportu przez projekt 4Biomass. Z ramienia AGH projekt prowadzi prof. Adam Guła wraz z mgr. Arkadiuszem Figórskim i mgr. inż. Pawłem Wajsem. Celem tury studyjnej było zademonstrowanie partnerom projektu z Austrii, Niemiec, Węgier i Włoch polskich rozwiązań i doświadczeń w zakresie energetycznego wykorzystania biomasy.

Pierwszego dnia odwiedzono elektrownię w Będzinie, gdzie znajduje się największy w świecie kocioł fluidalny CFB 460 MWe na parametry nadkrytyczne opalany węglem kamiennym – z możliwością współspalania biomasy. Po przybyciu do elektrowni grupa wzięła udział w bardzo ciekawym i pouczającym wykładzie przeprowadzonym przez zastępcę Dyrektora ds. Technicznych Elektrowni Łągisza Ziemowita Słomczyńskiego. Opisał on budowę i zasadę działania kotła CFB, jak również historię elektrowni. Następnie grupa została oprowadzona po obiekcie przez Dyrektora Elektrowni Łągisza, który udzielał szczegółowych wyjaśnień i informacji.

Kolejny dzień uczestnicy rozpoczęli od wizyty w Przedsiębiorstwie Energetyki Ciepłej Lubań (PEC Lubań). Zadaniem przedsiębiorstwa jest wytwarzanie, przesył i dystrybucja ciepła na poziomie 26 MW mocy cieplnej dla 24-tysięcznego miasta. Pod koniec 2000 roku uruchomiono kotłownię 2 × 3,5 MW, która opalana jest słomą. Poprzez podajniki dozujące podawa-

na jest rozdrobniona słoma do każdego z dwóch kotłów. Ciepłownia spala przeciętnie ok. 3000 t słomy rocznie dostarczanej z pól w promieniu do 25–30 km. Areal niezbędny do pozyskiwania paliwa to ok. 1200 ha. Dodatkowo ciepłownia wyposażona jest w magazyn, gdzie przechowywana jest słoma, aby nie dochodziło do jej zawilgocenia i obniżania jej wartości energetycznej przed podaniem do kotłów.

Następnym punktem wizyty była miejscowość Zatonie pod Zieloną Górą. Znajduje się tam, pionierska w Polsce, plantacja wierzby energetycznej, *salix viminalis*, na areale 150 ha. Zbiera się ją głównie ręcznie za pomocą pił spalinowych co 3–4 lata. Wydajność wierzby zawiera się w granicach 30–40 t/ha. Właścicielka plantacji zaznajomiła grupę z problemami, jakie napotykają plantatorzy wierzby.

Dodatkowym punktem tury była wizyta w gospodarstwie rolnym we wsi Wichów, które od października 2010 roku posiada kocioł na biomasę EKOPAL RM 5, firmy MetalERG, o mocy 40 kW. Gospodarstwo posiada własną słomę, która jest głównym paliwem i pokrywa całkowite zapotrzebowanie na ciepło potrzebne do ogrzewania domu mieszkalnego. Kocioł połączony jest ze zbiornikiem akumulacyjnym o wielkości 5 m³, w którym akumulowane jest ciepło podczas spalania słomy, a następnie drugim obiegiem ze zbiornika pobierana jest gorąca woda do ogrzewania pomieszczeń. Podczas mroźnej zimy wystarczające jest spalanie w ciągu dnia 12 baltów słomy o wymiarach 80 × 40 × 40 cm. Jest to jedyne gospodarstwo w okolicy, i jedno z pierwszych w Polsce, które zdecydowało się na takiego typu instalację. Spowodowane jest to stosunkowo dużymi nakładami inwestycyjnymi, lecz przy obecnych cenach węgla, inwestycja jest w stanie zwrócić się w przeciągu 5 lat.

Ostatniego dnia odwiedzono ciepłownię w miejscowości Zabór. W 2005 roku przeprowadzono modernizację kotłów i zrezygnowano z paliwa, jakim był węgiel. Ciepłownia jest w 100 proc. opalana słomą, która pochodzi od rolników zamieszkujących gminę Zabór. Znajdują się tam 3 kotły typu EKOPAL o mocy 300 kW każdy. Kotły połączone są ze zbiornikiem akumulacyjnym o pojemności 50 m³, gdzie akumulowana jest ciepła woda podgrzana podczas procesu spalania, a następnie dystrybuowana do budynków w celu ogrzewania pomieszczeń. Zasilają one pobliską szkołę podstawową, gimnazjum, salę gimnastyczną, przedszkole i urząd gminy. W ciepłowni znajdują się również dwa wymienniki ciepła, które służą do przygotowania ciepłej wody użytkowej. Woda ta trafia do tych samych budynków co woda grzewcza. Modernizacja przyczyniła się do zmniejszenia kosztów wytwarzania ciepła o około połowę. W ten sposób zademonstrowana została zagranicznym gościom i naszym studentom szeroka skala wykorzystania biomasy dla celów grzewczych w trzech różnych technologiach: od skali dużej (Lubań), poprzez skalę średnią (Zabór), po skalę małą (Wichów).

Należy podkreślić, że pokazane ekspertom zagranicznym obiekty wykorzystania słomy dla celów grzewczych zrobiły na nich duże wrażenie i zostaną włączone jako przykłady demonstracyjne do listy sporządzonej w ramach Projektu 4Biomass. Z kolei dla nas studentów wyjazd studyjny stanowił wyjątkową możliwość zapoznania się z technologiami i doświadczeniami bezpośrednio w odwiedzionych obiektach.

✉ Wojciech Goryl

Wierzba energetyczna w postaci zrolowanych baltów

Rozdrabniacz do słomy

SIFE – Studenci dla Przedsiębiorczości

Idea SIFE

Założeniem SIFE jest przekazywanie wiedzy, postaw oraz umiejętności związanych z działaniem w gospodarce wolnorynkowej. Studenci samodzielnie tworzą zespoły, a następnie opracowują i realizują projekty edukacyjne adresowane do wybranej społeczności. Podejmowane inicjatywy powinny doprowadzić do poprawy sytuacji ekonomicznej i statusu finansowego społeczności objętej programem. Realizując własne pomysły skupieni w organizacji SIFE młodzi ludzie mają możliwość doskonalenia umiejętności współpracy w zespole, komunikacji, rozwijania zdolności przywódczych oraz organizacji czasu pracy,

same studia to za mało! Zapraszamy do współpracy również pracowników akademii w charakterze opiekunów i mentorów. Wszystkich zainteresowanych prosimy o kontakt.

Po więcej informacji o nas zapraszamy na stronę www.sifeagh.pl oraz na profil SIFE AGH na Facebooku.

O projektach

Projekt „**Uskrzydłamy**” skierowany został do wychowanków jednej z krakowskich młodzieżowych grup usamodzielnienia, którzy z racji wieku w najbliższym czasie będą zmuszeni do opuszczenia placówki, w której się znajdują, i rozpoczęcia „doro-

same studia to za mało! Zapraszamy do współpracy również pracowników akademii w charakterze opiekunów i mentorów. Wszystkich zainteresowanych prosimy o kontakt.

Po więcej informacji o nas zapraszamy na stronę www.sifeagh.pl oraz na profil SIFE AGH na Facebooku.

O projektach

Projekt „**Uskrzydłamy**” skierowany został do wychowanków jednej z krakowskich młodzieżowych grup usamodzielnienia, którzy z racji wieku w najbliższym czasie będą zmuszeni do opuszczenia placówki, w której się znajdują, i rozpoczęcia „doro-

pomysłem na znalezienie płatnego zajęcia przez samotne mamy jest podjęcie pracy w roli opiekunki do dziecka. Bo kto lepiej zajmie się dzieckiem niż mama? Dla uczestniczek programu przygotowaliśmy kurs pierwszej pomocy przedmedycznej, szkolenie ze skutecznej autoprezentacji, warsztaty rozliczeń podatkowych oraz tworzenia dokumentów aplikacyjnych.

W ramach projektu „**Graj w zielone**” przeprowadziliśmy warsztaty recyklingowe, w trakcie których dzieci z pomocą wolontariuszy przerabiały stare i często zużyte przedmioty na inne. Ograniczeniem była jedynie wyobraźnia! W czasie tej akcji udowodniliśmy dzieciom, że nie warto od razu wynosić na śmietnik za małych ubrań, opakowań po rozmaitych artykułach i innych z pozoru nieprzydatnych rzeczy. Chcemy zaszczerpić w młodzieży proekologiczne podejście do życia na co dzień i pokazać, że nie zawsze wymaga ono dużego wysiłku. Warsztaty dostarczyły zarówno nam jak i dzieciom wiele radości z tworzenia!

Zainteresowanie naszymi projektami oraz pierwsze sukcesy w ich realizacji sprawiły, że obok nowych projektów tegoroczne będziemy rozwijać również w przyszłym roku akademickim.

Konkurs SIFE

Choć rok akademicki 2010/2011 jest pierwszym rokiem działalności SIFE AGH, to dzięki zaangażowaniu działających w organizacji studentów udało nam się zakwalifikować do konkursu finałowego SIFE Polska, podczas którego mogliśmy pochwalić się efektami naszej pracy. Nasza drużyna została wyróżniona nagrodą SIFE Spirit, dla zespołu, który w swych projektach najlepiej uchwycił ideę przekazywania postaw przedsiębiorczych oraz proekologicznych.

Mądrzejsi o tegoroczne doświadczenia już teraz planujemy projekty na kolejny rok akademicki, by od października realizacja naszych pomysłów ruszyła pełną parą!

Magdalena Bötther
Zespół SIFE AGH

foto: J. Graczyński

a także zdobycia doświadczenia z zakresu planowania i zarządzania projektami.

SIFE AGH

Nasz zespół rozpoczął działalność z początkiem roku akademickiego 2010/2011. W skład zespołu weszli studenci różnych wydziałów i kierunków AGH m.in. fizyki, matematyki czy technologii chemicznej. Powstała nieduża, bo jedenastoosobowa, lecz ambitna drużyna z pomysłem na siebie. Naszym opiekunem został dr inż. Grzegorz Czerny z Wydziału Energetyki i Paliw.

Udało nam się zarejestrować SIFE jako organizację studencką AGH oraz podjąć współpracę nie tylko z mediami studenckimi AGH, ale również z firmami czy organizacjami, takimi jak Caritas czy Inspektorat Ratowniczy ZHP.

Mamy nadzieję, że w październiku dołączą do nas kolejne osoby, dla których

slego życia”. Celem projektu było ułatwienie startu tym młodym ludziom poprzez umożliwienie im poszerzenia swoich CV o umiejętności cenione przez pracodawców. Szkolenia o charakterze edukacyjnym wzbogacone zostały o trening kompetencji miękkich, by uzupełnić wiedzę startujących na rynku pracy młodych ludzi o ułatwiające pracę w zespole umiejętności personalne. Część zajęć przeprowadzili studenci Akademii Górniczo-Hutniczej we współpracy z kołami naukowymi działającymi w uczelni. Dzięki współpracy ze szkołą językową Profi-Lingua uczestnicy projektu wzięli udział w semestralnych kursach języka obcego. Projekt przeprowadziliśmy z sukcesem dzięki wsparciu finansowemu firmy PGNiG.

Projekt „**Zawodowa mama**” ma na celu aktywizację zawodową samotnych mam. Projekt zrealizowaliśmy we współpracy z domem samotnej matki Caritas. Naszym

Olimpiada w Pekinie – nieobiektywna relacja uczestnika

prelekcja prof. dr. hab. Stanisława Komornickiego

W ramach cyklu spotkań „Biblioteka Główna zaprasza...” 6 czerwca 2011 roku zorganizowano prelekcję prof. Stanisława Komornickiego z Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki, sędziego Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej i z jej ramienia sędziującego m.in. zawody na Olimpiadzie w Pekinie w 2008 roku. Temat prelekcji brzmiał: „Olimpiada w Pekinie – nieobiektywna relacja uczestnika”.

nienia sędziego międzynarodowego, a od 2001 roku jest członkiem Komisji Arbitrów FISA (Międzynarodowej Federacji Towarzystw Wioślarskich). Pan Profesor przyznał, że od lat nie planuje wakacji. Robi to za niego FISA, która ustala terminy i miejsca międzynarodowych zawodów wioślarskich. Należąc do elitarnej Komisji Arbitrów FISA – grupy 7 osób, która szkoli sędziów międzynarodowych, egzaminuje ich, usta-

znaczył, że choć wioślarstwo jest jednym z najbardziej „akademickich” sportów, jest ciągle mylone z kajakarstwem, które wcale nie jest „akademickie”. Tymczasem oba sporty różnią się i sprzętem, i techniką. Kajaki – choć sportowe łodzie mogą z wyglądu wydawać się do nich podobne – są o wiele delikatniejsze niż łodzie. FISA, aby ograniczyć możliwość wypadków podczas zawodów, określiła nawet minimalną wagę łodzi – chodzi o to, by w celu uzyskania lepszych wyników nie zmniejszano jej poza granice bezpieczeństwa. Kajakarze trzymają wiosła w dłoniach, tymczasem wioślarze mają wiosła trwale przymocowane do łodzi. Kajakarze siedzą przodem do kierunku płynięcia, wioślarze – tyłem. Stąd wzięło się powiedzenie, że nawet gdy wieje od rufy, to wioślarz i tak ma wiatr w twarz. Wiosła kajakarskie są złączone ze sobą, podczas gdy wiosła w łodziach są osobne dla każdej burty. Wiosła łodzi są też znacząco dłuższe: krótkie mają ok. 3,5 m, długie zaś – 4,5. Łodzią wiosłuje się zawsze symetrycznie, tymczasem kajakarz zanurza wiosło w wodę raz z lewej, raz z prawej strony. Pierwsze zawody wioślarskie odbyły się w 1715 roku na Tamizie. W 1893 roku powstała Międzynarodowa Federacja Towarzystw Wioślarskich. Od 1900 roku wioślarstwo jest dyscypliną olimpijską. W Polsce w 1878 roku założono Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie, a w 1907 roku powstał Komitet Regatowy, przekształcony w 1919 roku w Polski Związek Towarzystw Wioślarskich. W Polsce najpiękniejszy tor wioślarski znajduje się na Gopie w Kruszwicy.

Odnosnie Igrzysk Olimpijskich to wrzenie robiła już sama symbolika otwarcia – 8.08.2008 roku i oczywiście o 8 wieczorem. Jednakże najistotniejszym było przezwyciężenie różnic klimatycznych. Temperatura powietrza 35°C w cieniu i wilgotność ograniczająca widoczność do 200 m.

Wioślarskie regaty olimpijskie odbyły się w dniach 10–17 sierpnia 2008 roku na specjalnie wybudowanym obiekcie, mieszczącym na trybunach 15 tys. ludzi. Tor olimpijski miał 250 m szerokości i 2200 długości, doliczając do tego kanał dojazdowy i całe zaplecze organizacyjne, szatnie i hangary na sprzęt. Był to obiekt całkowicie sztuczny, wybudowany na zupełnej równinie, jednakże oferujący wszystkim uczestnikom równe szanse. Znajdował się 60 km od Pekinu, a wokół otaczały go góry. Wspominając te nowoczesne obiekty olim-

foto: Krzysztof Piotrowski

Pasją prof. Stanisława Komornickiego jest wioślarstwo. Jak sam podkreślił, jego sportowa przygoda zaczęła się w szkole, gdy miał 16 lat. Mieszkał nad Wisłą, a po drugiej stronie rzeki była przystań krakowskiego klubu wioślarskiego. Nic dziwnego, że ten sport Go zafascynował i 25 września 1965 roku zapisał się do klubu i zaczął wiosłować. W czasach studiów był aktywnym sportowcem klubu AZS AWF Kraków. W 1967 i 1969 roku zdobył brązowy medal mistrzostw Polski juniorów oraz akademickie wicemistrzostwo kraju. W 1971 roku uznany został za najlepszego studenta sportowca UJ. Po raz ostatni prof. Komornicki startował w 1973 roku, a rok później został sędzią. W 1987 roku uzyskał upraw-

la skład komisji sędziowskich na międzynarodowe zawody i kontroluje prawidłowość przebiegu wszystkich ważniejszych zawodów, także mistrzostw świata i regat olimpijskich – uczestniczy corocznie w wielu zawodach sportowych najwyższej rangi, między innymi w Igrzyskach Olimpijskich w Atenach w 2004 i w Pekinie w 2008 roku.

I właśnie wspomnienia z Olimpiady w Pekinie stały się osiłą całej prelekcji pana profesora, który przybliżył uczestnikom, ilustrując wieloma pięknymi zdjęciami, temat wioślarstwa, jako dyscypliny sportowej. Co więcej, pan profesor przyniósł osobiste pamiątki, które otrzymał w Pekinie.

Jednakże swoją prelekcję rozpoczął od krótkiej historii wioślarstwa. Wyraźnie za-

pijskie, tętniące życiem, pan profesor ze smutkiem stwierdził, że teraz stoją martwe, puste i nie ma pomysłu na ich zagospodarowanie i powtórne wykorzystanie. A wybudowano je ogromnym nakładem finansowym. Co będzie dalej?

Jako pamiątki z Igrzysk Olimpijskich w Pekinie zaprezentował uniform olimpijski – ubranie wyjściowe – galowe niebieskie z krawatem, na którym symbolicznie przedstawiono wszystkie dyscypliny olimpijskie, dopełnieniem tego stroju był kapelusz i czapka. Przedstawił również, bardzo efektownie wydany program olimpiady, chorągiewkę olimpijską i inne gadżety związane z tym wydarzeniem. Jako sędzia otrzymał akredytację olimpijską ze zdjęciem i numerem paszportu, upoważniającą do wejścia na wszystkie obiekty olimpijskie oraz do muzeów. W wolnych chwilach korzystał z tych przywilejów. Na „Zakazane Miasto” miał aż pół dnia. Zakazane Miasto to kompleks budynków z dawnym pałacem cesarskim, znajdujący się w centrum Pekinu. W 1987 roku zostało wpisane na listę światowego dziedzictwa UNESCO.

foto: Krzysztof Piotrowski

„Zdobyl” również medal olimpijski, gdyż wszyscy uczestnicy otrzymali pamiątkowy medal i dyplom uczestnika. Te pamiątki również przedstawił uczestnikom spotkania.

Na zakończenie swojego wystąpienia pan profesor zdradził, że wioślarstwo nazywa sportem dla dżentelmenów, a ostat-

ni raz pływał przed trzema laty w Szkocji, gdzie odbywały się mistrzostwa świata Mastersów. Wyznał też, że sportowo już nie wiośluje, podkreślając „raczej już tego nie robię”.

✉ **Hieronim Sieński**
Biblioteka Główna AGH

Kolejne sukcesy krakowskiego pływaka

Opisywany już na naszych łamach pływak TS „Wisła” Kraków Stanisław Krokoszyński z Krakowa (81 lat), odnosi kolejne sportowe sukcesy.

Pan Stanisław wygrał niedawno zawody o Puchar Polski Masters w Pływaniu, które odbyły się w Katowicach. Startując tam w kategorii wiekowej 80–84 lat, wystąpił – zgodnie z regulaminem – w czterech konkurencjach. Na 50 m stylem motylkowym osiągnął czas 0:48,43, na 200 m stylem zmiennym – 3:45,91, na 50 stylem dowolnym – 0:38,23, a na 200 m stylem dowol-

nym – 3:14,44. Rezultaty te zostały przeliczone według specjalnego klucza na punkty. Po porównaniu ich z wynikami zawodników z innych grup wiekowych okazało się, że Stanisław Krokoszyński bezapelacyjnie wygrał katowickie zawody i zdobył puchar. W łącznej klasyfikacji zdobył 2210 punktów, wyprzedzając drugiego zawodnika aż o 363 oczka. Jego sukces jest tym większy, że w zawodach startowało aż czterystu pływaków z kraju i zagranicy.

Z kolei podczas kolejnych zawodów o Puchar Polski Masters w Stalowej Woli wygrał w swojej kategorii wiekowej (80–84 lat) również na czterech dystansach, bijąc przy okazji dwa rekordy Polski. Wyjątkowej rzeczy dokonał w wyścigu na 100 m stylem dowolnym. Uzyskał czas 1:26,84, poprawiając poprzedni rekord o prawie 20 sekund!

Drugi rekordowy wynik udało mu się osiągnąć na 100 m stylem zmiennym, który to dystans pokonał w czasie 1:42,90. Oprócz tego był najlepszy na 200 m kraulem (3:14,98) i 200 m stylem zmiennym (3:45,36). Po porównaniu wyników z pozostałymi zawodnikami (startowało prawie 300 pływaków) znów okazało się, że Stanisław Krokoszyński zebrał największą liczbę punktów, a co za tym idzie, okazał się zwycięzcą całych zawodów. To już drugi jego sukces w zawodach cyklu Pucharu Polski w tym roku.

– W najbliższym czasie będą Mistrzostwa Polski w Gliwicach na basenie 50 metrów, ale ja już myślę o wyjeździe na Mistrzostwa Europy do Jałty we wrześniu tego roku – mówi pan Stanisław.

Stanisław Krokoszyński urodził się 4 maja 1930 r. w Przemyślu. Pływa od dziecka, a w pierwszych zawodach wziął udział w 1947 r. Uczył się w Studium Wychowania Fizycznego przy Uniwersytecie Jagiellońskim (późniejszej Akademii Wychowania Fizycznego). W 1952 roku zdobył tytuł mistrza Polski na 300 m stylem zmiennym (po raz pierwszy zastosowanym w Polsce) i wicemistrza na 400 m stylem dowolnym. Rok później był wicemistrzem na 400 m stylem zmiennym. Sukcesy sprawiły, że otrzymał powołanie do kadry narodowej. Wyczynowo pływał do 1957 r. Po zakończeniu kariery sportowej podjął pracę w klubie „Wisła”, w którym spędził siedem lat. W 1964 roku trafił na Akademię Górniczo-Hutniczą obejmując stanowisko asystenta w Studium Wychowania Fizycznego. W akademii przepracował trzy dekady. Dziś, mając skończone 81 lat, wciąż pływa i nadal z sukcesami bierze udział w zawodach.

✉ **Paweł Stachnik**

Text ukazał się w „Dzienniku Polskim”
21 maja 2011

foto: Paweł Stachnik

Stanisław Krokoszyński (81 lat), zawodnik TS „Wisła”

Podsumowanie zmagania w Międzywydziałowej Lidze AGH

Międzywydziałowa Liga Akademii Górniczo-Hutniczej to inicjatywa, która już na stałe zapisała się w działalności Klubu Uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego AGH. Rozgrywki prowadzone są corocznie w czterech konkurencjach: siatkówka kobiet i siatkówka mężczyzn, koszykówka mężczyzn oraz futsal mężczyzn. Taka formuła utrzymuje się już od kilku lat, gdzie zgłoszone wydziały walczą o uznanie i prym na uczelni w tych właśnie konkurencjach. W tym roku najliczniejszą dyscypliną był futsal, w której 15 wydzia-

i 26 efektywnymi bramkami na koncie. Kolejne miejsca zajęły drużyny Zarządzania, EiP oraz IMiRu, które wcale nie składały bronie w dalszej części rozgrywek. W grupie B od początku ton nadawała drużyna słynnych „Samogłosek” – EAliE, wygrywając mecze wysoko i zdecydowanie, inkasując 16 punktów w tej fazie. Za jej plecami toczył się zacięty pojedynek o drugie miejsce pomiędzy Odlewnictwem a GiGiem. Ostatecznie drugie miejsce przypadło „Odlewni”, trzecie zajęł GiG, a ostatnie miejsce gwarantujące udział w ćwierćfina-

czasu mecz stawał się coraz żywszy, akcje nabierały tempa. Do przerwy kibice nie zobaczyli żadnej bramki. W drugiej połowie drużyna EAliE postanowiła zaatakować, jednak zawodnicy nie potrafili znaleźć luki w obronie przeciwnika. Natomiast drużyna Ceramiki groźne kontrowała raz po raz dochodząc do okazji strzeleckich. Jednakże w bramce „Elektrycznego” znakomicie spisywał się Karol Teterycz, nie dając się pokonać. Ataki „Samogłosek” przyniosły skutek w dopiero w piętnastej minucie drugiej połowy, gdzie celnie w światło bramki uderzył Łukasz Jurkowski, zdobywając jedyne goła w meczu. Usatysfakcjonowani prowadzeniem zawodnicy EAliE cofnęli się do obrony. Ceramika za wszelką cenę chciała doprowadzić do remisu, jednak dobre sytuacje zmarnowali Patryk Ślęczka oraz Wojciech Korzeń. Ostatecznie skromnie zwyciężyli zawodnicy EAliE i po trzech latach odzyskali Mistrzostwo Ligi Międzywydziałowej. Zwycięzcy otrzymali wielki puchar oraz pamiątkowe nagrody rzeczowe.

for. arch. AZS AGH

łów walczyło o mistrzostwo AGH. Rodzynkiem, który nie wziął udziału z rozgrywkami był Wydział Humanistyczny. W koszykówce wystartowało 11 wydziałów. W siatkówce kobiet o zwycięstwo walczyło 8 wydziałów, natomiast w kategorii mężczyzn 11 wydziałów.

W światło bramki

W tym sezonie rozgrywki w futsalu zaczęły się już na początku grudnia. Zgłoszone drużyny zostały podzielone na dwie grupy. Do faworytów należały cztery najlepsze ekipy z zeszłego roku: Odlewnictwo, Zarządzanie, EAliE oraz WNiG, które zostały odpowiednio rozstawione w obu grupach. Powyższe zespoły miały w swoich szeregach po kilku reprezentantów sekcji futsalu AZS AGH. Rozgrywki grupowe obfitowały w wielkie emocje, padało dużo bramek, a walka o awans do ćwierćfinałów trwała do ostatniej kolejki. Byliśmy świadkami kilku niespodzianek. Między innymi wielkim zaskoczeniem była wygrana drużyny IMiCu w grupie A z kompletem zwycięstw

łach zajęł IMIP.

W meczu o 3. miejsce LMW w futsalu miały się spotkać drużyny Odlewnictwa oraz Zarządzania. Niestety drużyna Odlewnictwa ze względu na kontuzje i wyjazdy musiała zrezygnować z występu. Organizatorzy zaprosili w jej miejsce drużynę IMiRu. W dużej mierze rozgrywane spotkanie miało charakter towarzyski, jednak nie brakowało w nim walki i ostrych starć. Wszystkie bramki meczu padły już w pierwszej połowie. Niespodziewanie lepsi okazali się zawodnicy IMiRu wygrywając 2:1. Zrewanżowali się tym samym drużynie Zarządzania za porażkę 2:4 w spotkaniu grupowym. Finał pomiędzy zespołami „Samogłosek” oraz Ceramiki zapowiadał się niezwykle interesująco. Żadna z drużyn nie poniosła porażki w dotychczasowych meczach. Trybuny opanowali kibice Ceramiki, którzy głośnym dopingiem starali się pomóc swojemu zespołowi. Drużyny rozpoczęły ten ważny mecz bardzo ostrożnie, nikt nie chciał stracić bramki. Na boisku panowała duża nerwowość, nie brakowało niecelnych podań. W miarę upływu

Celnie do kosza

W rozgrywkach koszykówki mężczyzn również dokonano podziału na dwie grupy. I jeśli chodzi o tę fazę rozgrywek, to można powiedzieć, że nie zawiedli faworyci, czyli drużyny Odlewnictwa, GiG, IMiRu oraz EAliE. Te właśnie ekipy zajęły czołowe miejsca w swoich grupach. Sporym zaskoczeniem była słaba postawa drużyny Zarządzania, która w ostatnich latach walczyła o najwyższe laury, a w tym sezonie zajęła ostatnie miejsce w grupie B. Biorąc pod lupę rozgrywki półfinałowe, dla kibiców koszykówki nie były zaskoczeniem wyniki tych spotkań. Zgodnie z tym co obserwujemy od kilku lat, zwyciężyło Odlewnictwo i EAliE, które zostały parą finałową.

W meczu o trzecie miejsce zmierzyły się wydziały GiG oraz IMiR. Na trybunach zasiadły nieliczne, lecz żywiołowo dopinające grupy kibiców obu drużyn. Obydwie drużyny stawiały się dużo wcześniej, aby rozgrać się przed ważnym spotkaniem. Wydawało się, że w gorącej hali na Piastowskiej większe szanse będzie miała drużyna IMiR, gdyż GiG wystąpił bez rezerwowym, grając cały mecz jednym składem. Na początku w poczynaniach obu drużyn widoczna była nerwowość, spowodowana stawką spotkania. Pierwsi opanowali ją grający w białych strojach zawodnicy GiG. Dlatego też w połowie osiągnęli lekką przewagę 34:27. Druga po-

łowa to mocne uderzenie drużyny GiG. Ich siłą była przede wszystkim gra na dwóch zawodników podkoszowych (Michał Winkler i Jakub Bubula). Drużyna IMiR dysponująca składem o dość niskim wzroście, z minuty na minutę grała coraz gorzej. W efekcie przewaga GiG rosła i mecz zakończył się stosunkiem 77:56.

W meczu finałowym spotkali się przeciwnicy bardzo dobrze znający się z rywalizacji na parkiecie. Odlewnictwo broniło kolejny rok z rzędu tytułu Mistrza AGH. Udało im się i w tym roku. Kluczem do sukcesu była znakomita gra zespołowa, wyróżnający skład i dobra gra w obronie. Halę zdominowali kibice Odlewnictwa, którzy przyszedli z szalikami oraz z transparentami. Przez cały mecz słychać było okrzyki dopingujące ich zawodników. Każdy zdobyty kosz wieńczyły ogłuszające oklaski. Garstka kibiców EAliE nie mogła przebić się przez rozgrzanych do czerwoności zwolenników Odlewnictwa. Pierwsze minuty meczu to walka kosz za kosz. „Samogłoski” dysponujące „bardzo wysoką pierwszą piątką” próbowały grać wykorzystując przewagę wzrostu. Jednocześnie zawodnicy bronili strefowo i tylko dzięki doskonałej skuteczności przeciwników przegrywali po pierwszej połowie 31:23. Podobać się mogła zwłaszcza ostatnia akcja pierwszej połowy, gdy Kunc (EAliE) prawie z połowy boiska rzucił równo z syreną kończącą za 3 punkty. Druga połowa to przede wszystkim doskonała gra rozgrywanego Odlewnictwa. Rzucił 3 razy za trzy punkty i doskonale prowadził grę swojej drużyny nie bojąc się odważnych wejść pod kosz. EAliE rotowali składem, ale nie mogli znaleźć recepty na szczelną obronę przeciwników. W ostatnich minutach spotkania trybuna „szalała” ze szczęścia, zawodnicy rozgrywali ciekawe akcje. Po ostatnim gwizdku, kończącym całe spotkanie wynikiem 65:47, rozpoczęło się świętowanie. Drużyna Odlewnictwa miała już przygotowane koszulki podkreślające ich „panowanie” na AGH

od 2007 roku. Zwycięzcy otrzymali z rąk Prezesa AZS AGH Andrzeja Opalińskiego dyplomy, puchar oraz pamiątkowe koszulki AZSu. Pozostałe, finałowe drużyny otrzymały dyplomy, szaliki oraz smycze.

Pod siatką

W tegorocznej edycji Ligi Międzywydziałowej AGH w siatkówce kobiet i mężczyzn wzięło udział 8 wydziałowych drużyn kobiet i 11 męskich. Rozgrywki w fazie grupowej kobiet przebiegały pod dyktando dziewczyn wydziałów Zarządzania, MSiB, GGilŚ i MS, które od początku do końca prezentowały dobrą formę. I te właśnie drużyny zakwalifikowały się do meczów półfinałowych. W pierwszym meczu półfinałowym zmierzyły się ze sobą drużyny MS i Zarządzania. Po pojedynku rozegranym w trzech setach, lepsze okazały się „Złotka” z Zarządzania. W drugim meczu o miejsce w finale walczyły wydziały MSiB i GGilŚ. To spotkanie możemy określić jako „mecz bez historii”, gdyż zawodniczki z MSiB gładko pokonały swoje rywalki, wygrywając kolejno sety do 10 i 18. W me-

czu o trzecie zmierzyły się wydziały GGilŚ i MS. W całym pojedynku nie brakowało emocji. Pierwszą partię wygrały dziewczyny z Matematyki, ale w następnych dwóch setach musiały uznać wyższość Geodetek, które ostatecznie zwyciężyły 2:1. W meczu finałowym zdecydowanymi faworytkami były dziewczyny z Zarządzania, od kilku lat wiodące prym w tej konkurencji. Jednak znakomita dyspozycja rywalków z MSiB, ku uciesze licznych kibiców, pozwoliła im na zwycięstwo 2:1.

Męskie rozgrywki przyniosły kibicom wiele zaskoczenia. Z fazy grupowej nie wyszła drużyna Metalu Nieżelaznych. Ich nieobecność spowodowana była bardzo dobrą grą drużyny GiGu, która pewnie awansowała z pierwszego miejsca w grupie. W pierwszej parze półfinałowej, po zaciętej walce z obu stron, lepsza okazała się być drużyna IMiPu, która pokonała GiG 2:1 w setach. W drugim meczu półfinałowym dużą niespodzianką sprawił Wydział Zarządzania, deklasując 2:0 wydział „Samogłosek”. W meczu o trzecie miejsce, rozegranym 31 maja między wydziałami GiG a EAliE, lepszą dyspozycją wykazali się zawodnicy GiGu, którzy nie byli faworytami tego spotkania. Po zaciętym boju i dużej determinacji udało im się jednak zwyciężyć i stanąć na najniższym stopniu podium w tych rozgrywkach. Wielki finał padł łupem Zarządzania, który rozgromił w dwóch setach osłabioną drużynę IMiPu. Zwycięstwo było o tyle cenniejsze, bo mimo przegranej Pań, męska drużyna, której nie typowano na lidera potrafiła wygrać cały turniej. Puchary i koszulki trafiły do zwycięzców, natomiast pozostałe miejsca otrzymały gadżety AZS AGH.

Serdeczne gratulacje należą się wszystkim zawodnikom, a kibiców zapraszamy już za rok na kolejną edycję Międzywydziałowej Ligi AGH.

✉ Magdalena Żaba

II regaty żeglarskie studentów i pracowników AGH

Już po raz kolejny żeglarska bracia Akademii Górniczo-Hutniczej miała okazję spotkać się na organizowanych przez AZS AGH regatach żeglarskich studentów i pracowników AGH. Tym razem zawody te odbyły się nad Jeziorem Rożnowskim, w 4 i 5 czerwca 2011 roku. Wielu spośród uczestników znalazło się ze sobą już z poprzedniej edycji mistrzostw, pojawiło się także kilkunastu nowych amatorów regat, chcących spróbować swoich sił pod żaglami. Chęć startu w zawodach zgłosiło przeszło 40 osób i dość duża grupa, żądna wiatru w żaglach, zgromadziła się sobotniego poranka na parking przy miasteczku studenckim AGH, skąd wyruszyli prosto na miejsce zawodów. Tam przywitani ich organizatorzy z AZS AGH, ekipa zabezpieczenia sęddeckiego WOPR oraz piękna, czerwcową pogodą. Po zakwaterowaniu odbyło się spotkanie organizacyjne, omówienie zasad rywalizacji, odprawa techniczna, przydział do siedmiu załóg i losowanie łódek. Następnie wszyscy udali się przygotować swoje łodzie do pierwszego wyścigu.

foto: Mariola Piszczek

Zawody odbyły się na zasadach regat przesiadkowych, co miało zagwarantować możliwie najbardziej sprawiedliwy podział szans wśród startujących załóg. Pierwszy wyścig rozpoczął się w pełnym słońcu

i dość słabym wietrze, którego brak kilka razy spowodował zastój na wodzie i nerwowe wyszukiwanie kierunku choćby najsłabszego poddmuchu, zdolnego poruszyć łodzie w kierunku meły. Na szczęście z biegiem czasu było już tylko lepiej – słońce w dalszym ciągu panowało na nieboskłonie, a wiatr odkręcił się o 180 stopni, co spowodowało odwrócenie trasy regat. Siła wiatru utrzymywała się na poziomie 2-3B aż do późnego popołudnia. Dzięki temu w pierwszym dniu regat udało się rozegrać 7 wyścigów, na których załogi startowały na każdej z dostępnych łodzi. Po zakończeniu pierwszego dnia regat potwierdziły się przypuszczenia dotyczące faworyta. Załoga, którą dowodził Tomasz Owerko zdecydowanie prowadziła po siedmiu biegach, zostawiając w tyle pozostałych uczestników regat. Na kolejnych pozycjach walka była dość wyrównana, o czym mogą świadczyć jedynie 4 punkty różnicy pomiędzy 2 a 6 załogą po pierwszym dniu regat. Po pożywnym bigosie serwowanym na kolację, większość uczestników wyjazdu zebrała się wieczorem przy ognisku i akompaniamencie gitar. Królowały szanty oraz repertuar turystyczno-towarzyski.

Drugi dzień zawodów rozpoczął się bezwietrznym śniadaniem, lecz doświadczona sędzina zawodów przepowiadała szybką poprawę warunków żeglugowych. Po niespełna godzinie i pojawieniu się motorówki WOPR wraz z nurkiem, przewidywania sprawdziły się i około 10 rano wszyscy byli już w gotowości na kei. Nastroje przed drugim dniem zawodów były bojowe, a pretendentów do drugiego miejsca było kilku, więc załogi z chęcią i zapalem

foto: Mariola Piszczek

foto. Z. Sulima

foto. Monika Jarosz

łapały w żagle poranne podmuchy z południowego wschodu. Na krótko przed godziną 12. z południa zaczęły nadciągać ciemne burzowe chmury i słychać było co jakiś czas ciche pomruki znad okolicznych wzgórz. Powodowało to pewien niepokój i obawy, czy uda się rozegrać pełne 7 biegów w tym dniu zawodów. Przed 5. biegiem wiatr wzmógł się dość znacznie i sędzina po konsultacji z WOPR zarządziła obowiązkowe noszenie środków ratunkowych. W okolicy regat pojawiła się też jednostka Policji wodnej, aby w razie potrzeby udzielić niezbędnej pomocy. Mocne szkwały w ostatnich wyścigach jeszcze bardziej zwiększyły emocje regatowe i starty do tych biegów były bardzo dynamiczne i widowiskowe. Mocne przecheły, balastowanie za burtą i przejścia o centymetry za rufą przeciwnika nie były rzadkością, co dostarczyło niezapomnianych wrażeń uczestnikom regat. Po zakończeniu 7. wyścigu drugiego dnia zawodów zawodnicy spłynęli łodziami do przystani i roz-

taklowali swoje łodzie, po czym udali się na obiad, omawiając na gorąco wydarzenia drugiego dnia zawodów. Wkrótce po obiedzie odbyło się oficjalne ogłoszenie wyników i rozdanie symbolicznych nagród dla wszystkich uczestników zawodów. Po dwóch dniach zawodów, po rozegraniu czternastu wyścigów i odrzuceniu najgorszych wyników z obydwu dni w ostatecznej klasyfikacji zgodnie z przewidywaniami, z ogromną przewagą, zwyciężyła załoga reprezentująca wydział GGilŚ ze sternikiem Tomaszem Owerko. Zwyciężyli oni w połowie z czternastu biegów w ciągu dwóch dni regat, a w jedenastu biegach byli „na pudle”, czyli całkowicie zasłużyli sobie na zwycięski puchar. Między kolejnymi załogami odległości punktowe były niewielkie, a kolejne miejsca zajmowały załogi następujących sterników: Opaliński (IMiIP), Szczygieł (EAlIE), Dobrzyniecki (EAlIE), Witkowski (EAlIE), Przybyła (AKŻ), Sulima (Biuletyn AGH). Ta grupa prezentowała bardzo podobny, amatorsko-tow-

arzyski poziom i miała sporą satysfakcję z samego udziału w zawodach organizowanych w takiej formie. Po ogłoszeniu wyników przyszedł czas na pamiątkowe zdjęcia, po czym uczestnicy równie zmęczeni co zadowoleni spakowali swoje bagaże i udali się w powrotną drogę do Krakowa.

Podsumowując, były to bardzo udane zawody zarówno pod kątem sportowym jaki i organizacyjnym, co nie udało się bez dużego wsparcia ze strony władz uczelni. Szkoda jedynie, że czerwcowy termin nie pozwolił kilku uczestnikom zeszłorocznych regat wziąć udziału w tej edycji Liczymy jednak, że przyszłoroczne regaty zgromadzą na starcie jeszcze więcej amatorów żeglarstwa sportowego. Będą oni mogli spróbować odebrać mistrzowski tytuł załodze Tomasza Owerko i spędzić w sympatycznej atmosferze pod żaglami jeden z przyszłorocznych, wiosennych weekendów.

✉ Andrzej Opaliński

foto. jeden z uczestników

AHOJ AGH!

Jedną z najmłodszych Uczelnianych Organizacji Studenckich działających na AGH, działając dopiero od kilkunastu miesięcy zdołała się wraz ze swoją działalnością na stałe wpisać w całoroczny kalendarz akademicki, oferując ciekawe spotkania, wyjazdy, szkolenia, nie pomijając działalności na rzecz podopiecznych krakowskiej Fundacji Alma Spei.

kan WEiP prof. Piotr Tomczyk. Wyjazdy tego typu, cieszą się wśród studentów wydziału bardzo dużym zainteresowaniem, nie dziwne więc, że miejsca zostały sprawnie na ten wyjazd zapelnione. Wraz z Akademickim Klubem Żeglarskim trud organizacji podjęła Rada Studentów WEiP, a całość wspierał Akademicki Związek Sportowy AGH. Wyjazd miał charakter ze-

działy zadeklarowały w przyszłym roku start w tych regatach, więc drżycie studentenci, może najważniejsza statuetka trafi w ręce Dziekana?

Ahoj Piracie!!

Po raz kolejny żeglarze z AGH wykazali się nie tylko własną fascynacją spędzaniem wolnego czasu nad wodą, ale również dzieleniem się tych doświadczeń z innymi. Po zimowej akcji „Święta Dzieciom” AKŻ podjął się wraz z Fundacją Hospicjum Domowego ALMA SPEI organizacji „Pirackiego Dnia Dziecka”. Podopieczni fundacji wraz z rodzinami spotkali się 5 czerwca 2011 r. w ośrodku rekreacyjno-żeglarskim HORN przy zalewie Bagry Wielkie. Tam każdy z „młodych szczerów lądowych” mógł dostać atrybuty prawdziwego pirata: czarny kapelusz, przepaskę na oczy i pod opieką sterników z AGH oraz rodziców, wyruszyć na podbój jeziora. Dzieci te mogły również usłyszeć z ust starszych kolegów, studentów prawdziwe szanty. Dla większości z podopiecznych ALMA SPEI był to pierwszy kontakt z taką formą spędzania wolnego czasu, która niewątpliwie zapadnie w pamięci na długo.

foto. Magdalena Marciniak

Coś dla nowych studentów!

Już po raz trzeci Akademicki Klub Żeglarski organizuje Obóz Adaptacyjno-Integracyjny BEAN. Jest to propozycja skierowana do „świeżo upieczonych” studentów AGH. Tygodniowy rejs Szlakiem Wielkich Jezior Mazurskich, na miesiąc przed rozpoczęciem nauki. Młodzi adepci w czasie tego obozu otrzymują od starszych studentów bezcenną, praktyczną wiedzę dotyczącą studiów na AGH, funkcjonowania organizacji studenckich, dowiadują się „Kto jest Kim na AGH”, co to są Koła Naukowe, jak działa Samorząd Studencki, dlaczego warto być starostą i działać w licznych organizacjach studenckich. Obóz odbędzie się w tym roku w dniach 4–11 września. Już teraz zapraszamy serdecznie na pierwszą w życiu studencką przygodę!

„Miecz Dziekana”

W dniach 27–29 maja br. w dobrze już znanym krakowskim żeglarzom ośrodku „Stalownik” w Bartkowej, odbyło się już II Spotkanie integracyjne połączone z regatami o „Miecz Dziekana” Wydziału Energetyki i Paliw. Patronat nad imprezą podjął dzie-

glarsko integracyjny, nie brakło więc wieczornych tańców lub śpiewów szant przy ognisku aż do rana. Sobota była dniem regatowej rywalizacji. Rolę sędziego głównego pełnił dziekan dr Leszek Kurcz – nieomylny w sprawach żeglarskich. Na linie startu zameldowało się aż 12 załóg! Pomimo lekkiego ochłodzenia regaty odbyły się w duchu pięknej rywalizacji sportowej z zachowaniem wzorowych postaw żeglarskich. W biegu finałowym na mecie zameldowały się kolejno załogi pod komendą sterników: 1. Doroty Jeziorowskiej (zeszłoroczna reprezentantka AGH na Akademickich Mistrzostwach Polski w Żeglarskim), 2. Anny Kocięby (załoga pięciu kobiet), 3. Grzegorza Urbaniaka. Tytuł Najlepszego Pracownika WEiP otrzymała p. Iwona Micuła, żeglująca wraz ze swoją córką Ingą. Statuetkę „Miecz Dziekana” oraz pozostałe nagrody (kolejny raz ręcznie wykonane przez członków AKŻ) wręczył osobiście dziekan prof. Piotr Tomczyk. Dekoracje umiał zespół muzyczny złożony z członków i sympatyków Akademickiego Klubu Żeglarskiego oraz Orkiestry Reprezentacyjnej AGH – „Żle Rzucone Cumy”, zaskakujący spontanicznością wykonywanych utworów. Po dekoracji, władze wy-

Sport to zdrowie

Żeglarstwo nie jest tylko rozrywką, jest też pięknym sportem. Członkowie zbierają ważne doświadczenie regatowe, reprezentując AGH w szerokim środowisku żeglarskim, krakowskim i międzyuczelnia-

foto. Magdalena Marciniak

nymi regatami „Miecz Dziekana”, studenci wzięli udział w II Regatach Studentów i Pracowników AGH, organizowanych przez AZS AGH oraz zajęli 3 miejsce w Otwartych Mistrzostwach Małopolski w Żeglarskim (klasa Omega). Jak wiemy do jak najlepszych wyników potrzebne są czas, sprzęt i dużo doświadczenia, ale z zaciętością młodzi nasi studenci wypływają kolejne morskie godziny, wykonując iście inżynierskie zadanie współpracy z żywiołami.

Klubowicze systematycznie spotykają się w siedzibie, gdzie spotkania są urozmaicane pokazami i opowieściami z rejsów (np. Majówka na Solinie, Wiosenny rejs do Kopenhagi). 8 czerwca odbyło się szkolenie z przepisów regatowych, które poprowadził doświadczony zawodnik i sędzia Krzysztof Jeziorowski. Poza tym zawsze można liczyć na spontaniczne wyjścia do kina z okazji nowej części „Piratów z Karaibów”, czy odwiedzić legendarny Stary Port. Zapraszamy gorąco każdego, kto poczuł już wiatr w żaglach, jak również tych, którzy są ciekawi nowych doświadczeń w życiu. Czekamy na Was. www.keja.agh.edu.pl

✉ Wojciech Sajdak

☞ fot. Mateusz Wójtów

Sklepik AGH zaprasza

Gdy przekroczysz próg akademii rzeczą, która od razu rzuca się w oczy jest wszechobecność czerni, zieleni i czerwieni. Flagi i godła są umieszczane w miejscach niemożliwych do przeoczenia, nie dając nikomu miejsca na wątpliwości w jednej kwestii: AGH jest z siebie dumna. I słusznie. Studenci natomiast są zaszczytzeni mogą pobierać nauki w tak szacownej instytucji.

Widać to też przy okazji odwiedzin Miasteczka Studenckiego. Oczywiście nie tak oficjalnie jak w budynkach wydziałów, ale barwy uczelni oraz jej charakterystyczne logo są tu wszechobecne. Dookoła kręcą się ludzie w koszulkach czy bluzkach z logiem AGH, popijają kawę z kubków z logiem AGH i rozwiązują całki długopisami z logiem AGH. 90 lat historii oraz prestiż uczelni mogą być pewną presją dla młodych ludzi, od których wymaga się podtrzymania tej dobrej sławy. Studenci nie tylko nie boją się, że z tego powodu oczekiwania wobec nich wzrosną, ale wręcz wydają się krzyknąć „Patrzcie, jestem dumny, że studiuje na AGH!”

Niestety, jeszcze niewiele ponad rok temu, nie wiadomo było skąd wziąć gadżety z logo uczelni? Z tego powodu w październiku 2009 roku, z inicjatywy studentów i z pełnym poparciem władz uczelni powstał „Sklepik AGH”. Dziś jest to już stabilna i prężnie działająca instytucja. Działalnością i rozwojem Sklepiku kierują studenci, ostatnią więc rzeczą, jaka grozi projektowi to stagnacja lub biurokratyczny przesyt. „Sklepik prężnie się rozwija, wprowadzamy do oferty nowe produkty, pomagamy w organizacji coraz większej ilości inicjatyw studenckich, część sponso-

rujemy” – mówi Katarzyna Pieniążek, która w strukturach Sklepiku AGH odpowiada za finanse. Młoda ekipa, sama będąc częścią braci studenckiej, najlepiej rozumie jej potrzeby. Jest wulkanem energii i nowych pomysłów, a za sumienną i profesjonalną realizację zamówień zdążyła wyrobić sobie już markę wśród społeczności AGH i stać ją na więcej. „Świadomi społecznej odpowiedzialności, jaka na nas spoczywa postanowiliśmy wprowadzić w kręgi studenckie jeszcze więcej kultury” – mówi Piotr Gigoń, prezes Sklepiku AGH. Efektem tego jest między innymi nawiązanie współpracy z Orkiestrą Reprezentacyjną AGH, co zaowocowało pojawieniem się w ofercie Sklepiku płyty z utworami orkiestry.

Sklepikowe produkty możesz znaleźć w formie wirtualnej na stronie

www.Sklepik.AGH.edu.pl

lub na żywo w siedzibie Uczelnianej Rady Samorządu Studentów, przy ulicy Czarnowiejskiej 32a. Dodatkowo, co warto podkreślić, Sklepik AGH ma swoją filię na terenie Miasteczka Studenckiego AGH. Jest to sklep „Piotruś Pan” w którego ofercie również znajdują się artykuły opatrzone logotypem AGH (np. oprawy na prace dyplomowe i magisterskie z logo uczelni).

W ofercie Sklepiku znajdują się wszystkie „klasyczne” gadżety, jakich pełno widzi się wśród studentów, jak okładki na indeks, długopisy, kubki, smycze itp. Jeśli masz jednak pomysł na jakieś wyjątkowe cacko, ekipa z przyjemnością zajmie się wszystkimi indywidualnymi zleceniami.

Potrzebujesz większej dostawy z okazji konferencji, jubileuszu czy innego wy-

darzenia wydziałowego bądź uczelniane-go? Koniecznie skontaktuj się z kimś ze Sklepiku – oni są w stanie szybko pomóc w przedsięwzięciu, a jeśli twoje wymagania przerastają stałą ofertę to każde niestandardowe zamówienie może zostać zrealizowane w dowolnej ilości.

Jesteś zainteresowany ofertą Sklepiku? Odpowiedzi na większość pytań znajdziesz na stronie

www.Sklepik.AGH.edu.pl

a jeśli to nie wystarczy wszystkie wątpliwości można kierować na adres:

sklepik@agh.edu.pl.

✉ Opracowanie: Katarzyna Baczevska

☞ fot. arch. Sklepiku AGH

Super laureaci

Sesja Laureatów i Wielka Studencka Majówka zakończyły XLVIII Sesję Studenckich Kół Naukowych Pionu Hutniczego, która odbywała się w naszej uczelni w ramach obchodów tradycyjnego święta „Dnia Hutnika”. Sesję Laureatów otworzył uroczystie w auli AGH Prorektor ds. Kształcenia prof. Zbigniew Kąkol. Podkreślił wartość dodatkowej pracy studentów członków kół naukowych oraz imponującą różnorodność tematyki podejmowanej przez studentów wspólnie z opiekunami naukowymi. Następnie Pełnomocnik Rektora ds. Kół Naukowych dr inż. Leszek Kurcz, koordynator pracy kół naukowych Pionu Hutniczego i organizator sesji, poinformował o obradach sesji laureatów w dwóch sekcjach, w których wyłonione zostaną najlepsze referaty całej XLVIII Sesji. Dla realizacji tego celu powołał dwa składy jury oceniające prezentacje studentów w osobach: dr. inż. Stanisława Krawczyka – przewodniczącego, dr. inż. Krzysztofa Mendroka, dr. inż. Pawła Zydronia, mgr inż. Joannę Jaworek – sekretarz (sekcja 1) oraz dr. inż. Artura Wyrwę – przewodniczący, dr. inż. Łukasza Raucha, dr. inż. Jacka Kołodzieja, mgr inż. Mirosław Zazulak – sekretarz (sekcja 2), dziękując „z góry” członkom komisji za pracę i poświęcony czas. Pełnomocnik życzył także laureatom dalszych sukcesów i satysfakcji z działalności w kołach naukowych, zapraszając jednocześnie laureatów na tradycyjne spotkanie integracyjne – studencką majówkę organizowaną dla uczestników corocznych sesji.

Podczas sesji prezentowali swoje referaty laureaci konkursu referatów wyłonieni w każdej sekcji tematycznej tegorocznej

foto: Z. Sulima

sesji. Warto przypomnieć, że laureatami pierwszych miejsc w konkursie referatów zostali studenci, których prace zostały najwyższej ocenione przez komisje powołane w każdej sekcji tematycznej. Nagrodzeni w sekcjach autorzy referatów uzyskują także możliwość prezentacji swojego dorobku naukowego w formie recenzowanej publikacji w „punktowanym” zeszycie naukowym wydawanym przez Wydawnictwo STN. Poniżej lista laureatów tegorocznej sesji i tematy ich prac. Referaty prezentowane podczas Sesji Laureatów wzbudzały gorące dyskusje; na szczęście dzięki sprawnej pracy przewodniczących jury udało się je zakończyć zgodnie z planem.

W Sesji Laureatów wyłonione zostały najlepsze referaty XLVIII Sesji, które zajęły ex aequo miejsca pierwsze, drugie i trze-

cie. Super Laureaci, bo tak nazywamy zwycięzców sesji laureatów, otrzymają dodatkowe wyróżnienie – specjalne dyplomy wręczone przez Rektora AGH na najbliższym posiedzeniu Senatu naszej uczelni.

Aura okazała się w tym roku łaskawa i następnego dnia po Sesji Laureatów mogło się odbyć tradycyjne już spotkanie integracyjne „Wielka Majówka”, w ubiegłym roku intensywne opady i gwałtowny przybór wody w Wiśle uniemożliwił wyprawę na trasie Wawel-Tynec-Wawel, w zaplanowanym terminie, którego uczestnikami są wyróżniający się w pracy kół naukowych i w sesji studenci oraz opiekunowie kół i przedstawiciele władz uczelni. Majówka organizowana jest pod patronatem Prorektora ds. Kształcenia przez Pełnomocnika ds. kół naukowych i Studenckie

foto: Z. Sulima

foto. Z. Sulima

Towarzystwa Naukowe. Kilkunastoletnia już tradycja „Wielkiej Majówki” potwierdza wartość tego integracyjnego spotkania łączącego naukę (laureaci sesji), kulturę (poznawanie historii Opactwa Tynieckiego i koncert muzyki klasycznej), świetną zabawę (grill, śpiewy i tańce na pokładzie statku) oraz rozmowy i dyskusje w sympatycznej atmosferze kilkugodzinnego rejsu statkiem po królowej polskich rzek. Tegoroczne spotkanie obfitowało w wiele niespodzianek. W ostatniej chwili, pomimo wielu obowiązków, dojechał do uczestni-

ków Majówki prorektor prof. Zbigniew Kąkol, oczywiście z nieodłączną w tym przypadku fajką.

Drugą niespodzianką w czasie pokonywania statkiem stopnia wodnego sprawił zawiązany parę godzin wcześniej, zespół znakomitych muzyków z nowym szefem Orkiestry Reprezentacyjnej AGH Marcelem Wiewiórą na czele oraz Izabelą Handerek, Piotrem Korczyńskim, Tomaszem Bielen i Wojciechem Sajdakiem. Zespół ten, pod nazwą „Żle rzucone cumy”, w eksperymentalnym składzie, dał porywający

foto. Z. Sulima

koncert na skrzypce, klawisz, gitarę i dwa puzony! Jak się później okazało, potrafią jeszcze więcej, ale o tym za chwilę.

Trzecią niespodzianką była nieprzebrana ilość nagród, które przygotował pełnomocnik dr inż. Leszek Kurcz, a szczęśliwie dla uczestników losowały pracownicy koleżanki Olga Ciężkowska i Marta Wojda. Kolejną niespodzianką sprawił zaprzyjaźniony już z AGH „szef” tynieckiego opactwa Ojciec Bernard Sawicki, który w wypełnionej uczestnikami majówki tynieckiej świątyni, zaprezentował w tym roku bardzo współczesną muzykę w mistrzowsko wykonanym przez siebie fragmencie kompozycji Charles M. Vidor’a. Wiosenne dźwięki X Symfonii organowej tego współczesnego francuskiego kompozytora, płynące z tynieckich organów, uzupełniły przybraną wiosennymi kwiatami świątynię i wiosenne słońce towarzyszące tegorocznej majówce. Ucztę estetyczną wypełnioną dźwiękami cennego instrumentu dopełniły ciepłe i serdeczne słowa O. Opata skierowane pod adresem studentów z kół naukowych i naszej uczelni. Po koncercie i zwiedzeniu historycznej części opactwa czekała na nas kolejna niespodzianka, czyli przeprawa na drugi brzeg Wisły. Posileni ciepłą strawą, nasyceni pięknymi widokami z wierzchołków tynieckich wzgórz uwiecznionych na setkach fotek, ruszyliśmy w drogę powrotną do Krakowa zabierając na statek przydatne w tym gorącym dniu urządzenie chłodzące napoje. Płynąc „z prądem” mile znowu zostaliśmy przyjemnie zaskoczeni. Wymieniony już zespół okazał się także wspaniałym inicjatorem i akompaniatorem wspólnego śpiewania studenckich piosenek, a później tańców aż do końca rejsu. Szanty przeplatały się z piosenkami biesiadnymi i radiową listą przebojów. Był także konkurs tańca i o parach finałowych można było powiedzieć tylko – jak oni tańczą! Jury pod przewodnictwem pana redaktora Zbigniewa Sulimy miało bardzo trudny wybór i w końcu przyznało finałowym parom dwie pierwsze nagrody: w kategorii styl i profesjonalizm oraz kategorii swobodna twórcza improwizacja. Później już wszyscy włączyli się do wspólnego tańca, preferując wyraźnie styl twórczej improwizacji. Jeszcze tylko na zakończenie, już pod Wawelem, potężnie brzmiący zaśpiew na blisko dwieście głosów „tak się bawi, tak się bawi AGH” i XLVIII Sesja Studenckich Kół Naukowych Pionu Hutniczego wraz z tegoroczną majówką przechodzą do historii. Jest duża nadzieja, że w przyszłym roku spotkamy się znowu, gdyż w ramach nagród za zwycięstwo w konkursie tańca było m.in. zaproszenie na... Majówkę 2012, a więc do zobaczenia!

✉ Olga Ciężkowska

Laureaci pierwszych miejsc w poszczególnych sekcjach XLVIII Sesji

Klaudia Trembecka Maciej Wójciga	KN „Implant”	Wykorzystanie ruchów gałki ocznej do sterowania urządzeniami
Sławomir Blok	KN „Sensor”	QUADCOPTER
Miłosz Szybalski	KN „Ceramit”	Nanorurki TiO2
Bartłomiej Gędziorowski	KN „Nucleus”	Perowskity z grupy LA-BA-CO-FE-O jako materiały katodowe dla IT-SOFC.
Dominik Nowak	KN „Elektroników”	Tor wizyjny sprzęgający kamerę analogową z komputerem PC
Marcin Kącki	KN „Elektroniki Przemysłowej”	Jednofazowe układy do regulacji mocy
Piotr Oramus Michał Bonk	KN „Piorun”	Modelowanie elektrowni opartej na panelach fotowoltaicznych
Robert Gilewski Aleksandra Gilewska	KN „Komfort”	Ariadna – system informacji dla osób z dysfunkcją wzroku
Norbert Kuder	KN „Elektrotermia”	Czujniki temperatury i przetworniki analogowo-cyfrowe w zastosowaniach do układów regulacji i sterowania
Maciej Łączek Ewa Wilke	KN „Kernel”	Fire music
Adam Czubernat	KN „Skip”	Wizualizacja trójwymiarowych pól skalarnych za pomocą technik renderingu objętościowego
Marian Sikora	KN „Decybel”	Redukcja drgań korpusu sprężarki jednostkowej
Marcin Dziedzic	KN „Tytan”	Wpływ przesycań i starzenia na własności mechaniczne i strukturę blach ze stopu ZNCO,15TiO,075
Gabriela Bajorek	KN „Menadżer Produkcji”	Program TOP – wyzwanie czy odpowiedź na zmieniające się potrzeby rynku ze strony Arcelor Mittal Poland
Krzysztof Pańcikiewicz	KN „Metaloznawców”	Wpływ obróbki cieplnej na własności połączeń spawanych stali bainitycznej 7CRMOVTIB10-10 (T24)
Paweł Zbroja	KN „Metaloznawców”	Spawalność stali austenitycznych, przeznaczonych do pracy w podwyższonych temperaturach
Grzegorz Galant	KN „Metaloznawców”	Wpływ wyżarzania w wysokiej temperaturze na mikrostrukturę powłok typu bariery cieplne TBC
Tomasz Wodziński	KN „Metaloznawców”	Wpływ temperatury nawęglania na grubość warstwy nawęglonej w stali 16MNCr5
Mateusz Banasik	KN „MSIS”	Analiza rozkładu temperatury na powierzchni wlewka w procesie ciągłego odlewania stali w oparciu o pomiary kamerą termowizyjną
Magdalena Olesińska Ewa Pamuła	KN „Zgarek”	Wpływ płynów ustrojowych na tytanową endoprotezę stawu biodrowego
Grzegorz Marzencki Grzegorz Kwaśniewski	KN „Modelowania w Finansach”	Trendy rozwojowe systemów wspomagania decyzji inwestycyjnych
Wioletta Wójtowicz	KN „Modelowania Finansowego”	Analiza okresowych szeregów czasowych na przykładzie danych giełdowych
Krzysztof Bątkowski	KKN „Mechaników”	Stanowisko dydaktyczne do pomiarów sił skrawania przy wierceniu
Daniel Sieniawski	KN „Powierzchnia”	Struktura i właściwości powłok natryskiwanych metodą natryskiwania naddźwiękowego na zimno cgs) na podłożu stalowym
Agnieszka Uniwersał	KN „KOW-Art.”	Opracowanie technologii kucia matrycowego majdanu do łuku
Krzysztof Pławeczki	KN „Promat”	Puszki metalowe ciągle najlepszym opakowaniem do przechowywania żywności.
Tomasz Taraszka	KN „Kinematics”	Robot gąsienicowy do zadań eksploracyjnych
Paweł Tomasiak Marcin Okarma Przemysław Elias Michał Gazda Łukasz Bondyra	KN „Integra”	Implementacja algorytmów stabilizacji lotu w modelu autonomicznego czterościgłowca.
Anna Ściążko	KN „Eko-Energia”	Modelowanie i optymalizacja złożonego systemu elektroenergetycznego
Adrian Kępką	KN „Eko-Energia”	Projekt koncepcyjny kotła grzewczego z izotopowym źródłem ciepła
Marcin Rapacz Jacek Rajda	KN „Telephoners”	Free space mouse – alternatywna mysz

Autorzy najlepszych referatów XLVIII Sesji Studenckich Kół Naukowych.

	Laureat	Koło Naukowe	Wydział
I miejsce	Klaudia Trembecka Maciej Wójciga	Implant	Międzywydziałowa Szkoła Inżynierii Biomedycznej
	Agnieszka Uniwersał	KOW _ Art	Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej
II miejsce	Anna Ściążko	Eko-Energia	Energetyki i Paliw
	Sławomir Blok	Sensor	Inżynierii Mechanicznej i Robotyki
III miejsce	Adam Czubernat	SKIP, MetalSoft	Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej
	Wioletta Wójtowicz	Modelowania Finansowego	Matematyki Stosowanej

foto: KN

foto: Z. Sulima

fotografie z rejsu: foto.agh.edu.pl/thumbnails.php?album=226

for. Andrzej Sroga

for. Andrzej Sroga

for. Andrzej Sroga

for. Andrzej Sroga

Drużyna MTB AGH
tuż przed wyjazdem na mistrzostwa

for. Z. Sulima

Sukcesy AGH w kolarstwie górskim

AGH Akademickim Wicemistrzem Polski i podwójnym Mistrzem Polski Uczelni Technicznych w kolarstwie górskim

20–22 maja 2011 r. w Poznaniu odbyły się Akademickie Mistrzostwa Polski w kolarstwie górskim. Wśród kilkuset zawodników i zawodniczek nie mogło zabraknąć licznej reprezentacji Akademii Górniczo-Hutniczej, która kolejny rok z rzędu zaprezentowała się wyśmienicie, zdobywając, a właściwie broniąc m.in. tytułu Akademickiego Wicemistrza Polski oraz podwójnego Mistrza Polski Uczelni Technicznych.

Do rywalizacji stanęli studenci z całej Polski, w tym także zawodnicy jeżdżący na co dzień w zawodowych klubach MTB, jak chociażby Marek Konwa czy Maciej Dobrowski, a z pań Katarzyna Solus-Miśkiewicz. Wyścig odbył się w samym centrum miasta na poznańskiej Cytadeli.

Wbrew pozorom, prawie 8-kilometrowa pętla okazała się bardzo wymagająca kondycyjnie pomimo tego, że była stosunkowo łatwa technicznie, a przez to dość szybka. Jednak były również techniczne fragmenty, m.in. tor 4-Crossu, gdzie drobny błąd kończył się w najlepszym razie „jedynie” bolesnym upadkiem i utratą kilku pozycji.

W niedzielę w wyścigu głównym o godzinie 9:30 rywalizację rozpoczęły panie ustawiając się na starcie w kolejności wyników z sobotniej jazdy na czas. W bardzo słonecznej aurze do przejechania miały 4 okrążenia po 7,7 km. Oczywiście cała piątka studentek AGH nie zawiodła i dała z siebie wszystko. Znakomicie pojechała Aleksandra Dubiel, zdobywając brązowy medal w klasyfikacji generalnej i złoto w kategorii uczelni technicznych. Równie dobrą jazdą popisała się Marta Ryłko zdobywając 3. miejsce w klasyfikacji uczelni technicznych i 14. open. Dorota Radomańska wywalczyła 7. miejsce w klasyfikacji uczelni technicznych i 29. open. Tuż za nią na metę wjechały kolejno Beata Kalemba i Joanna Grochowina zajmując w uczelniach technicznych odpowiednio miejsca 8. (31. open) i 9. (33. open). Beata, która miała realne szanse na miejsce w pierwszej dziesiątce już od początku wyścigu utrzymywała wysoką lokatę. Niestety miała wielkiego pecha i na pierwszym okrążeniu urwała łańcuch, co uniemożliwiło jej walkę o czołową pozycję. Ostatecznie jednak, dzięki postawie całej drużyny, dziewczyny zdobyły w klasyfikacji drużynowej brązowy medal, a w klasyfikacji drużynowej uczelni technicznych nie dały szans rywalkom i zdobyły tytuł Akademickiego Mistrza Polski.

Nie mniej dobre rezultaty miała męska sześciuosobowa część reprezentacji AGH.

Punktualnie o godzinie 12:00 w pełnym słońcu, na 6 okrążeń (prawie 46 km) wyruszyło blisko dwustu zawodników. W niesamowicie zaciętej od samego początku rywalizacji zawodnicy AGH wywalczyli świetne miejsca. Aż trzech z nich uplasowało się w pierwszej dziesiątce klasyfikacji generalnej. Najlepiej z naszych reprezentantów pojechał nowy członek drużyny Emanuel Piaskowy zdobywając srebrny medal w kategorii uczelni technicznych, a w open zajmując 6. lokatę. Tuż za nim plasował się Artur Miazga, który zdobył brąz w kategorii uczelni technicznych i 7. miejsce open. Miejsce 5. w klasyfikacji uczelni technicznych i 9. open przypadło Pawłowi Międzobrodzkiemu, dla którego ten wyśmienity występ był jednocześnie prawdopodobnie ostatnim w barwach AGH, gdyż w tym roku kończy studia obroną pracy magisterskiej. Miejsce 14. w kategorii uczelni technicznych i 22. open zdobył Wojciech Wantuch. Tuż za Wojtkiem 16. miejsce w uczelniach technicznych oraz 24. open wywalczył Michał Jemiolo, który, tak jak Paweł, kończy studia i rozstaje się z drużyną. W tym roku dołączył do drużyny także Adam Wojsa, który już na starcie z powodu defektu stracił kilka minut. Ostatecznie po heroicznym przebijaniu się z końca stawki przez gęszcz kilkadziesiątu zawodników uplasował się na 29. pozycji w uczelniach technicznych i 54. open. Jeszcze większego pecha miał Jan Szczepański, który jadąc bardzo dobrze w pierwszej 30-stce, na drugim okrążeniu złapał defekt i musiał zakończyć wyścig. W rezultacie zajęł 40. miejsce w klasyfikacji uczelni technicznych i 81. open. Natomiast w generalnej klasyfikacji drużynowej wywalczyliśmy tytuł Akademickiego Wicemistrza Polski, a w klasyfikacji uczelni technicznych, tak jak dziewczyny, tytuł Akademickiego Mistrza Polski.

Jak pokazały Akademickie Mistrzostwa Polski, a także wcześniej rozgrywki Małopolskiej Ligi Akademickiej, w której nota bene i panie, i panowie wywalczy-

li pierwsze miejsce, Akademia Górniczo-Hutnicza ma drużynę, która jest w stanie sięgać po najwyższe trofea rywalizacji akademickiej w kolarstwie górskim. Srebrny medal w klasyfikacji drużynowej mężczyzn oraz brązowy medal w klasyfikacji drużynowej kobiet, dominacja w uczelniach technicznych – podwójny tytuł drużynowego Mistrza Polski u kobiet i mężczyzn, wiele medali indywidualnych oraz coraz wyższe miejsca bardzo dobrze rokują na przyszłość. W tym roku w generalnej klasyfikacji wyprzedziła nas tylko Wszechnica Świętokrzyska, ale może za rok, poświęcając się jeszcze bardziej treningom i ciężkiej pracy, a także za sprawą odpowiedniego wsparcia ze strony uczelni, uda się zdobyć dla AGH tak upragniony tytuł mistrzowski.

Na koniec warto jeszcze podziękować panu Andrzejowi Srodze, który niezmiennie od kilku lat dba o wszystko i opiekuje się drużyną podczas wyjazdów na Akademickie Mistrzostwa Polski w kolarstwie górskim. Jeszcze raz należą się także podziękowania zawodnikom: Pawłowi Międzobrodzkiemu oraz Michałowi Jemiolo, którzy przez ostatnie lata godnie reprezentowali uczelnię zdobywając wiele medali, a dla których mistrzostwa w Poznaniu były ostatnim występem w barwach Akademii Górniczo-Hutniczej.

Wojciech Wantuch

Skład drużyny MTB AGH:

Beata Kalemba – 4 rok IMIR
Marta Ryłko – 3 rok EAIIE
Dorota Radomańska – 4 rok EAIIE
Asia Grochowina – 4 rok GGIIŚ
Ola Metryka – 4 rok IMiC
Michał Jemiolo – 5 rok IMiIP
Wojtek Wantuch – 2 rok EAIIE
Artur Miazga – 4 rok WNiG
Paweł Międzobrodzki – 5 rok GGIOŚ
Janek Szczepański – 4 rok IMIR
Adam Wojsa – 1 rok FIIS
Emanuel Piaskowy – 1 rok WNiG

ZAPRASZAMY NA STRONĘ
BAZY FOTOGRAFII AGH
WWW.FOTO.AGH.EDU.PL

Ruszyła Osada w Woli Radziszowskiej

Od 1 marca 2011 roku Ośrodek Historii Techniki z Muzeum (OHTzM), dzięki wielkiemu zaangażowaniu Prorektora ds. Ogólnych prof. Tadeusza Słomki oraz Kierownika OHTzM dr Marii Korzec, stał się właścicielem Prehistorycznej Osady w Woli Radziszowskiej.

Osada jest rekonstrukcją wioski z epoki brązu i stanowi efekt kilkuletniej pracy z zakresu archeologii doświadczalnej. Ogarnięci pasją krakowscy studenci i licealiści odtworzyli hipotetyczną osadę lużycką sprzed 3000 lat.

Zadanie niezwykle trudne, tym bardziej że realizowane za pomocą takich narzędzi jakimi dysponowali ludzie tamtej epoki. Zabudowania archaicznej wioski powstały przy użyciu siekier i noży z brązu, krzemiennych sierpów i pił oraz przyrządów z kości, rogu i drewna, które wykonane zostały na potrzeby rekonstrukcji.

Do budowy chat używano materiałów właściwych dla epoki brązu (pni drzew, giętkich gałęzi, tyka, gliny, trzciny i darni), a podczas zespalania elementów konstrukcji nie wykorzystano niczego ze współczesnych materiałów (gwoździ, durtów czy folii).

Od marca 2011 roku OHTzM realizuje projekt unijny „Promocja i doposażenie Prehistorycznej Osady w Woli Radziszowskiej jako unikalnej atrakcji dydaktyczno-turystycznej” i pragnie uatrakcyjnić wizerunek tego niezwykłego miejsca. Każda z chat została opisana, wprowadzamy znaki – drogowaskazy prowadzące do Woli Radziszowskiej. Przygotowywane są duże tablice – bilbordy, które promować będą osadę, jak również naszą uczelnię. Niebawem rozpoczniemy budowę „Prehistorycznej Klasy”, gdzie odbywać się będą warsztaty ceramiczne, sztuki zdobniczej i zielarskie z cyklu „Jak żyli ludzie sprzed 3000 lat”.

W przygotowaniu jest „Przewodnik po Osadzie”, który przybliży zwiedzającym epokę brązu.

Planujemy również uszycie strojów z epoki, ale przede wszystkim przygotowujemy się do „Prehistorycznego Festynu”, który odbędzie się pod koniec września 2011 roku. O dokładnym terminie poinformujemy Państwa na naszej stronie internetowej oraz na stronie głównej AGH.

Już dzisiaj zapraszamy!

W sobotę 11 czerwca 2011 roku odbył się w osadzie pierwszy plener malarski Grupy Plastycznej „Pod paletą”, kierowanej przez mistrza Stefana Berdaka. Uczestnikiem pleneru była również Ewa Słobodzian

Dom z wyżka

foto: Jerzy Słobodzian

Wiatka – warsztat ceramiczny

foto: Jerzy Słobodzian

Godziny otwarcia Prehistorycznej Osady w Woli Radziszowskiej

kwiecień, maj, czerwiec	wtorek–piątek	9.00 –17.00
	sobota–niedziela	10.00 –18.00
lipiec, sierpień	wtorek–piątek	9.00–18.00
	sobota–niedziela	9.00 –19.00
wrzesień	wtorek–piątek	9.00– 17.00
	sobota–niedziela	10.00–18.00
październik	wtorek –piątek	9.00–16.00
	sobota–niedziela	9.00 –17.00
listopad–marzec	wtorek–niedziela	10.00–15.00

W poniedziałki Osada jest zamknięta dla zwiedzających

Wstęp bezpłatny.

Jak do nas trafić?

Dojazd z Krakowa:	MPK linia 263 z Łagiewnik PKP (w kierunku Zakopanego) ze stacji Kraków Płaszów, Kraków Krzemionki oraz Kraków-Łagiewniki Busy (z Ronda Grunwaldzkiego)
Dojazd ze Skawiny:	Busy jadące w kierunku Woli Radziszowskiej i Kalwarii Zebrzydowskiej

– pracownik AGH. Artyści w niezwyklej sposób oddali piękno chat oraz otaczającej polanę przyrody.

Podczas wrześniowego festynu odbędzie się wernisaż, na którym będziecie Państwo mogli podziwiać efekty czerwcowego pleneru.

Zgodnie z założeniami projektu odtworzenie archaicznej wioski nie było jedynym celem. Obiekt powstał także po to, by pełnić funkcję edukacyjno-kulturalną. To doskonale miejsce do przeprowadzania żywych lekcji historii, warsztatów archeologicznych czy ceramicznych. To także miej-

sce, gdzie można spędzić czas w gronie rodziny i przyjaciół.

Zapraszamy do podróży w czasie!

mgr inż. **Bożena Gielarowska**
Kustosz Prehistorycznej Osady w Woli Radziszowskiej

Juwenaliowy Dzień Języków Obcych w AGH

Pierwotne założenie tej imprezy było dość skromne, a jej charakter głównie informacyjny: chcieliśmy ułatwić studentom wybór lektoratu, dać okazję do przejrzenia programów i materiałów dydaktycznych, do bezpośredniej rozmowy z nauczycielami i kolegami, a także opowiedzieć o dodatkowych możliwościach doskonalenia języków i korzyściach płynących z ich znajomości. Dziś Juwenaliowy Dzień Otwarty to już tradycja, a choć liczy sobie zaledwie parę lat, jej początki kojarzą się nam z prehistorią: obowiązywał inny system nauki języków obcych, zaś w dziedzinie informacyjnej – powiedzmy to sobie szczerze – tkwiliśmy wówczas głęboko w Epoce Ogłoszenia Drukowanego.

Od tej pory wiele się zmieniło: nowe zasady regulują sprawę wyboru lektoratu, nowa strona SJO przejęła zadania informacyjne (www.sjo.agh.edu.pl), wzrosła rola bezpośredniej komunikacji elektronicznej między nauczycielami a studentami. To wszystko spowodowało zmianę charakteru Dnia Otwartego Języków Obcych: stał się świętem, wesołym spotkaniem, w którym protagonistami nie są już pracownicy, lecz studenci. SJO nie ma sali, gdzie moglibyśmy spotkać się w większym gronie i dlatego każdy język ma swój własny kącik i program. To także pewnie wkrótce się zmieni, tymczasem jednak my, hispanist-

Koło Naukowe Blabel oraz lektorat języka hiszpańskiego zapraszają na wspólny program w salach 13A i 13B budynku D9:

**Finał konkursu Poliglota
Wręczenie dyplomów
Referaty członków KN Blabel
Relacja z podróży do Rumunii
O studiach, praktykach, wolontariacie w Hiszpanii i Ameryce Łacińskiej
Specjały kuchni meksykańskiej
Konkursy dla publiczności
Warsztaty piosenki**

19 maja 2011

**DZIEŃ OTWARTY
STUDIUM JĘZYKÓW OBCYCH**

ki, o przebiegu imprezy w innych zespołach językowych potrafimy powiedzieć jedno: działa się!

A u nas? Dla nas każdy Dzień Otwarty to jakby rodzinne, zbiorowe urodziny: w jednym oku lezka rozrzewnienia, gdy wspominamy pierwsze przedstawienie, początki własnej strony internetowej, piosenki, studentów z tamtych lat, w drugim – radość i duma, bo co roku rodzina po-

większa się o nowych, utalentowanych i aktywnych członków. Pragniemy Państwu opowiedzieć o tym, jak świętowaliśmy 19 maja 2011 roku..

Zapraszamy na Dzień Otwarty lektoratu języka hiszpańskiego!

Najciekawsze obrazy utrwaliła niezrównana Ewa Mrozek (AGH i UJ), muzyki użyczył pewien legendarny gitarzysta hiszpański i dzięki temu duetowi każdy może nas odwiedzić na youtube. Zapraszamy do lektury tego reportażu w połączeniu z wyborną ilustracją graficzną i muzyczną na www.youtube.com/watch?v=1njf9Na4M.

Na początku zobaczą Państwo, jak trójka finalistów konkursu Poliglota w kategorii języka hiszpańskiego zмага się z arcytrudnymi zadaniami, jak Ania Skiba, Marta Rytko i Justyna Blocka wspomagają nas w podwójnej roli: obsługi technicznej i jurerek, a publiczność – niezależnie od płci i wieku – w skupieniu sekunduje kolegom.

Kolejny epizod to wystąpienie Wojtka Fabiana (KN Blabel) poświęcone językowi esperanto. Po co esperanto? I kiedy, skoro studiuje się dwa wymagające kierunki w AGH? Proszę spytać Wojtka, nas przekonął, że warto!

for. Ewa Mrozek

Następny bohater dnia, Łukasz Utylski, pracuje nad rozwiązaniem konkursu wiedzy o Hiszpanii; pytania są trudne, w dodatku po hiszpańsku, ale znając Łukasza... Obok Sebastian Kaletka: zamiast pomóc koledze, najwyraźniej nawiązuje kontakt telepatyczny z Erato – muzą poezji. Chyba układa w myśli nową strofkę do pewnej piosenki o wdziękach kobiecych. Czyżby chciał sięgnąć po laury w innym konkursie?

W naszej kwaterze głównej nie ma pustego miejsca na ścianie: pełno plakatów i ściąg z czasowników. Hiszpański to wdzieczny język, jednak koniugację ma rozbudowaną. Strategiczną pozycję pod oknem zajmuje Marcin Wójcik, prezes KN Blabel, tym razem incognito. Dogląda całokształtu i okiem kamery śledzi przebieg wydarzeń.

Ale oto miejsce za katedrą zajęła pani Karolina Andrzejewska z DWZ. O czym śni każdy student AGH obdarzony żyłką podróżniczą? O wyjeździe do Ameryki Łacińskiej. Dzięki programowi SMILE (www.dwz.agh.edu.pl/pl/home/programy-stypendialne/smile) taki sen może się ziścić, zaś dzięki osobistemu zaangażowaniu przedstawicieli DWZ w popularyzowanie wszelkich form współpracy międzynarodowej, być może ktoś z uczestników spotkania 19 maja 2011 z tej szansy skorzysta?

Po ostatniej serii zmaganiach konkursowych staje przed publicznością pani Magdalena Baran (również z DWZ), aby przedstawić słuchaczom możliwości studiowania w uczelniach hiszpańskich w ramach Erasmusa. Kusząca propozycja, nie tak egzotyczna, za to bardziej do-

foto: Ewa Mroczek

stępna, ponieważ AGH ma wiele partnerskich ośrodków uniwersyteckich w Hiszpanii, ponadto studenci mogą skorzystać z praktyk zagranicznych w ramach unijnego programu (www.dwz.agh.edu.pl/pl/home/lpp-erasmus-student).

Ten atrakcyjny (co?) to dzieło Uli Strojny, podobnie jak projekt dyplomów dla wszystkich uczestników hiszpańskiego Poliglota, a także wiele innych, profesjonalnych materiałów graficznych, jakie zadziwiają Uli nasz lektorat i KN Blabel.

Jury właśnie ogłosiło ostateczny werdykt; składamy serdeczne gratulacje laureatom, imponującym umiejętnościami językowymi i zimną krwią: Gabrysi Pastuszce (III miejsce), Dorocie Dorochowicz (II) i Piotrkowi Buladze (I).

Przed nami błyskotliwe wystąpienie Axela Jacha (KN Blabel), poświęcone automatycznym translatorom. Szczypta historii, szczypta teorii i dwa pokazy praktyczne: translacja tekstu pisanego oraz mowy ludzkiej. Jak poradzi sobie sztuczna inteligencja w ekstremalnych sytuacjach? Średnio, dość spojrzeć na rozbawione miny słuchaczy.

I kolejne zaproszenie do Hiszpanii i Ameryki Łacińskiej od pani Urszuli Lamot, reprezentantki firmy Proyecto Iberico (proyectoiberico.pl/index.php) organizującej kursy językowe i praktyki. Staramy się, żeby nasze lektoraty były atrakcyjne, ale na taki kurs pojechałybyśmy same, choćby jutro...

Tymczasem Justyna Blocka oprowadza nas po hiszpańsku po innym, niedocenianym przez Europejczyków kraju romańskim o wielkim potencjale turystycznym: Rumunii. Rzymska spuścizna zachowała się nie tylko w języku, lecz również w zabawkach, stylach zdobniczych i tradycji Rumunów, zaś natura czyni ten kraj rajem dla geologa czy geografów.

Jak długo jednak można skupić uwagę na informacjach, referatach, skoro „na

miasteczku” już brzęczą gitary, trwają jurwenalia? Śpiew i gra to żywioł Beaty Fraś. Najpierw jej solowa ballada przenosi nas do Meksyku, potem wyśpiewujemy (wspólnie z miłym gościem z Mongolii) piosenki po hiszpańsku, po angielsku, na koniec tę najzabawniejszą, rodem z Nikaragui, do której konkursową strofkę o kobiecych lydkach dopisał Sebastian, a drugą – wychwalającą męski tors – stworzyła sama Beata, wykazując się kunsztem wytrawnego tekściarza.

W drugim kącie sali króluje nasz kolega po fachu Gabriel Dallidet, który ma nad autorkami niniejszego reportażu tę przewagę, iż jest nie tylko nauczycielem hiszpańskiego, lecz również mistrzem kuchni. Gdyby cały program naszego Dnia Otwartego był nudny, warto by w nim uczestniczyć dla samych żarcików i meksykańskich quesadillas Gabriela!

Posileni na ciele i na duchu, zaopatrzeni w nieodzowne atrybuty, udajemy się na ceremonię wręczenia dyplomów i nagród laureatom konkursu Poliglota przez Kierownictwo SJO.

Choć nie padły tu nazwiska wielu młodych przyjaciół – tych, którzy uczestniczyli w Dniu Otwartym i tych, którym nie pozwoliły na to okoliczności – oni wiedzą, jak bardzo ich cenimy za postępy językowe i za osiągnięcia w przeróżnych dziedzinach naukowych, sportowych, artystycznych, organizacyjnych. Podsumowując kończący się rok akademicki chcemy rzec, że znów było nam dane poznać wiele osób nietuzinkowych, fascynujących, pełnych zapału, otwartych na świat i że znów niejednego się od naszych studentów nauczyliśmy.

☞ Magdalena Pabisiak i Anna Cisowska

lektorat języka hiszpańskiego
home.agh.edu.pl/~zjris,
 KN Blabel – www.blabel.agh.edu.pl

foto: Ewa Mroczek – autoportret

Z głową w chmurach,

czyli V Integracyjny Studencki Piknik Lotniczy

Pomimo iż ostatni majowy weekend zapowiadał się deszczowo i pochmurnie niedzielny poranek 29 maja 2011 rozświetliły promienie słońca, które uprzyjemniły organizatorom i uczestnikom zabawę podczas V Studenckiego Integracyjnego Pikniku Lotniczego.

foto: K. Kallinowski

Impreza organizowana była w ramach XII Tygodnia Osób Niepełnosprawnych „Kocham Kraków z wzajemnością” i odbywa się cyklicznie począwszy od 2007 roku. Ostatnio jednak udało się pozyskać nową i jednocześnie niezwykle atrakcyjną lokalizację – Błonia Krakowskie. Dąło to możliwość dotarcia do znacznie większej niż dotychczas grupy potencjalnych uczestników. Dodatkowo, intensywna promocja wydarzenia w mediach lokalnych i uczelnianych zapewniła bardzo duże zainteresowanie.

Około godziny 12:00 kiedy miasteczko piknikowe zaczęli wypełniać zaciekawieni goście w powietrze po raz pierwszy wzbił się helikopter, na pokładzie którego znajdowali się skoczkowie gotowi do oddania skoku pokazowego. Kilkanaście kolorowych spadochronów nad Błoniami robiło ogromne wrażenie.

Stąpając twardo po ziemi

Na ziemi również nie brakowało atrakcji. W rozstawionych w kształcie podkowy namiotach można było zdobyć podstawową wiedzę i praktyczne umiejętności kontaktu z osobami niepełnosprawnymi. Zorganizowano między innymi mini kurs języka migowego i kurs pierwszej pomocy. Każdy mógł wypróbować najnowsze rozwiązania technologiczne, takie jak pętle indukcyjne wspomagające słyszenie, powiększalniki i sprzęt użytku codziennego przeznaczony dla osób nie(do)widzących. Uczestnicy mogli na własnej skórze przekonać się, z jakim barierami na co dzień muszą zmagać się osoby niepełnosprawne. Służyły do tego odpowiednio przygotowane tory przeszkód, które należało pokonać na wózku inwalidzkim bądź z zasłoniętymi oczami. Na amatorów sportu czekał wyczynowy rower ręczny – hadnbike, rower poziomy, a także sprzęt do szermierki na wózkach. Jak co roku swoje stoiska miały Biura ds. Osób Niepełnosprawnych i Zrzeszenia Studentów Niepełnosprawnych krakowskich uczelni, firmy i organizacje: Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego, Fundacja aktywnej Rehabilitacji, Altix, Vector Group oraz Bank Nordea. Osoby chcące na chwilę odpocząć od wrażeń mogły skorzystać z masażu relaksacyjnego w namiocie Krakowskiej Szkoły Masażu Leczniczego. Na najmłodszych, ale nie tylko, czekało stoisko Fundacji Sztuki Osób Niepełnosprawnych, gdzie można było sprawdzić swoje zdolności plastyczne. W hali sportowej AGH przy ulicy Piastowskiej wykonywane były badania słuchu, do którego chętnych dowożono motocyklem sportowym.

Skok do samodzielności

Gwoździem programu bez wątpienia były tandemowe skoki spadochronowe. Trudno szukać lepszego przykładu symbolizującego fakt, że osoby niepełnosprawne, tak jak wszyscy inni, mogą się bawić, uprawiać sporty, a także z powodzeniem pokonywać ograniczenia jakie nieustannie stawia przed nimi rzeczywistość. Po wcześniejszym przeszkoleniu i przygotowaniu niezbędnego ekwipunku śmiałkowie zajęli miejsca w śmigłowcu czekając na start. Joanna Tarnowska – studentka matematyki na Akademii Górniczo-Hutniczej i przewodnicząca ZSN tak opisała tamte chwile:

„Od dłuższego czasu chciałam skoczyć ze spadochronem. To niesamowite

móc dotknąć chmur i zobaczyć wszystko z wysokości. Daje to pozytywne uczucie strachu, adrenaliny. Przecież nie jest się pewnym, czy spadochron się otworzy, ale wtedy jest przecież drugi i jest się bezpiecznym (...) No i stało się! Skoczyłam w towarzystwie miłego Pana Jędrka. Było szybkie szkolenie – czyli co robić, by nie przeszkadzać instruktorowi (...). W helikopterze panowała przyjazna atmosfera, ustanowili kolejność, kto kiedy skacze, jednak musieliśmy jeszcze czekać na pozwolenie na start. A ja nie lubię czekać. Tylko jedna myśl: «No dalej, dalej, ja chcę już!». Osiągnęliśmy wysokość 2500 metrów, szybkie podejście na tyły i nawet nie zdążyłam spojrzeć w dół, by jakoś się przestraszyć. Bum! Skoczyliśmy, a raczej wpadliśmy w podniebną przestrzeń. Trudno złapać oddech, spadamy swobodnie w dół, jestem ponad wszystkim, jestem królem wysokości, czuję wiatr. Reguluję oddech, uśmiecham się na prawo i lewo do kamerzysty, który zjawiał się przy nas (...), tańczymy w powietrzu, nawet z obrotami. Czuję, że żyję! Kiedy spadochron otwiera się – przechodzimy na spokojny spacer po rozległej powietrznej trasie widokowej, gdzie są już inni spadochroniarze z daleka ni-

foto: K. Kallinowski

czym małe kolorowe plamki. Taki spokój – delektuję oczy widokami (...) To jest właśnie mega pozytywny odlot! Jestem pewna, że na tym jednym skoku się nie skończy, że złapałam „bakcyła” i jeszcze zanurkuje w powietrzu. Bo niesamowicie jest czuć się wolnym jak ptak i niczym niezobowiązującym (...)

foto: K. Kalinowski

Na ziemi, ale z głową w chmurach

Na dole również nie brakowało osób chętnych do podjęcia wyzwania – walki w konkursie o tandemowy skok ze spadochronem. Aktywność była wysoko premiowana: uczestnicy pikniku, którzy wykonali wszystkie zadania przygotowane przez opiekunów poszczególnych stanowisk mogli wygrać skok. Na chcących nieco spokojniej rozpocząć podniebną przygodę czekały loty turystyczno-krajobrazowe. Wojciech Jamróg – student i organizator imprezy z ramienia ZSN, jako jeden z pierwszych miał okazję podziwiać piękno Krakowa z lotu ptaka:

„Do ostatniej chwili nie wiedziałem czy będę miał możliwość wzięcia udziału w Pikniku Lotniczym organizowanym na krakowskich Błoniach. Naszym zadaniem jako Zrzeszeń Studentów Niepełnosprawnych było informowanie ludzi o tym, czym się zajmujemy oraz jakie udogodnienia dla osób niepełnosprawnych mają do zaoferowania poszczególne uczelnie. Przyszło bardzo wielu ludzi zainteresowanych wydarzeniami oraz atrakcjami samego pik-

niku. Przez nasze stoisko przewinęło się bardzo wiele osób, niektórzy byli zainteresowani pójściem na studia, mieli dzieci chcące iść na studia lub po prostu zainteresowani nagrodami i atrakcjami. Zamykając stoisko dało się zauważyć duże zmęczenie, ale i zadowolenie organizatorów. Mam nadzieję, że organizacja tego typu spotkań stanie się tradycją. Pikniki takie jak ten są idealną okazją pokazania problemów osób niepełnosprawnych oraz przedstawienia tych problemów, które już udało się rozwiązać. Największą atrakcją pikniku były skoki ze spadochronem i lot helikopterem. Ja miałem przyjemność przelecieć się śmigłowcem nad Krakowem i nie ukrywam, że przerosło to moje najśmielsze oczekiwania. Bardzo lubię Kraków, a lot mimo że był stosunkowo krótki dostarczył mi niezapomnianych wrażeń. Możliwość zobaczenia zabudowań i ulic, którymi się codziennie przemierzam była naprawdę niesamowita.”

Na Błoniach nie brakowało osób, które cenią sobie pewne stąpanie po ziemi, a bujanie w obłokach wolą pozostawić dla innych. Sumiennie kompletowane pieczątki na dowód zaliczenia poszczególnych stanowisk można było wymienić na aromatyczne grillowane specjalności, owoce i napoje.

Wszystko co dobre szybko się kończy

W miłej atmosferze i przy wysmienitej zabawie bardzo szybko upłynął czas. Około godziny 19:00 konferansjer podziękował gościom i organizatorom za wspólnie spędzone chwile. Dzięki dużemu zaangażowaniu wszystkich uczestników można śmiało podsumować, iż najważniejszy cel Pikniku – zmiana świadomości społecznej

oraz przekroczenie barier mentalnych dotyczących osób niepełnosprawnych – został zrealizowany. Integracyjne imprezy jak ta na stałe zagościły w kulturalnym kalendarzu wydarzeń Krakowa. Zachęcamy do odwiedzania strony internetowej

www.bon.agh.edu.pl/skoki

gdzie znaleźć można zdjęcia, filmy, relacje oraz informacje dotyczące przyszłorocznego Pikniku. Już dziś zapraszamy do wspólnej zabawy za rok.

Organizatorzy V Integracyjnego Pikniku Lotniczego: Biura ds. Osób Niepełnosprawnych AGH, PK, UEK, UJ, UPJPII, Fundacja Studentów i Absolwentów ACADÉMICA, Urząd Miasta Krakowa, Województwo Małopolskie oraz Fundacja Elektrociepłowni Kraków GORAŃCE SERCE.

Anna Lulek

foto: K. Kalinowski

fot. K. Kalinowski

fot. K. Kalinowski

fot. WKS Wawel

fot. WKS Wawel

fot. ZS

fot. K. Kalinowski

fot. K. Kalinowski

fot. K. Kalinowski

Robocomp 2011 – tekst s. 31

fotografie z festiwalu: foto.agh.edu.pl/thumbnails.php?album=224

fot. Zbigniew Sulima

